

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 45CET1

XIV legislatura · setè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 45, dijous 29 de febrer de 2024

Presidència de l'l. Sr. Joan Carles Gallego i Herrera

Sessió 45 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Joan Carles Gallego i Herrera, acompanyat de la vicepresidenta, Maria Antònia Batlle i Andreu, i del secretari, David González Chanca. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Elena Díaz Torrevejano](#), [Pol Gibert Horcas](#) i [Òscar Ordeig i Molist](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Albert i Caballero](#), [Bartomeu Compte Masmitjà](#), [Margarida Feliu Portabella](#) i [Engelbert Montalà i Pla](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana; [Susanna Bazán i López](#), [Joan Canadell i Bruguera](#) i [Jordi Munell i Garcia](#), pel G. P. de Junts per Catalunya; [Isabel Lázaro Pina](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; [Joan García González](#), pel G. P. de Ciutadans, i [Alejandro Fernández Álvarez](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 (tram. 200-00028/13). Departament d'Empresa i Treball. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

La vicepresidenta

Bona tarda.

Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 (compareixença del Govern)

200-00028/13

Iniciem aquesta sessió de la Comissió d'Empresa i Treball amb la presència del conseller per presentar el Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per aquest 2024.

Agraïm, doncs, la presència del conseller, així, doncs, del secretari de Treball, Enric Vinaixa, i tot l'equip que l'acompanyen.

La sessió durarà la intervenció del conseller per una hora, després pararem un moment, deu, quinze minuts de sessió, i després cada grup tindrà una intervenció de deu minuts. Seguidament, el conseller respondrà trenta minuts i, després, la rèplica cinc minuts per cada grup i, finalment, doncs tancarà el conseller per un temps màxim de quinze minuts. Per tant, dono la paraula al conseller.

Gràcies.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Molt bé, gràcies, presidenta. Gràcies, diputats i diputades. I gràcies, i permetin-m'ho, fer, d'inici, gràcies a tot l'equip del Departament d'Empresa i Treball, que també ens acompanya i que ha estat l'artífex d'aquests pressupostos que ara presentarem.

En tres anys de legislatura, des del Govern, i en particular des del Departament d'Empresa i Treball, hem impulsat la recuperació de l'activitat econòmica prèvia a la pandèmia i hem propulsat la transformació del sistema productiu en clau verda social i digital, és a dir, una actitud de resposta davant de l'emergència. Recordem, eh?, a principis de legislatura encara estàvem patint les circumstàncies de la covid, de la pandèmia, però, al mateix temps, ajudar i fer de tractor d'aquesta transformació del model productiu, absolutament necessària en ple segle XXI.

I tot això amb la reindustrialització com a punta de llança d'aquestes transformacions, en tant que és creadora de llocs de treball estables i de qualitat, és

dinamitzadora d'altres sectors, vertebrada el territori i impulsa la internacionalització de la nostra economia. Per tant, reindustrialització com a element central.

I encara més, aquesta reindustrialització no només té una perspectiva positiva des d'un punt de vista estrictament nacional, és a dir, d'ordre intern, sinó que, a més a més, ens ajuda a posicionar-nos com a territori de referència al sud d'Europa en sectors estratègics de futur.

Per tant, hem posat Catalunya al dia i hem posat les bases de la Catalunya de les properes dècades en uns moments determinats i determinants de canvis globals marcats per, d'una banda, l'emergència climàtica, la irrupció de les tecnologies disruptives i les derivades de la guerra d'Ucraïna i l'impacte de la covid sobre les estratègies empresarials.

De fet, tot i el refredament de l'economia global, els indicadors referents de l'economia i el conjunt del sistema productiu català són molt positius. I això ens referma a continuar treballant en la mateixa direcció del que ho hem fet fins ara.

Algunes dades en aquest sentit, per exemplificar això que dic. L'any 2023, el producte interior brut català ha registrat un augment destacat, concretament, del 2,6 per cent superior al del conjunt de l'estat, molt per sobre també, de fet, del 0,5 per cent de la zona euro, eh? Per tant, aquest 2,6 per cent de creixement del PIB és superior a la mitjana del conjunt de l'Estat, però també molt superior al de la zona euro, amb aquest 0,5 per cent.

I la previsió per aquest 2024, això és com hem tancat el 2023, la previsió per l'actual exercici és d'un creixement de l'1,8 per cent, que ens mantindria encara àmpliament per sobre del 0,8 previst per la zona euro, eh?

Per tant, el dinamisme empresarial del nostre país es reflecteix en el producte interior brut, però també en altres indicadors, com, per exemple, la creació i dissolució de societats mercantils. El 2023 se'n van crear 20.896 i se'n va el dissoldre 1.955, el que significa un creixement net de 18.941 societats mercantils, és a dir, un 11,2 per cent més que el 2022.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

No sé si tenim problemes amb la presentació? Dedueixo?

(Pausa.)

Molt bé. Doncs... *(Veus de fons.)* Molt bé.

Estàvem, precisament, aquí. Explicàvem el creixement empresarial, el nombre de creació d'empreses, restant-hi les que es van dissoldre, se'n van crear 20.896, se'n van dissoldre 1.955, el que significa un creixement net de 18.941 societats mercantils, és a dir, com deia abans, un 11,2 per cent més que el 2022. I tot això amb un capital acumulat de 823 milions d'euros, cent milions més que l'any anterior.

La força d'aquesta emprenedoria, demostrada, entre d'altres, amb aquests indicadors, sumada a la resiliència i la bona marxa del conjunt del teixit empresarial i estimulada per les polítiques actives d'ocupació del Govern, ens han permès tancar el 2023 amb el major nombre de persones ocupades de la nostra història, 3.716.600 persones afiliades a la Seguretat Social, per tant, com deia, el rècord de persones ocupades que hi ha hagut mai a Catalunya. Cosa que representa dos-centes mil persones més que l'any anterior, que el 2022, eh? Dos-centes mil persones més treballant el 2023 respecte al 2022, cosa que ens situa en aquest punt més àlgid de tota la sèrie històrica.

És veritat, d'altra banda, que s'ha creat ocupació a tot l'Estat, eh?, però també ho és, també és veritat que Catalunya ha liderat aquest creixement, tant percentualment com en nombre absolut, eh?, tant pel que fa a nombres de contractes nous creats com el percentatge que això suposa sobre la població activa.

En definitiva, la creació de llocs de treball ha permès, malgrat l'elevada nova incorporació de persones al món laboral, reduir les taxes d'atur. No només situant-les a xifres prèvies a la pandèmia, és a dir, xifres del 2019, sinó que, actualment, tenim la taxa d'atur amb les xifres més baixes des de l'esclat de la crisi econòmica mundial del 2008. De fet, ens situem en aquest 9,1 per cent d'atur, amb el que vam tancar el 2023, que és el més reduït dels darrers quinze anys.

Aleshores, en un entorn extremadament complex, ple d'incerteses, mantenim bones xifres de creixement del PIB, molt bones xifres d'ocupació, però també molt bones

xifres d'exportacions, eh? I per tant, això parla de la internacionalització de la nostra economia.

Malgrat aquest context de dificultats que abans deia, hem seguit creixent i, de fet, hem tornat a batre rècords en aquest sentit, superant, per primera vegada, els cent mil milions d'euros d'exportacions. Això suposa un increment del 6,1 per cent, una xifra que contrasta fortament amb el descens de les exportacions de l'Estat espanyol i de la zona euro, que han estat de l'1,4 negatiu a l'Estat i el 3,3 negatiu en el conjunt de la zona euro.

Aquest gran ritme exportador ha permès que el valor afegit brut industrial hagi crescut un 2,8 per cent, sobreposant-se a les incerteses del context internacional.

Aquest creixement és superior també a l'Estat, a la mitjana de l'Estat, que és d'un dos per cent, al conjunt de l'Estat creix aquest valor afegit brut industrial un dos per cent, nosaltres un 2,8 per cent.

I, de nou, contrasta encara amb més diferència a la zona euro, que ha tingut un descens d'aquest indicador.

El bon ritme de la indústria, com he assenyalat prèviament, és el sector clau de les transformacions que estem impulsant. És a dir, aquestes bones perspectives de la indústria són claus perquè ha de ser el sector més determinant en aquest procés de transformació del model productiu.

I això també es demostra i es trasllada a l'ocupació industrial, que és ja un 7,7 per cent superior a l'existent abans de la pandèmia, eh? I estem fregant el mig milió de llocs de treball al sector. Per tant, creix l'ocupació industrial.

He parlat d'exportacions, del dinamisme industrial, un altre indicador en aquest sentit és la captació d'inversió estrangera. No disposem encara de les xifres del 2023, aviat les tindrem i les podrem explicar, però sí sabem ja que haurem, de nou, batut rècord pel que fa a aquesta dada.

I, de fet, si ho mirem en perspectiva històrica, aquest element encara és més important tenir-lo en compte, en el sentit que en el darrer quinquenni hem incrementat un 28,90 per cent la captació d'inversió estrangera directa respecte al quinquenni anterior.

En el quinquenni en el que som hem crescut aquest gairebé vint-i-nou per cent en referència al quinquenni anterior. Per tant, això explica aquesta evolució històrica positiva.

I una dada qualitativa molt rellevant, eh?, és a dir, anem atraient inversions estrangeres, però, sobretot, el que anem atraient són inversions tecnològiques. De fet, el quaranta-tres per cent d'aquestes inversions estrangeres són de caràcter tecnològic.

De fet, el darrer any, Catalunya és la segona regió europea, només per darrere d'Irlanda, que atreu més projectes d'inversió de caràcter tecnològic.

Per tant, dinamisme industrial, també dinamisme tecnològic, que té també la seva translació en l'ecosistema de *startups*. Una tipologia d'empresa emergent precisament caracteritzada per la seva vinculació a la tecnologia i el seu caràcter altament innovador.

Doncs, bé, l'ecosistema de *startups* català, també una altra mostra de dinamisme, que de fet està considerat el millor del sud d'Europa, continua creixent, eh? I si l'any anterior es va superar el llistó de les dos mil empreses, enguany ja hem superat el de les dos mil cent, eh? Per tant, dos mil l'any 2022, dos mil cent el 2023, reafirmant aquesta idea i aquesta consideració de Catalunya com l'ecosistema de *startups* més important del sud d'Europa.

Creix el nombre de *startups*, creixen també els llocs de treball que crea, superant en guany la barrera dels vint mil.

I voldria, en aquest sentit, també remarcar un darrer indicador, altament positiu pel nostre sistema productiu, que té a veure amb l'esforç realitzat per potenciar la innovació. Fins ara, com ja saben, un punt dèbil del nostre sistema productiu, com el del conjunt de l'Estat espanyol, però que ara comença a veure resultats positius. De fet, el 2023, l'Índex Europeu d'Innovació Global ha situat Catalunya per sobre de la mitjana de la Unió Europea i hem passat de la categoria d'innovador moderat a innovador fort, *strong innovator*. I dels 98,9 punts de l'any 2021 als 105,9 en aquests moments. Per tant, això també és un reflex d'aquesta voluntat de creixement de l'esforç innovador, per tant, dels recursos destinats en aquest àmbit concret.

Una evolució, en tot cas, amb tots aquests elements que certifica aquesta tendència del país a créixer des d'un punt de vista econòmic, a créixer pel que fa qualitativament en la resiliència i la projecció del teixit empresarial, i fer-ho amb solucions no només de present, sinó sobretot de futur.

I això ho hem fet gràcies també a les polítiques desplegades per aquest Govern. La majoria d'indicadors econòmics, empresarials i laborals són excel·lents i ens parlen, per tant, d'aquesta capacitat del teixit productiu, d'una economia dinàmica, cada vegada més internacionalitzada, cada vegada amb més disposició de captar inversions més innovadores i que es situa com a referent en molts àmbits estratègics a nivell europeu, però també –també– parla molt bé, de les polítiques desplegades pel Govern de la Generalitat de Catalunya pel que fa a la promoció econòmica.

En definitiva, ens situem amb unes xifres molt positives per tot el que hem dit, però també des del punt de vista laboral, amb les millors xifres d'atur dels darrers, com a mínim, quinze anys i el nombre més important de persones treballant en un mateix moment que tenim en aquests moments. I, en definitiva, per tant, això ens indica que hem de continuar treballant amb una agenda política com la que hem desplegat durant aquest període polític.

Ara bé, també és cert que a davant tenim un escenari d'obstacles i d'incerteses globals que, lluny de desaparèixer, es manifesten encara aquest 2024 i que revelen, també, la continuïtat de problemes estructurals com els que pateixen diferents col·lectius, per exemple, per accedir o mantenir-se al món laboral o els que pateixen moltes empreses, majoritàriament petites i mitjanes empreses, per donar resposta a aquestes necessitats o a aquest entorn canviant i incert.

Per tant, hem de continuar avançant en la transformació del model productiu en clau verda, digital, social i feminista, així com hem de continuar apostant per la reindustrialització com els elements que ens han de permetre transitar bé per aquest període d'incerteses i aprofitar totes les finestres d'oportunitats que, en aquests moments, també, i en paral·lel, hi ha davant nostre.

És un repte col·lectiu, és un repte de país que interpel·la a tothom, interpel·la transversalment el Govern, però, més enllà del Govern, interpel·la també el conjunt del Parlament, més enllà d'ideologies i de posicions de partit.

Per això, com ja havíem fet en els pressupostos anteriors, vam signar un acord amb els principals actors socials,...

Fitxer 2

...amb els principals agents socials del país per determinar un marc de treball en aquests pressupostos que constituïssin un gran acord de país, un gran acord transversal, més enllà de l'opció política que en aquests moments representa el Govern de la Generalitat de Catalunya. Un acord signat amb les principals patronals i sindicats que inclou, entre d'altres, 697 milions d'euros per seguir desenvolupant el Pacte Nacional per la Indústria, com a element estructurador d'aquesta proposta, d'aquesta voluntat de reindustrialització del país.

Aquest acord és fruit del diàleg i la concertació, que és com treballem des del Govern, ens agrada treballar amb diàleg constant amb els agents de tot l'ecosistema, és la nostra manera d'entendre la política, i així també ho hem fet amb aquest projecte de pressupostos, del qual tot seguit explicaré els detalls, eh?, pel que fa, òbviament, a la part relativa del Departament d'Empresa i Treball.

Per tant, són uns pressupostos que s'encaminen a continuar amb les polítiques que ja hem anat desplegant, que tenen bons resultats i que es veuen reforçades també per la complicitat i l'acord amb els agents socials, i esperem també, òbviament, amb una majoria del Parlament de Catalunya.

Molt bé, anant als pressupostos d'aquest 2024, el primer que hem de dir és que la xifra total del pressupost del Departament d'Empresa i Treball és de 1.472,2 milions d'euros. Repeteixo, 1.472,2 milions d'euros és la xifra total, el sumatori total, del pressupost del Departament d'Empresa i Treball.

En aquesta xifra no hi comptem encara els fons dels programes Next Generation europeus, per tant, no incorporem els Next Generation, que s'aniran desplegant durant el 2024 i s'aniran comptabilitzant en aquests pressupostos en la mesura que es vagin executant, eh? Per tant, són pressupostos que no tenen en compte l'impacte dels Next Generation.

Per posar un exemple, eh? Els projectes #(2.10) d'intel·ligència artificial o el projecte de salut digital intel·ligent o el Tech Fab Lab, corresponent a l'àmbit de polítiques digitals i amb finançament europeu i que sumen 28,2 milions d'euros, doncs no estan comptabilitzats, eh?, pel que els deia abans.

Per tant, i per poder fer vàlides les comparatives, també s'ha descomptat del pressupost 2023 les partides que es van finançar amb aquests fons, eh?, el que deixa el pressupost anterior en 1.347,8 milions d'euros.

Això es tradueix, per al Departament d'Empresa i Treball, en un augment de 124,4 milions d'euros. 124,4 milions d'euros més respecte a l'any passat, respecte a l'any 2023, o el que és el mateix, un creixement del 9,2 per cent en relació als pressupostos 2023, també sense Next Generation.

Si mirem els pressupostos previs a la nostra arribada al Departament, és a dir, els últims van ser el 2021 que eren prorrogats del 2020, el pressupost d'Empresa i Treball ha crescut un 54 per cent aquesta legislatura. Durant aquest mandat polític s'ha incrementat un 54 per cent el perímetre de pressupost pel que fa al Departament d'Empresa i Treball, passant dels 955,9 milions d'euros als actuals 1.472,2. Aquest 54 per cent més, que és molt significatiu, evidentment, però, sobretot, és revelador de la importància que el Govern de la Generalitat de Catalunya dona a les polítiques transformadores del Departament d'Empresa i Treball, ja que, de fet, és un percentatge superior al 34 per cent que, en aquest temps, en aquest mateix temps, han crescut els departaments, la resta de departaments de la Generalitat de Catalunya en els capítols 1 a 8, eh? És a dir, aquest 34 per cent, que és la mitjana de la resta dels departaments, està per sota d'aquest 54 per cent que ha crescut el Departament d'Empresa i Treball, cosa que demostra com, clarament, és una prioritat governamental.

El pressupost ha crescut progressivament aquests anys, cosa que ens ha permès actuar amb eficàcia en el que deia al principi, eh?, recuperar el teixit productiu dels efectes de l'aturada econòmica de la pandèmia i situar el país d'una manera propícia per encarar positivament els escenaris de futur.

En aquest sentit i en aquest punt, m'agradaria recordar que, i mai ens cansarem de fer-ho, que qualsevol pressupost que es pugui fer actualment des del Govern de la

Generalitat de Catalunya mai serà el que els catalans i les catalanes es mereixen pel que fa al seu esforç fiscal, eh? Perquè continuem patint un sistema de finançament autonòmic injust, un sistema de finançament del que es deriva un dèficit fiscal de més de vint mil milions d'euros anuals. És a dir, més de vint mil milions d'euros anuals que els catalans i les catalanes paguem amb els nostres impostos sense que reverteixi ni un euro a Catalunya.

Ho dic d'una altra manera. Més de vint mil milions d'euros anuals que es podrien i haurien de servir per reforçar les polítiques públiques del Govern de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, hauria de reforçar les polítiques d'empresa i treball. No som un estat i mentre no ho siguem, aquests són els millors pressupostos que es poden fer, tenint en compte aquest dèficit fiscal històric i crònic que continuem patint.

Per tant, en el marc en què juguem, amb les regles del joc d'aquests moments, aquests són els millors pressupostos que pot tenir Catalunya en aquests moments.

Molt bé. Tornant al Departament d'Empresa i Treball, si agafem el pressupost per programes, i en nombres absoluts, haurem de veure i haurem de definir que els increments més importants es presenten en els programes titulats Suport a la Indústria i el d'Igualtat, Qualitat i Integració Laboral. Tota una declaració d'intencions. Aquests són els dos principals programes que, en xifres absolutes, més augmenten en el pressupost del Departament d'Empresa i Treball. Això en xifres absolutes.

Pel que fa en termes relatius, els principals creixements corresponen als programes següents: Suport a la Indústria, Innovació i Emprenedoria i Foment Empresarial. De nou, una claríssima declaració d'intencions.

És a dir, el que fem és, a més de mantenir l'esforç en tots els programes estratègics, fem un sobreesforç, aquest 2024, per ampliar les assignacions lligades a la reindustrialització, a atendre els dèficits estructurals del nostre món laboral, a desenvolupar l'ecosistema de *startups* i a potenciar la innovació, sigui en l'àmbit de *startups* o sigui en l'àmbit de les empreses més consolidades, que són elements, tots ells, vitals per generar oportunitats pel teixit productiu del país.

Al mateix temps que fem això, agafem les polítiques que ja van augmentar els seus recursos el 2023 i encara les ampliem aquest 2024. Què vull dir? Doncs, per exemple, que l'aportació a ACCIÓ és un dotze per cent superior a la de l'any passat.

El fons de transició nuclear puja un 252 per cent. El fons per al foment del turisme responsable augmenta un trenta-quatre per cent. El fons dedicat a la formació per a la inserció i la formació continuada creix un vint-i-dos per cent. L'emprenedoria creix un 134 per cent. Igualtat digital creix un 124 per cent. El projecte NewSpace puja un sis per cent. El projecte AINA augmenta un set per cent. O el projecte d'intel·ligència artificial creix un dotze per cent, eh?

Per tant, tot una agenda específica en què es veu que aquelles polítiques que ja van incrementar el 2023, ara, el 2024, encara els donem un nou impuls.

Ara bé, per poder fer la comparativa ben feta d'un any a l'altre, agafarem la mateixa sistematització que ja vam fer l'any passat i parlarem de set grans eixos d'actuació. Set grans eixos d'actuació que estan aquí presentats, en aquesta diapositiva, i que són els següents. Treball digne i de qualitat, que concentra un quaranta-cinc per cent del pressupost. Reindustrialització i competitivitat un 19,4 per cent. Prosperitat compartida, que acumula, això és l'àmbit, eh?, d'economia social i solidària, acumula un 15,7 per cent de la dedicació pressupostària. El model turístic responsable i sostenible, un 6,7 per cent. Un nou model de societat digital més connectada, un dos per cent. Teixit comercial competitiu sostenible i proper, un 1,4. I protecció a les persones consumidores i defensa de la competència, un 0,8 per cent.

Per tant, si agafem els set eixos comparables amb l'any passat, amb aquesta voluntat de continuïtat, aquests són els increments o aquests són, perdó, més ben dit, els percentatges que enguany destinem dels pressupostos a aquests eixos.

Aquí hauríem de sumar també la resta de despeses en àmbits d'administració i de gestió propis de qualsevol departament de la Generalitat que, en aquest cas, en el nostre cas, sumen 8,4 per cent. Això pel que fa a percentatges.

En termes absoluts a què equivalen aquests percentatges? Doncs bé, equivalen a 663,7 milions d'euros per treball digne i de qualitat; 285,7 per reindustrialització i competitivitat; 231,1 per prosperitat compartida; 98,3 pel nou model turístic, més responsable i sostenible; 29,4 pel nou model de societat digital; 20,8 pel teixit comercial, competitiu, sostenible i proper, i 12,1 per a la protecció de les persones consumidores i defensa de la competència.

Molt bé, feta aquesta descripció general pel que fa a la distribució d'eixos temàtics, passo a explicar, en detall, cada un d'aquests set eixos, començant pel de la reindustrialització i competitivitat, que com saben, perquè ho hem anat repetint manta vegades i ho repetirem les que facin falta més, és una absoluta prioritat per aquest departament. La reindustrialització i la competitivitat del nostre teixit empresarial.

Com saben, en aquesta línia, el nostre propòsit és aconseguir tenir més indústria. Volem més indústria, però no qualsevol indústria, sinó una indústria moderna, innovadora, amb valor afegit, que sigui sostenible, és a dir, respectuosa amb el medi ambient i el màxim d'eficient possible en l'ús dels recursos bàsics com l'aigua.

Un propòsit, el de recuperar pes industrial en clau verda i digital, que ens alinea amb el programa d'actuació de la Unió Europea i que ens ha empès des del primer dia a captar projectes d'inversió industrial, a treballar perquè a cada tancament li correspongui una reobertura de caràcter industrial, un nou projecte de reindustrialització.

Hem també procurat ajudar el sector amb la incorporació dels avenços tecnològics perquè reforcin la seva competitivitat i ens hem bolcat també a oferir formació especialitzada a les treballadores i els treballadors per tal que tinguin les eines necessàries, les capacitats laborals necessàries que avui les empreses demanen.

Hem fet molt, les xifres ho evidencien, però encara volem fer molt més en aquest sentit perquè és, repeteixo, un àmbit prioritari pel Govern i per l'economia del país. De fet, i en paraules del propi president, aquesta és la principal política econòmica del Govern de la Generalitat de Catalunya per a aquest període.

Per això, en aquest projecte de pressupostos pel 2024, dediquem a aquest eix 285,7 milions d'euros, el que suposa un creixement del 29,9 per cent, pràcticament el trenta per cent, respecte als del 2023, eh? Incrementem el trenta per cent l'aposta per aquesta reindustrialització.

Una aposta que aquest Govern fa per la indústria i la competitivitat que es reflecteix, com dic, en els pressupostos, però no només en el que va del 2023 al 2024, sinó que no ha parat de créixer en tot aquest període polític, passant dels 112,2 milions

d'euros inicials a aquests 285,7 del 2024, cosa que representa, si agafem tota aquesta sèrie, un increment del 154,5 per cent.

Molt bé, aquestes són les grans xifres de l'eix. Per què serveixen aquests 285,7 milions d'euros? Doncs serveixen, entre altres coses, per avançar en l'objectiu que la indústria representi el vint-i-cinc per cent del producte interior brut el 2030, per fer que la indústria sigui realment un ascensor social i un element de cohesió, per impulsar aquest increment de la sostenibilitat i la prioritització d'un ús eficient de l'aigua, per impulsar una indústria digitalitzada, per tant, per incorporar la capa digital, per captar inversió estrangera productiva, amb projectes tractors també de determinats ecosistemes i, finalment, per fomentar l'emprenedoria en el conjunt del nostre territori.

En aquest eix, val a dir, se situen els 102,4 milions d'aportació a ACCIÓ, eh?, 102,4 milions d'euros d'aportació pressupostària a l'Agència de Competitivitat de l'Empresa, que, com saben, és una peça clau pel Departament per desenvolupar polítiques de foment de la innovació empresarial i de transferència tecnològica, polítiques d'internacionalització en tots els mercats del món, d'impuls a les exportacions i, per tant, per augmentar la base d'empreses exportadores regulars i per captar projectes d'inversió estrangera directes a Catalunya. I aquí caldria sumar-hi un element que cada vegada tenim més en compte, que és també la captació de talent.

A tot això es dedica ACCIÓ, ho fa molt bé, és una peça clau des d'aquest punt de vista i, per això destinem aquests 102,4 milions d'euros, que és un dotze per cent superior al que hi destinàvem el 2023, eh?

Per tant, el pressupost creixerà enguany fins als cent vuit milions d'euros. La diferència entre els cent dos i cent vuit són els sis milions d'euros d'ingressos propis que genera ACCIÓ a través de les taxes que té per la utilització de determinats serveis del seu #portfolio.

És a dir, si tenim en compte...

Fitxer 3

...aquí també com estàvem quan vam començar la legislatura i com estem avui, pel que fa a ACCIÓ, veurem que hem crescut un vint-i-cinc per cent, eh?, l'aportació pressupostària.

Això pel que fa a ACCIÓ, però també corresponen a aquest eix els 83,5 milions per al Fons de Transició Nuclear, que tenen, com saben també, l'objectiu de reindustrialitzar i generar alternatives productives a les zones afectades pel futur tancament de les centrals nuclears, una partida que enguany creix un 252 per cent.

Al mateix temps, també s'inclouen en aquest àmbit, en aquest eix, 23,1 milions més en ajuts a projectes de reindustrialització i suport a noves inversions per consolidar Catalunya com un territori de referència en sectors industrials estratègics, en determinades cadenes de valor que són importants ja avui, però que ho seran encara més en el futur. Destinem aquests recursos, també tota la resta, eh?, i aquí ACCIÓ també hi juga un paper molt important, però, específicament, aquests 23,1 milions van destinats, justament, a captar projectes d'aquest tipus.

I d'altra banda, també destinem 8,8 milions d'euros a actuacions de foment de l'emprenedoria per contribuir a la consolidació de noves iniciatives empresarials. Una partida que augmenta un 134 per cent. Si les xifres absolutes a algú li poden semblar que podrien créixer, cal tenir en compte que creix un 134 per cent respecte al que tenia.

En definitiva, són partides pressupostàries d'un eix amb el qual volem impulsar la indústria, dinamitzar l'activitat econòmica al territori, reforçar la nostra posició com a espai referent al sud d'Europa, continuar promovent la internacionalització del teixit empresarial, atraure inversions i talent, i impulsar la creació de llocs de treball estables, de qualitat i vinculats a sectors de futur.

Precisament, parlant de treball, entro ara a parlar del segon eix. El segon dels set grans eixos és el del treball digne i de qualitat, cosa que ens proposem, ens hem proposat al llarg de tota la legislatura, per garantir amb aquests pressupostos del 2024 també mantenir l'esforç en les polítiques actives d'ocupació, impulsar el pla de transformació del SOC i la seva territorialització, fomentar la formació ocupacional i la formació contínua, adequar a les necessitats reals del món laboral i de les

empreses, contribuir a la millora de les condicions de treball i la qualitat de l'ocupació i reduir les desigualtats estructurals del món laboral.

En aquest cas, el projecte de pressupost, i pel que fa a aquest eix, pretén destinar 663,7 milions d'euros a totes les polítiques que s'hi desplegaran, el que suposa un creixement del 43,67 per cent respecte a l'inici de legislatura. Sempre fem aquesta connexió amb l'evolució que hem fet els últims anys, si la fem també en l'àmbit de les polítiques vinculades al treball digne i de qualitat, veurem que hem incrementat un 43,67 per cent respecte al principi del nostre mandat.

Bé, d'aquests 663,7 milions d'euros, 551,2 s'adrecen a les polítiques actives d'ocupació, que han jugat un paper decisiu en aconseguir aquestes xifres històriques d'ocupació i de reducció de l'atur els dos últims anys, i que inclou projectes i programes de formació professional, assessorament, inserció i orientació per l'ocupació.

D'aquests 551,2 milions d'euros, 40,6 es destinen al desplegament del pla de territorialització del SOC, que fa poques setmanes vam presentar definitivament, i que vol apropar els serveis del SOC al conjunt del nostre territori, a qualsevol racó de la nostra geografia, però no només això, no és una presència física, sinó que el que volem és la implicació de les institucions a nivell territorial i dels agents econòmics i socials de cada territori, en la definició de les polítiques actives d'ocupació, també per cada territori, perquè, evidentment, no és el mateix les Terres de l'Ebre que l'Alt Empordà. Doncs bé, 40,6 milions d'euros per a aquesta territorialització.

69,2 milions d'euros es destinen al Consorci per la Formació Contínua de Catalunya, el CONFORCAT. Una eina determinant per poder oferir millors oportunitats de futur professional en un entorn que demana cada vegada més i cada vegada més ràpidament noves habilitats laborals. Aquests 69,2 milions d'euros suposen un augment del vint-i-dos per cent respecte als anys anteriors, respecte als pressupostos anteriors, respecte al 2023. 69,2 milions al CONFORCAT, un increment del vint-i-dos per cent.

Més enllà d'això, 28,9 milions d'euros que s'adrecen al treball autònom, és a dir, una partida per afavorir el creixement dels negocis de treballadors autònoms

unipersonals, per exemple, el programa TU+1, que ha tingut una gran acollida i que ha donat molt bons resultats, volem seguir en la mateixa línia, però també per promoure projectes d'autoocupació per joves i donar suport a entitats de treball autònom.

A més a més, aquí cal sumar-hi també les polítiques de prevenció i seguretat laboral, que s'hi destinen 4,56 milions d'euros.

Molt bé, en aquest àmbit vull remarcar també, i de manera molt especial, el SOC com a eina fonamental de desplegament de les polítiques vinculades al treball digne, i per tant la generació d'oportunitats, que, en aquest cas, comptarà amb un pressupost total de 554,28 milions d'euros. És un dos per cent més que l'any passat, un cop descomptats els fons Next Generation, eh? En la mateixa dinàmica que deia al principi, si tenim en compte l'execució dels fons Next Generation del 2023, l'aïllem per poder-nos comparar al 2024, que també aïllem els fons europeus, si fem això i ens comparem és un dos per cent superior al que destinem enguany al SOC. I si ho comparem amb el principi de legislatura, és un 37,35 per cent més.

Aquest pressupost destinat al SOC és el que ens ha de permetre mantenir la intensitat en les polítiques actives d'ocupació, especialment aquelles adreçades a ajudar els col·lectius que tenen més dificultat per inserir-se o mantenir-se al món laboral. Incidirem, per tant, en programes adreçats a fer créixer la qualificació professional i l'ocupabilitat de les persones, atenent a l'evolució canviant les particularitats territorials de cada àmbit del nostre país. No és el mateix, ho deia abans, una comarca que l'altra, i prestarem especial atenció a aquells col·lectius més vulnerables.

Així mateix, la previsió del SOC és destinar cent setanta milions d'euros per a la formació professional, fonamentalment la de caire ocupacional, que és a la que es dedica sobretot el SOC. D'aquests cent setanta milions, afegits als 69,2 del CONFORCAT que deia abans, sumen 239,2 milions d'euros en formació professional. Hi torno, 239,2 milions d'euros en formació professional, la que correspon al Departament d'Empresa i Treball, eh?, que, com saben, és l'ocupacional, és la contínua. No estic parlant de la formació professional inicial, que correspon al Departament d'Educació.

Doncs bé, si agafem les que depenen del Departament d'Empresa i Treball, constatarem que hi ha hagut un increment del seixanta-quatre per cent. És a dir, un increment que es destina a la millora formativa de les persones treballadores, per tant, per millorar la seva ocupabilitat, però també que és fonamental per millorar la competitivitat de les empreses, perquè estem responent a les necessitats de creixement d'aquest teixit empresarial.

Per tant, el que fem és oferir oportunitats de futur als treballadors i treballadores que en aquests moments estan en recerca activa de feina, però també oferim a les empreses l'oportunitat de tenir millor talent, talent més preparat per poder afrontar tot el que els hi ha de venir.

Per tant, anem configurant la formació professional com un element central de la nostra tasca. De fet, no em va, m'ho han sentit dir moltes vegades, la formació professional és clau. De fet és tan clau que, diguem, que aquesta és la legislatura de la formació professional, i no només ho diem, sinó que ho demostrem amb aquest increment del seixanta-quatre per cent de pressupost en aquesta partida.

Molt bé, repassat també l'eix segon, el segon eix d'aquest total de set, passo al tercer, que és el que correspon a la prosperitat compartida, és a dir, el que està vinculat a l'economia social i solidària. Continuem reforçant aquest eix perquè estem convençuts que és un sector que ajuda a generar prosperitat compartida, que ofereix una alternativa productiva construïda sobre uns determinats valors molt lligats a la democràcia, a la cooperació, la solidaritat i la transparència, és a dir, valors positius des d'un punt de vista social que ajuden també a la transformació econòmica i que és un model que s'ha demostrat, no només viable, sinó especialment resilient en situacions de crisi, com les que hem viscut en els últims anys en el que, m'atreveria a dir, portem de segle XXI, que, a més a més, està molt arrelat al territori i a la comunitat que els ha vist créixer i que ha fomentat fins i tot la seva aparició.

Per tant, com que es tracta d'un model que posa les persones al centre i volem posar les persones al centre, per això també reforcem aquest eix.

Com el reforcem? Destinant-hi 231,06 milions d'euros, 231 milions d'euros, el que suposa un 45,5 per cent més que a l'inici de legislatura. També, *work in progress*, eh?, anem avançant també en aquest sentit durant tota la legislatura.

D'aquests 231 milions d'euros que hi destinem enguany, 186,58 s'adrecen a promoure l'ocupació dels col·lectius amb especials dificultats d'inserció, és a dir, això suposa un increment del tres per cent respecte al pressupost anterior. El tres per cent d'increment a aquest pressupost destinat a incrementar l'ocupabilitat de les persones amb discapacitat i de les persones que es troben en risc d'exclusió social, una acció que creiem que és imprescindible per garantir de forma efectiva el seu dret al treball.

5,6 milions d'euros es dediquen a les polítiques per fomentar l'economia social i solidària i 21,2 milions són per la línia de projectes singulars d'intercooperació entre empreses d'economia social.

Una línia de subvencions que s'ha demostrat molt eficaç els últims anys, que funciona molt bé a l'hora de dinamitzar projectes, d'escalar projectes més aviat diria, eh?, de projectes que, a través de la intercooperació, ajuden a créixer, els ajudem a fer-se més forts i a consolidar-se com elements referencials en l'àmbit de l'economia social i solidària.

Són projectes que especialment aprofundeixen en la digitalització i la innovació tecnològica. Aquest àmbit també ha de fer un esforç de digitalització i d'innovació. A la distribució de productes als consumidors de forma ecològica. Estem veient aquests dies com de necessari és això per ajudar a determinats sectors econòmics. Al consum responsable, tres quarts del mateix. A la cultura, i l'àmbit de les cures a les persones. Per tant, sectors estratègics de l'economia en el seu conjunt, però amb aquesta vocació de proveir-los amb uns valors diferents.

Molt bé, segueixo en aquest àmbit concret i destaco que 7,69 milions d'euros es destinen al programa bianual de comunalitats urbanes, eh?, amb el que cerquem generar activitat econòmica en entorns urbans de proximitat amb aquest projecte del que en diem comunalitats, eh?, que barreja la comunitat urbana amb projectes de valor de barri.

Molt bé, i 5,7 milions amb un creixement del 5,6 per cent a la xarxa d'ateneus cooperatius. Hi destinem 5,7, és un increment del 5,6 per cent, que s'ha anat incrementant des del 2016, de fet és un programa que des d'aquell any s'ha anat consolidant com l'ecosistema necessari per fomentar l'economia social i cooperativa

arreu del territori. Cada ateneu correspon a una realitat territorial i des d'allà s'està fent aquesta política de fomentar l'aparició de nous projectes al voltant de l'economia social i solidària.

Molt bé, això pel que fa al tercer eix, si no m'he descomptat.

Passo al quart, que és el del model turístic responsable i sostenible. Quant al sector turístic, què ens proposem? Doncs ens proposem fer-lo evolucionar, fer evolucionar el seu model cap a un model responsable, digital i sostenible, valoritzar el conjunt del territori per afavorir la desconcentració de l'oferta turística, posicionar Catalunya com a destinació de referència internacional del turisme enogastronòmic i generar prosperitat al sector. Dit d'una altra manera, acompanyar a aquest sector, que també ha de fer aquest esforç, que de fet ja l'està fent, en la transformació del seu model.

Avui sabem que el turisme també s'ha d'adaptar a la nova realitat del segle XXI i el volem acompanyar a través dels pressupostos per al 2024 perquè és un sector que és fonamental per a l'economia del país i pel món del treball a Catalunya.

El pressupost que avui presentem, en aquest sentit, continuarà donant suport al foment i la promoció del model de turisme responsable i també, acompanyant això, els esdeveniments que celebrarem aquest 2024. Cal recordar que, precisament enguany, es celebra la Copa Amèrica de Vela al nostre país, un esdeveniment de gran repercussió mundial, per tant, un aparador claríssim, eh?

I al mateix temps volem continuar fent passes endavant cap a un model turístic responsable, com deia abans, més sostenible tant des d'un punt de vista ambiental com des d'un punt de vista econòmic i social, és a dir, un model més equilibrat, més diversificat des del punt de vista territorial, temporal i tipològic.

Objectiu, al que hi contribuirà de manera decisiva, l'any que ve, n'estem convençuts, la designació de Catalunya com a regió mundial de la gastronomia. Ja ho saben, eh?, perquè ho hem relatat en altres ocasions. Per a nosaltres, un discurs turístic que ajuda aquesta desconcentració, aquesta desestacionalització i aquesta major diversitat turística és el que està vinculat al món del vi i al món de la gastronomia.

Doncs bé, aprofitant que l'any que ve serem regió mundial, hem d'emfatitzar això. I per tant, aquests pressupostos ja es preparen per a aquest 2025. Perquè volem

reforçar el sector, adaptant-lo a les noves realitats, acompanyant-lo a aquesta transició que, necessàriament, ha de fer i ajudant-lo a ser més eficient en la gestió dels recursos naturals.

El turisme ofereix un benefici,...

Fitxer 4

...no hi ha cap mena de dubte, des d'un punt de vista cultural, social, indiscutiblement des d'un punt de vista econòmic, que hem de saber aprofitar i hem de saber-lo posar al dia. Si realment volem que continuï tenint aquests beneficis, l'hem de fer encara més responsable i més sostenible.

Molt bé. Doncs per avançar cap a aquí, destinem 108,3 milions d'euros en aquest eix. Dels quals, d'aquests cent vuit, 44,12 corresponen al Fons per al foment del turisme responsable, un fons que l'any passat ja es va veure incrementat amb més del cinquanta per cent, i que en aquests pressupostos torna a augmentar, eh?, en aquest cas un trenta-quatre per cent. Va créixer el cinquanta l'any passat, ara torna a créixer un trenta-quatre per cent.

Com deia, enguany acollim esdeveniments com la Copa Amèrica de Vela, una cita que representarà un atractiu turístic potent més enllà dels mesos d'estiu, i que, al mateix temps, volem que impulsi tant la indústria marítima com l'economia blava al nostre litoral, com també ens ha de servir per dirigir-nos a determinats mercats turístics. En aquest cas, contribuïm amb 5,4 milions d'euros en la seva organització, eh? Una inversió que, més enllà de la recuperació de l'esdeveniment i l'impacte econòmic que el propi esdeveniment generi, treballem perquè vulgui dir que es crea un llegat, que s'estableix un pòsit, que es manté des d'un punt de vista social, cultural i productiu al nostre país.

Esdeveniment que ens ajuda a vendre'ns al món, com l'estratègia de màrqueting relacional dirigida per l'Agència Catalana de Turisme, que comptarà enguany amb 27,1 milions d'euros del pressupost per posicionar Catalunya com una de les millors destinacions turístiques del món.

I finalment, 3,1 milions d'euros, un trenta-dos per cent més que en els pressupostos del 23, que corresponen a la millora de les destinacions, amb una línia d'ajuts pels ens locals per afavorir el turisme regeneratiu a les destinacions turístiques. Ja saben que venim desplegant ajudes als diferents ajuntaments de municipis turístics per poder fer plans de sostenibilitat. Enguany hi destinem 3,1 milions d'euros.

Molt bé, un cop parlat de turisme, parlem ara de societat digital, d'una societat digital més connectada, que és el propòsit d'aquest eix, en què volem impulsar les tecnologies digitals avançades, volem superar la bretxa digital i contribuir a la igualtat digital i apoderar digitalment els i les ciutadanes, volem contribuir a desplegar programes de suport a la creació i internacionalització d'empreses de base tecnològica i volem consolidar Catalunya com a *hub* digital internacional.

El pressupost d'aquest eix és de 29,4 milions d'euros, el que suposa un creixement del vint-i-dos per cent en relació als pressupostos anteriors, a l'espera de confirmar, com he dit al principi, l'arribada dels fons Next Generation previstos en aquest àmbit. De fet, fins i tot, he apuntat alguns dels programes.

Destinem 8,6 milions d'euros a projectes destinats a la millora de la igualtat digital, amb l'objectiu de reduir la bretxa tecnològica i impulsar, molt important això, talent digital femení a tot el país, amb una partida que augmenta el 124 per cent respecte als pressupostos del 23.

Igualment, destinem 4,7 milions d'euros al desenvolupament de l'estratègia New Space, amb ella impulsem el sector aeroespacial català, reforcem l'ecosistema tecnològic i de recerca científica del país i el connectem al teixit productiu i a la gestió pública.

De fet, aquí triangulem els tres elements, els tres vèrtexs de l'hèlix: innovació a través de la recerca en un àmbit de creixement dels propers anys, economia productiva, que tenim i que tindrem en el futur, i l'administració pública.

Una cosa similar fem amb el projecte AINA. De fet, és un projecte impulsat en col·laboració amb el Barcelona Supercomputing Center, per tant, una de les institucions de recerca de referència del país, i en el qual hi destinem 3,3 milions d'euros, un set per cent més que els pressupostos del 2023. Perquè la transició digital té diverses derivades, una de claríssima és lingüística i cultural. Volem que el

català tingui les mateixes oportunitats i que els catalanoparlants tinguin els mateixos drets que qualsevol altre parlant de qualsevol altra llengua del món en l'entorn digital i, per tant, d'aquí el projecte AINA.

En definitiva, què volem? Volem que la tecnologia entengui, compregui i ens parli en català, també com ho fa en la resta de llengües, eh? I per això estem impulsant el projecte AINA, que el que fa és configurar un corpus lingüístic, les dades, determinar models d'ús d'aquestes dades i, finalment, escalar això en casos d'ús d'empreses o entitats que serveixin per demostrar i per anar conquerint parts del mercat, en aquest sentit, amb l'objectiu amb l'horitzó posat el 2026, en el que volem assegurar, efectivament, que els catalanoparlants, com deia abans, tenen els mateixos drets, ni més ni menys, que qualsevol altre parlant de qualsevol altra llengua en l'àmbit digital.

Per tant, increment dels pressupostos destinats al projecte AINA, en concret en un set per cent, però també destinem 3,5 milions d'euros destinats al desenvolupament de projectes d'intel·ligència artificial i comunicacions quàntiques, amb l'objectiu de potenciar la generació de coneixement i la transferència tecnològica a les empreses.

Si han tingut oportunitat d'assistir al Mobile i al 4 Years From Now aquests dies, hauran vist que avui la tecnologia més predominant i la que segurament presidirà la conversa tecnològica en els propers anys és la intel·ligència artificial.

No cal que emfatitzi això, no cal que hi entrem en més detall, però el que està clar és que, com a país, hem de tenir i tenim estratègia nacional en aquest àmbit i el que volem és desplegar aquesta estratègia a través d'aquests 3,5 milions d'euros, no només amb intel·ligència artificial sinó també amb comunicacions quàntiques. De fet, també fa uns mesos presentàvem l'estratègia de la quàntica del país. Per tant, dues grans estratègies amb dues grans tecnologies disruptives.

En aquest sentit, parlant de tecnologies disruptives, dir que també continuarem contribuint a la fundació de la Mobile World Capital, en aquest cas amb cinc milions d'euros. Aquesta fundació, com saben, és l'encarregada de gestionar el llegat del Mobile al nostre país i d'ajudar-nos a posicionar Barcelona i Catalunya com un destí claríssim i molt important de *hubs* tecnològics internacionals. En aquest sentit, dir que ara ja tenim cent quaranta *hubs* tecnològics a Catalunya. Són un onze per cent

més que el 2012. Per tant, hem de seguir en la mateixa línia, i en això ens ajuda molt la Mobile Capital.

I finalment, estratègia SmartCatalonia, amb la qual estem estenent el concepte de ciutat intel·ligent a escala de país i que rebria 3,38 milions d'euros.

Passo al següent eix, el del teixit comercial competitiu, sostenible i proper. Un eix amb el qual ens proposem impulsar la transformació digital del comerç, ordenar els nous canals de venda del sector, vertebrar i cohesionar socialment els municipis a través del seu teixit comercial, atraure talent i millorar la competitivitat del sector de l'artesanía, també molt important, i projectar la moda catalana al món. Això és el que volem fer amb aquest eix, o continuar fent, més ben dit, amb aquest eix.

Per això hi destinem 20,8 milions d'euros, amb els que volem defensar el model català de comerç, basat en la proximitat, l'equilibri territorial, conscients que aquest teixit comercial és clau per vertebrar els nostres pobles i les nostres ciutats, i és un element també de cohesió social a cada un dels nostres barris.

En aquest sentit, vull destacar que d'aquests 20,8 milions, 8,3 es destinen als programes per impulsar actuacions que donin resposta als grans reptes del comerç, reforcin la seva competitivitat, prestigiïn i professionalitzin el sector i facilitin la incorporació de la dimensió digital als seus models de negoci.

Per altra banda, 4,6 milions d'euros es destinaran a consolidar i potenciar el 080 Barcelona Fashion com a referent de disseny, producció i distribució de moda a nivell internacional.

Com hauran pogut percebre, els dos últims anys, el 080 ha fet un salt molt important, un salt d'escala molt determinant pel que fa al protagonisme a nivell internacional. Tant és així, que moltes altres passarel·les s'estan fixant en el que s'està fent al 080 per incorporar-ho també a les seves dinàmiques.

Això vinculat a la projecció de la moda catalana arreu del món, però, sobretot, a una projecció molt lligada a determinats principis i valors, eh? Com han vist els últims anys, hem parlat de moda circular, hem parlat de diversitat en les passarel·les, en definitiva, valors pels quals també vol ser coneguda Catalunya i que la moda és un altaveu claríssim per poder-ho fer.

En tot cas, aquest és l'eix vinculat al comerç, a l'artesanía i la moda.

Passem ara al següent eix, que és el que es lliga a la protecció de les persones consumidores i defensa de la competència. De fet, és el següent i l'últim ja dels eixos, eh?

En aquest cas, el que volem, òbviament, és continuar defensant els drets que tenim en tant que consumidors i consumidores en totes les relacions comercials que tenim a la nostra vida quotidiana. Una de molt important i clarament determinant pel que fa a la protecció dels drets fonamentals és l'àmbit de l'habitatge, eh?

Saben que la setmana passada fèiem públiques, en aquest sentit, les sancions que ha fet l'Agència de Consum en matèria d'habitatge a setanta-nou grans tenidors, entitats financeres, fons d'inversió i entitats de gestió d'actius per no respectar allò que determina la llei d'emergència habitacional, la Llei 24/2015, pel que fa a l'oferiment d'una alternativa de lloguer social a les famílies que es veuen afectades per una situació de sobreendeutament i que pateixen o estan a punt de patir un llançament hipotecari. Abans no passi, hi ha el deure d'oferir aquesta alternativa.

Quan s'ha saltat aquest deure, ha intervingut l'Agència Catalana de Consum, establint, entre d'altres, aquestes setanta-nou sancions, que són possibles perquè, si ho recordaran, l'any passat vam incrementar l'estructura de l'Agència de Consum vinculada a la inspecció i al seguiment d'aquest tipus de relacions comercials.

No és perquè sí aquest increment de les setanta-nou sancions, sinó és per la feina feta a través de l'agència en els últims anys.

Totes aquestes sancions acumulades representen uns sis milions d'euros, que s'han produït, com deia abans, per no complir la llei i no oferir un lloguer social abans d'interposar qualsevol demanda d'execució hipotecària o de desnonament.

Molt bé, doncs aquest és un exemple claríssim del que ha de continuar fent l'Agència Catalana de Consum i és el que volem fer amb els pressupostos del 2024, és a dir, vetllar pels drets de les persones consumidores i treballar per la promoció i la defensa de la competència.

En aquest eix, hi destinem 12,1 milions d'euros, dels quals deu es transfereixen a l'Agència Catalana de Consum per a les actuacions de divulgació, formació i atenció

directa en la defensa dels drets de les persones consumidores. Cada vegada l'univers és més gran en aquest sentit, eh?

Per exemple, l'àmbit de l'*e-commerce*, no?, ha obert noves reclamacions i noves vies que també hem d'atendre i per això hem de reforçar l'Agència Catalana de Consum, entre moltes altres raons, eh?

Deu dels dotze milions d'euros, deia, es transfereixen directament a l'Agència Catalana de Consum i dos, dels dotze, s'aporten a l'Autoritat Catalana de la Competència, l'organisme dedicat a defensar els principis de la llibertat de competència al nostre país.

Molt bé, aquests són els set eixos amb els quals hem dividit el pressupost i amb els quals ens podem comparar amb els pressupostos de l'any anterior. Aquesta és la proposta de pressupostos amb la qual volem transformar el model productiu, volem reindustrialitzar Catalunya, volem continuar amb l'impuls de la formació professional, volem contribuir en una millora de les eines pel que fa a la inserció en el món laboral. En definitiva, volem un país que sigui capaç de generar oportunitats de futur pels seus ciutadans en l'àmbit de l'ocupació, en l'àmbit empresarial, en l'àmbit d'aquesta economia verda, digital i moderna i industrialitzada que volem fomentar.

En tot cas, aquest és l'objectiu, però abans d'acabar em toca, evidentment, fer-los una apel·lació, eh?, en tant que diputats i diputades, que tindran la potestat o no de votar aquests pressupostos.

Ho dèiem al principi, les dades econòmiques són bones, molt bones, les xifres amb les que hem tancat el 2023, algunes ja les hem fet públiques, d'altres les veurem les properes setmanes, però la foto és molt positiva, sobretot tenint en compte el context de complicacions, eh? I això és gràcies a què hem aprovat pressupostos els últims exercicis i que els hem pogut desplegar en aquest àmbit concret.

És a dir, tots sabem que si volem reindustrialitzar el país, que em sembla que és un objectiu molt transversal en aquest Parlament, que si volem millorar el SOC, que si volem generar més polítiques actives d'ocupació, fomentar l'economia social i solidària, si volem garantir més ajudes al teixit empresarial del país, necessitem recursos, que vol dir que necessitem pressupostos.

Per tant, si estem d'acord amb aquests objectius, crec que hauríem d'estar d'acord amb uns pressupostos que s'han plantejat com una palanca decisiva en aquesta transformació en clau verda, en clau digital, en clau feminista i en clau social del teixit...

Fitxer 5

...empresarial del país, en definitiva, del model productiu.

Si coincidim que cal continuar a potenciar la formació professional, si coincidim que volem arribar a aquest vint-i-cinc per cent del valor afegit brut industrial del 2030, si coincidim en què avui és imprescindible que els treballadors i treballadores i les empreses tinguin les eines necessàries com per capejar bé aquesta incorporació de tecnologies disruptives als nostres sectors econòmics, és importantíssim, de fet és imprescindible, tenir pressupostos pel 2024.

Per tant, faig, acabant, amb una apel·lació als diputats i les diputades, als grups parlamentaris, a donar suport, òbviament, a aquests pressupostos que garanteixen tot això, que garanteixen aquestes eines absolutament necessàries per afrontar amb garanties aquest entorn canviant, difícil, incert, però també farcit d'oportunitats que són ara, no ho sé el 2025 i encara menys el 2030. Aquestes oportunitats hi són ara, per tant hem de tenir pressupostos per poder-les aprofitar.

Res més, gràcies per la benevolència. No sé quant m'he passat, si m'he passat molt... *(Veus de fons.)* Tres minuts? Carai, molt bé! *(Veus de fons.)* Ah, m'han sobrat tres minuts?

La vicepresidenta

Sí, sí, ben sobrats, que estàvem entrant ja...

El conseller d'Empresa i Treball

Molt bé. Doncs no em temptin, que els puc aprofitar, eh?, si m'ho proposo.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, conseller. Ara passo la paraula als grups parlamentaris. En primer lloc, al grup del PSC, per un temps de deu minuts, cinc minuts el portaveu Pol Gibert i després el diputat Òscar Ordeig.

Gràcies.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, i el seu equip per presentar el pressupost avui en aquesta comissió del Parlament.

En primer lloc, el que voldríem fer és reivindicar la política útil, no?, que en aquest Parlament alguns estem intentant practicar per resoldre els problemes que la ciutadania té en el seu dia a dia, en el seu matí, quan es lleva, en la seva nit, quan va a dormir i, per tant, intentar pal·liar el màxim possible aquests efectes rellevants que té la nostra economia i el nostre benestar, la crisi actual que estem vivint, social i econòmica, en alguns aspectes, no?

I ho fem garantint recursos necessaris per intentar abordar aquestes problemàtiques que vostè, algunes de les quals les relatava vostè i d'altres que, a continuació, doncs també voldré citar, no?

Algunes són la sequera, evidentment, que ens impacta directament, l'educació, l'habitatge o els temes també de l'àmbit de la seguretat.

El que volem fer, des d'una oposició crítica però constructiva, és intentar negociar amb el Govern algunes millores del pressupost que hem pogut, doncs, incorporar. Això, concretament, després abordarem de què hem pogut parlar i acordar. I fer, doncs, avantposar l'interès comú dels ciutadans abans que l'interès partidista de les forces que representem aquest Parlament, no?

Ara el que toca és gestionar, és executar, és desplegar aquests recursos que posem a disposició per potenciar el teixit productiu i, sobretot, per fer una millora laboral també als ciutadans d'aquest país que la requereixen.

Vostè abans feia referència a les bones dades econòmiques del país i són així, no les negarem, no? Però quan tenim encara 360.000 aturats en aquest país, doncs hi ha molta gent que no li arriba aquesta bona dada econòmica a casa seva. I el que

hem d'intentar amb aquest pressupost i amb altres que puguin venir és intentar fer arribar a cada una d'aquestes cases, diguem, aquesta recuperació econòmica.

Ara el que toca, evidentment, és ajudar a la indústria del nostre país, per fer-la més innovadora, sostenible i exportadora. I per acompanyar-la a travessar la crisi de la sequera, que és evident que l'impactarà fortament, en alguns sectors concretament. Amb el qual, doncs en aquest aspecte, també volíem fer èmfasi perquè ens sembla molt i molt important en aquest context actual del pressupost, no?

Ens toca ajudar els aturats, com sempre, diguem, i no en aquest context ha de ser menor, no? Orientant-los, donant-los eines perquè tinguin millors competències, acompanyant-los en el camí cap a una nova feina.

Evidentment, això passa, i com vostè sap és la meua, diguem, prioritat política en aquest Parlament, segurament, reformar el SOC, no? Vostè ja hi ha fet menció al final, no? Reformant-lo, desplegant les polítiques actives al territori, abordant els casos més complexos que tenim entre la gent aturada, tenim casos molt complexos, socialment inclús, no? I ara és el moment de fer-ho.

Ho hem dit moltes vegades, però no me'n cansaré. Quan tenim unes dades econòmiques positives, és el moment d'abordar casuístiques complicades. Sabem que no serà fàcil, no ho hem dit mai, però sabem que ningú ho farà si no és el servei públic d'ocupació. I per tant, tenim aquest repte i aquest compromís social d'intentar abordar aquesta casuística, com li deia, complicada, però que s'ho mereixen aquests ciutadans que tenim al nostre país.

I li faig referència al que abans li deia, no? Quan parlem de bones dades econòmiques, evidentment, són així macroeconòmicament, no?, però quan tenim encara desenes de milers de treballadors desocupats, evidentment, doncs ho hem de fer amb prudència perquè tenim encara molt marge per millorar i per recórrer.

També toca ajudar el turisme. Un sector molt criticat per alguns, segur que algú després, quan acabi la meua intervenció, en farà menció, no? Però no cal oblidar mai que és font de lloc de treball per quasi mig milió de persones en aquest país. Mig milió de persones és molta gent treballant en un sector, que és font de riquesa per molts altres, diguem, que se'n deriven d'aquí, no?

I que també veuen com la sequera i la seva gestió com una maça sobre el seu futur directe, el seu futur laboral, amb el qual també preocupats per aquest sector en concret, no?

En definitiva, ara els toca governar durant l'any que els queda. No desaprofitant aquests recursos que posem a disposició del Govern, en aquest cas 240 milions d'euros per indústria, ni més ni menys, un sector clau que nosaltres volem potenciar directament amb aquesta injecció de capital.

Nosaltres seguirem exigents, no pot ser d'una altra manera, crítics però constructius, fiscalitzant allò que no ens agrada que fa el Govern, i que, evidentment, són moltes coses encara, i proposant una alternativa a l'alçada que Catalunya mereix. Amb aquesta actitud seguirem treballant per aconseguir una Catalunya millor i que sigui més pròspera.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies. Totalment d'acord amb el que ha dit el meu company, eh? (*Rialles.*) En els temps que corren, això és una virtut que no és gens menyspreable, per tant, estem d'acord.

Conseller, gràcies. Intentaré afegir algunes coses que ha comentat el meu company.

Primera pregunta, ho dic perquè els grups que vindran després nostre, doncs tots, segurament, que emfatitzaran amb això. Però la primera pregunta que ens hauríem de fer tots plegats és què fem aquí, eh? Què fem aquí? Moltes vegades ens queixem de la «nòria» que a vegades s'instal·la la política, del pim-pam, i sense acabar de moure els temes que la gent, els ciutadans, les empreses ens demanen, i són molts, i no acabem de moure les coses, i les diferents administracions públiques, que ho complica a vegades encara més.

Per tant, escolta, havíem de tenir pressupostos? Pressupost record de tota la història de la Generalitat de Catalunya, eh?, senyor Canadell. Podríem anar millor? Segur. Però clar, això, a primer d'economia, el primer que li ensenyen a un és que els recursos són limitats. Per tant, fins i tot, encara que tinguéssim una negociació millor i un finançament millor, segur que també semblaria poc per tot el que volem fer. Per

tant, això no vol dir que haguem de negociar millor finançament, però que tenim el major finançament de la Generalitat de Catalunya de tota la història.

I per tant, hi havia d'haver pressupostos per poder aprofitar tots aquests diners que hi hauran de més? I tant com sí –i tant com sí.

Són els nostres pressupostos, els que hauríem fet nosaltres de base? No. Per això hi ha un Govern que els ha de presentar. Aprofito per fer un agraïment, com ha fet el conseller, al conseller, al Departament de Treball, als equips negociadors que han estat setmanes i setmanes fent múltiples reunions i intercanviant informació, i també, evidentment, a les persones del nostre grup parlamentari, que també han fet concessions. Clar, és que això és la política, també, eh?, fer concessions per intentar que el país se'n beneficiï.

Un país amb unes empreses i unes persones i uns emprenedors, una indústria, unes dones del món digital que fan coses extraordinàries i que necessiten el suport de l'administració pública, eh? I que l'administració pública faci els deures, que no sé si sempre els fem. Que llavors el Govern haurà de gestionar, i haurà de gestionar bé, haurà d'executar bé aquests pressupostos per tal que això vagi endavant.

Per tant, ens posem..., hem donat la mà, ho vam fer l'any passat, creiem, fermament, que no per un interès polític, sinó per un interès de país.

Creiem, conseller, que hi haurà feina aquí a fer una política transversal. Hi ha aquí més diners en educació, que cal que les polítiques educatives siguin transversals amb treball, amb ocupació, per resoldre el dèficit que tenim en talent, en universitats, en infraestructures, en salut, etcètera, etcètera. Hi ha moltes polítiques públiques que han d'impactar també en moltes de les coses que avui ha comentat aquí.

Només –només–, escolti'm bé, eh?, que estàvem l'altre dia a la comissió parlant de polígons industrials, i que aquí no hi ha hagut mai un pla de polígons industrials i tenim els polígons industrials abandonats. Vint-i-cinc milions d'euros per fer un pla de modernització de polígons industrials. Això és un dels acords que hem aconseguit amb el Govern. Vint-i-cinc milions d'euros. És poc? Segurament que és poc. És un pas, és un pas que només per això ja valdria la pena votar aquest pressupost.

Polítiques d'indústria, més quaranta-cinc per cent, eh? No, sí, no, som aquí, és poc, no sé... Més quaranta-cinc per cent de polítiques de suport a la indústria.

Turisme i comerç, 2023-2024, si sumem els dos anys, ja hi va haver un augment molt important, i sumem amb molt, superem amb molt el pressupost del 2010, que moltes vegades anem a fer referència al 2010, que va ser quan hi va haver el pic d'inversió pública. Per tant, més diners.

Diners per Comforsa, bla, bla, bla, bla, bla, bla. Diners per Comforsa, per donar un cop de mà. Aquí estan, per la indústria del territori.

Circuit de Catalunya, que ja ho hem dit, més important que mai, conseller, en aquests moments.

Competitivitat de l'empresa puja un deu per cent.

Fons de transició nuclear. Aquí hi ha uns territoris de Catalunya que o aprofiten els fons de transició nuclear, vuitanta-tres milions d'euros, o no se'n sortiran –o no se'n sortiran. El capital, el talent, els diners, van cap a les grans àrees metropolitanes. Per tant, aquí tenim uns territoris que tenen uns diners, s'està treballant en aquesta línia, jo crec que també, i no es pot posar pals a les rodes, precisament, perquè això vagi endavant i el 2024 tinguem les bases per definir quins projectes seran els que tiraran..., que no serà fàcil, eh?, definir projectes competitius.

Per tant, coincidim, context 2023 més bo del que ens podíem pensar qualsevol dels que estem aquí. Creixement, ocupació, exportacions, amb molts reptes i molts problemes.

Reptes que tenim? Tot això no funcionarà si, polítiques digitals, no fem una digitalització de l'economia, de l'administració pública com toca, que al final és procés d'innovació, procés de sostenibilitat.

No funcionarà si no fem, si no agilitzem tots els procediments de transformació energètica. Quantes empreses estan demanant, estan intentant fer procediments per transformar el seu consum energètic i ho tenen parat. Per tant, cal anar cap aquí.

Procediment, grans infraestructures que necessiten també aquesta empenta i que hi ha hagut molt debat. Per tant, les infraestructures determinen la competitivitat del nostre país, i per tant això també.

O com he dit abans també, evidentment, tot el tema del mercat de treball i la formació, que segurament és el tema número u que ens comenten les diferents empreses.

Per tant, ja per acabar, segur que hi ha moltes coses a millorar, segur que hi ha moltes coses a millorar, segur que si tinguéssim més diners fariem més coses, però jo crec que també el que sí que demanaríem a la ciutadania que ens pugui estar escoltant, als grups parlamentaris, que ens diguin a veure com ho farien millor, i que si tenen propostes que les posin sobre la taula. Segur que hi ha partides que són sobreres, segur que hi ha partides que hi falten diners, però, si us plau, que ho posin sobre la taula amb un debat constructiu, i fins i tot aquells que votin que no, segurament que poden fer aportacions i que les podem incloure d'aquí al final de les votacions.

I com que, evidentment, no tenim els vots necessaris perquè això tiri endavant, home, doncs demanar, evidentment, a la responsabilitat de tothom, que tothom escolti, que tothom tingui una actitud propositiva per intentar tirar endavant aquests comptes.

Som al mes de març, a més a més, eh?, gairebé al mes de març, i jo crec que si més..., millor d'hora que tard, intentem ja que aquests comptes puguin entrar en vigor.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Ara pel Grup de Junts per Catalunya té la paraula el diputat Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Bé, gràcies, presidenta. Gràcies conseller i secretari Vinaixa, per la seva compareixença i explicacions.

Bé, primer entro una mica en el camp general. És a dir, hem de dir que aquesta havia de ser la legislatura del cinquanta-dos per cent i ha sigut la legislatura, desgraciadament, de l'abandonament del procés i del trencament amb Junts per Catalunya i amb la CUP.

Vostès van començar posant-ho molt difícil per aprovar els primers pressupostos a la CUP, que al final es va desmarcar, i amb això van deixar de banda aquell compromís de la moció de confiança que s'havia de fer al cap de dos anys per veure si continuaven o no amb un procés o amb un programa independentista. Ja s'ha vist que no.

Després van incomplir l'acord amb Junts i van forçar la marxa de Junts perquè destituir un vicepresident, a qualsevol Govern d'Europa o del món, doncs fa que el Govern es trenqui. Per tant, vostès d'alguna manera també ho van provocar.

I amb això, el 2023, vam pactar els pressupostos amb el PSC, que s'ha convertit en la crossa útil d'aquest Govern. Felicitats per la seva feina. Gràcies a vostès vam tenir pressupostos i ara, gràcies a vostès, tindrem pressupostos el 2024, prioritant aquest equilibri de partits entre vostès, Esquerra Republicana, entre el PSC, segurament els comuns, ja veurem què passa, de governar amb estabilitat a l'Ajuntament de Barcelona, a la Diputació, per cert, a l'Estat i a Catalunya. I aquest és una mica com ha quedat el model i la foto que, evidentment, fa que, com deia, aquest PSC sigui el còmplice i la crossa d'aquest Govern.

Deien que eren un govern alternatiu, però veiem que acaben sent el govern útil que dona estabilitat perquè continuï un Govern de mala gestió, perquè, això, vostès són els primers que continuen dient que és un Govern que gestiona malament. Però, bé, al final, això és el que ha passat.

Ara, si vostès havien de pactar com han fet, podrien haver-ho fet al novembre, perquè ens hauríem estalviat perdre quatre mesos de pressupostos, perquè aquests pressupostos no veuran el llum fins, pràcticament, al mes..., a final d'abril i, per tant, hem perdut quatre mesos. Una tercera part de l'any.

Doncs, escolti'm, ja que ara..., segurament, és que havien d'acabar de negociar els acords, equilibris entre Barcelona, Madrid i Catalunya.

En tot cas, seguirem dient que l'únic conseller que ha aconseguit tancar uns pressupostos amb data ha sigut el conseller Giró i, vostès, en aquests darrers anys, doncs no ho han aconseguit.

Com deia, el PSC és la crossa imprescindible d'aquest Govern, que per a nosaltres és un mal Govern perquè, fins i tot, hi ha moments que ens ha provocat vergonya, eh? Quan es convocaven les oposicions, que sembla que ja no en sapiguem, amb la sequera, enfrontant territoris i sectors, retrocedint clarament amb els resultats en l'ensenyament i en el català, i en el camp econòmic aturant grans projectes estratègics, com l'aeroport, que és clau pel país, com la B-40, per descongestionar els vallesos, i no tenint un projecte econòmic per Catalunya, almenys des del nostre punt de vista.

I també vull parlar del Hard Rock, perquè, tot i que no hauria de ser un projecte tan important pel país, però l'han convertit en important. Perquè, clar, hi ha un joc d'equilibris que no sabem qui sortirà...

Fitxer 6

...escaldat d'aquests pressupostos. Perquè l'any passat van pactar Esquerra, PSC i comuns els pressupostos, uns dient que sí al Hard Rock, els altres dient que no. I ara segueixen igual. Bueno, però sí o no? Doncs un dels dos quedarà escaldat, i no sabem qui serà.

No sabem si realment els comuns aguantaran, a veure què diu el senyor Gallego, aguantaran la pressió i no aprovaran aquests pressupostos. No crec que la CUP surti en la seva ajuda, i, si això passa, doncs felicitats. I si no passa, doncs, bé, potser hauran aconseguit pujar el preu dels pressupostos, que sempre està bé, però això, en tot cas, ja veurem què és el que passa.

En tot cas, a Junts tenim clar que el Hard Rock s'ha de fer. És un projecte que genera milers de llocs de treball en una zona que vull recordar que és la que té pitjor atur, o l'atur més alt de Catalunya, 14,4 per cent, quan la resta de les demarcacions de Catalunya estan al nou o sota el nou per cent. Per tant, escolti'm, i no són..., els que estan a l'atur no són, precisament, gent que tingui un currículum bo per anar a la indústria. Per tant, escolti'm, un projecte com aquest és un bon projecte pel Camp de Tarragona.

Per tant, aquests que diuen que no al Hard Rock, crec que us ho hauríeu de fer mirar si penseu en la gent, si penseu en una mena d'ideologia, que està molt bé, però per la gent que vol treballar i vol cobrar final de mes, el Hard Rock és un bon projecte.

Per altra banda, hem demanat els darrers dos anys de fer un pressupost alternatiu, i sembla que tampoc s'ha fet, eh? Això el conseller Giró ja ho havia començat, perquè n'ha parlat el conseller en algun moment, però és un tema clau quan parlem de pressupostos. Comptar amb quaranta-tres mil milions d'euros o comptar amb seixanta-cinc mil milions d'euros és clarament diferent. Seria un pressupost molt diferent.

I només els hi posaré cinc partides que necessitem el dèficit fiscal per poder solucionar els problemes dels catalans. No res més, eh?, solucionar els problemes dels catalans.

Sanitat, necessitem quatre mil milions més cada any, i ho saben molt bé.

En Educació, si volem anar al sis per cent del PIB, necessitem de l'ordre de cinc mil milions d'euros més, ho saben molt bé.

Per arribar, amb recerca i desenvolupament, entre el tres i el quatre per cent, que és el que fan els països avançats d'Europa, necessitem mil milions d'euros més anuals.

Per millorar les infraestructures prioritàries, no dic totes les que voldríem, les prioritàries, calen durant uns anys 2.500 milions d'euros més anuals.

Per la renda garantida, residències, benestar social en general, calen uns dos mil milions d'euros més.

I amb aquestes cinc partides n'he dit quinze mil, de milions. I la resta és per arribar a aquests 22.000 milions d'euros i poder solucionar, de veritat, tots els problemes que tenim els catalans. Es solucionarien tots.

Per tant, quan parlem de pressupostos, hem de recordar aquestes xifres, i la millor manera és que el Govern ho comuniqui a la gent, ho expliqui, faci una campanya. Ho hem parlat els darrers dos anys. No volen fer-ho? Doncs no sé per què no volen fer-ho, perquè ja se senten còmodes pactant amb el PSC, que, justament, és el que ha perpetrat el dèficit fiscal durant les darreres dècades, juntament amb el PP.

Doncs, escoltin, vostès fan acord de pressupostos, donen estabilitat amb el partit que perpetua el dèficit fiscal durant els darrers quaranta anys a Catalunya.

I el que calia era anar plegats a Madrid, que és el que nosaltres preteníem en aquesta legislatura, quan vam començar, per exigir la solució a l'infrafinançament. Vostès ho han volgut fer sols, ara veurem fins on van.

En definitiva, i ara vaig ja al tema més relacionat amb la seva conselleria. Cal un canvi de rumb, eh?, i per a nosaltres aquests pressupostos no mostren aquest canvi de rumb.

Vostès, tant Esquerra com PSC, aposten pel mateix model, que és convertir Catalunya en una comunitat autònoma més, infrafinançada, per cert, sense treballar en els grans reptes que té en aquest moment el país, sobretot després de la covid. I nosaltres hem presentat cent mesures que van en aquesta línia, podíem presentar moltes més, però almenys un centenar o més d'un centenar que van en aquesta línia.

Perquè si alguna cosa cal en aquest país, i no n'ha parlat, o almenys de forma prioritària, conseller, és que siguem un país que avança cap a la societat del coneixement. I això vol dir invertir molt més en tecnologia, i en recerca i innovació, i en coneixement.

Què han fet vostès en polítiques digitals des que la tenen vostès? Doncs han trencat el joguet. Miri, el CBCat, el Centre Blockchain Catalunya, han provocat el tancament. Mirin si és fàcil. Una cosa que era un referent europeu i podia arribar a ser un referent molt important per a l'empresa catalana, se l'han carregat. Amb la intel·ligència artificial no han seguit l'estratègia que va deixar preparada el conseller. Amb NewSpace, veurem els números del que han presentat vostès, però no hem vist res més enllà d'allò que va deixar el vicepresident Puigneró abans de marxar.

I cal potenciar més la recerca i desenvolupament. A on? Doncs en els sectors on aquest país té gran potencial, com el sector biomèdic, com el sector de l'automòbil, com el sector de la impressió 3D. No veiem res en aquesta línia.

I cal potenciar les Pimes, les campiones ocultes que en tenim moltes a Catalunya. Vam haver d'entrar nosaltres una PR en aquest Parlament i no han fet res al respecte. Cal potenciar la petita i mitjana empresa catalana que té molt de futur.

I sí, cal reindustrialitzar, clar que sí, però no qualsevol tipus de reindustrialització. Cal una reindustrialització avançada, tecnològica, basada en el coneixement. I això vol dir aconseguir una fàbrica de semiconductors per Catalunya, i n'hi ha parlat. I aquest és un tema clau. No parlem tant del Hard Rock, si el Hard Rock, al final, són cacauets. El que és important per aquest país és que tinguem una fàbrica de semiconductors a casa nostra, això sí que canvia el país. I vostès no n'han parlat ni em consta que vulguin estar fent res en aquesta línia.

Cal transformar el sector de l'automoció. Escolti'm, estem anant enrere, no endavant en aquest sector. Tenim una oportunitat molt gran i no es tracta que aconseguim un ensamblador a la Zona Franca, en la zona de Nissan. Cal anar molt més enllà i captar inversions de fabricants xinesos o americans.

Cal molta més formació. El Centre de Formació Professional d'Automoció han deixat que no sigui un referent. Això ja ho vam dir aquí, a la comissió, no fa gaire. Un centre que ens ha costat divuit milions d'euros tenien l'oportunitat que tirés endavant d'una manera important.

En l'FP, en parlen molt, però, escolti'm, estem en el pitjor moment dels darrers catorze anys, amb manca de personal qualificat a les empreses industrials. El pitjor.

Sap què passa amb Kronospan? Que genera dos-cents llocs de treball, però els hi pren a la Pime, i no en troben després les Pimes de gent. Per què? Perquè no tenim una FP útil per tenir a tot el territori la gent que ens cal.

I, escolti'm, sobre l'acord que han signat amb el PSC. Miri, en una cosa coincidim, senyor Ordeig, fantàstic aquesta partida per primera vegada amb els polígons industrials. Suposo que hi té a veure que haguéssim portat a la directora de polígons no fa gaire i que vostè va escoltar molt bé i ho vaig veure. (*Veus de fons.*) La partida que nosaltres demanàvem de vint-i-cinc milions l'han aconseguit vostè sense nosaltres donar... *Chapeau*, eh? Ara, per això no donarem suport als pressupostos, ja l'hi dic. No serà suficient. Però, escolti'm, en partides econòmiques veiem molt poques coses.

Per cert, en el seu acord no parla d'autònoms, que vostè va fer una moció, senyor Ordeig, fa quatre dies, que no en parlava dels autònoms. Se'n descuiden sempre dels autònoms. Si us plau, parlem més dels autònoms.

En definitiva, se'm va acabant el temps. Però no voldria... Un minut més, consellera, ai, vicepresidenta. (*Rialles.*)

Escolti'm, vostè ha parlat de molt bones dades, de molt bones xifres, però aquestes xifres són una evolució que portem més de deu anys amb aquesta evolució. Per tant, no és aquest Govern, són tots els governs.

Per què? Perquè el sector empresarial català és molt potent, és molt resilient, té molta inèrcia. Per tant, està funcionant molt bé. No és per la seva gestió. Perquè, de fet, hi ha hagut anys que no hi ha hagut pressupostos i no ha passat res. Ha continuat pujant totes les exportacions, la generació de riquesa, etcètera, etcètera.

Per tant, no depèn que tinguem uns pressupostos el que això vagi bé. El que sí que depèn és que anem amb un model o un altre de país. I amb això nosaltres no estem d'acord amb el que vostès han plantejat.

Moltes gràcies i disculpi pel minut.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Passo la paraula a la diputada Isabel Lázaro, del Grup de VOX.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, vicepresidenta. Diputados, *conseller*, secretari de treball, letrado, equipo y acompañantes del Departament, resto de asistentes de la sala, buenas tardes a todos.

Tras la extensa explicación del conseller sobre las bondades, tan buenas cifras, sesgadas de la realidad, pues desde VOX yo digo una enmienda a la totalidad.

#(8.30) es un libro del gran escritor Juan Manuel de Prada, que en alguna ocasión he recomendado en esta misma comisión, porque da luz a su fanatismo totalitario y, por tanto, contrario a la libertad, esa libertad que tanto miedo les da.

Desde VOX enmendaremos, eso sí, la totalidad de estos presupuestos.

Miren, antes de redactar unos presupuestos es necesario conocer la situación, de dónde partimos. Creo que ustedes no han hecho bien los deberes. Han hecho un análisis sesgado de la realidad.

Cataluña es la región más endeudada de España. Cataluña es la región que lidera el infierno fiscal de España. Cataluña sigue con una tasa de paro altísima, siendo los más perjudicados nuestros jóvenes. Cataluña sigue aumentando el riesgo de exclusión social, aumentan las tasas de pobreza, cada vez hay más catalanes que no tienen acceso a las necesidades básicas, como la vivienda, los suministros o incluso la alimentación.

En esta coyuntura nos presentan unas cuentas elaboradas por un pacto entre socialistas y republicanos, todos ellos separatistas, pero para ser aprobadas necesitan el apoyo de los comunistas, con el único objetivo de mantenerse unos en la poltrona del Gobierno de la Generalitat, y otros, en el de la Moncloa.

Por cierto, los comunistas han puesto como condición para apoyar estos presupuestos que no se lleven a cabo proyectos tan importantes, especialmente en mi provincia, como es el Hard Rock, que aportan progreso, riqueza y empleo de calidad.

Nos ha presentado el *conseller* unos presupuestos muy sostenibles, muy feministas, y, en última instancia, habla de reindustrialización, del trabajo digno, alardeando que el 2024 se ha incrementado el presupuesto del departamento un 9,2 por ciento, pero el presupuesto inicial del año 2023 fue de 1.348 millones de euros y el definitivo es de 1.768,3 millones de euros. Presupuesto que solo se ha ejecutado un 88,3 por ciento, que supone más de 1.500 millones de euros.

Hoy nos presenta un presupuesto de 1.472 millones, que supone, como bien he dicho, un 9,2 por ciento sobre el presupuesto inicial del año pasado, pero el año pasado su departamento gastó 1.500 millones de euros.

En pocos meses seguro que esta cifra se verá incrementada, como siempre.

Sus cuentas se fundamentan en falacias ideológicas que constituyen una auténtica mentira. Se basan en un cuadro macroeconómico optimista que omite demasiados

síntomas preocupantes de la economía catalana. En definitiva, se trata de unos presupuestos fantasmas que no se los creen ni quienes los han elaborado.

Podría seguir hasta el infinito porque cada una de sus partidas presupuestarias es un auténtico despropósito.

El señor Torrent nos viene a explicar las bondades, repito, de un presupuesto que, según la señora Vilagrà, son los presupuestos que se merecen los catalanes. No creo que los catalanes merezcan que su dinero se despilfarre, se derroche y se malgaste. Estos presupuestos están pactados con quienes no apuestan ni por el orden constitucional, ni por la seguridad jurídica, ni por la estabilidad económica. Son ideológicos, continuistas del despilfarro de los recursos públicos, de chiringuitos y de políticas discriminatorias.

Su chiringuito rey, el departamento..., el SOC. Este año se llevó a la friolera de 663,7 millones de euros, de los cuales más del treinta por ciento va a sueldos. Por cierto, chiringuito que es ineficaz e ineficiente, y no lo dice VOX, lo dice VOX, pero también lo dice la Unión Europea, que establece que, en tema de ocupación, debe ser una cuestión estatal, y lo acaba de decir la Sindicatura de Cuentas, donde pone de manifiesto la inoperancia de este organismo.

¿Y qué me dice de la empresa de promoción y localización industrial de Cataluña, S.A.? Avançsa. Recibirá, por un lado, diez millones de euros para dar soporte a trece empresas y otros 11,4 para dar soporte financiero a dos empresas previstas. De estos millones, gran parte también va para sueldos de altos cargos. Nos cuesta muy caro a los catalanes mantener tantos y tantos altos cargos puestos a dedo por ustedes.

Especialmente grave es la planificación de la reindustrialización. El año pasado, señor Torrent, nos vendió que el 2023 era el año para caminar hacia la reindustrialización. Y, lamentablemente, no ha sido así.

Su Plan Nacional para la Industria, que contempla el periodo de 2022 al 2025, con un presupuesto de más de tres mil millones de euros, está siendo un fracaso.

Todos estamos de acuerdo que la industria es generadora de puestos de trabajo de calidad, de prosperidad, y en el presupuesto para el 2024, para el Plan Nacional de

Industria, se destinan 697 millones de euros. Es esencial incidir en los procesos de reindustrialización y digitalización del tejido empresarial de Cataluña para lograr revertir la tendencia de deslocalización empresarial en nuestra región. Sin embargo, desde el Govern continúan ideologizando la política empresarial y laboral.

La semana pasada celebramos un pleno monográfico sobre la problemática de la falta de agua. Usted no ha dicho ni una sola palabra sobre este problema.

Y en este sentido me gustaría hacerle alguna pregunta. Por ejemplo, ¿cuál es la previsión para afrontar la problemática en las industrias afectadas por la restricción de agua a causa de la sequía en nuestra región?

¿Han realizado alguna evaluación, el departamento, alguna evaluación económica y de competitividad del impacto de la sequía en sectores como la automoción, las químicas, artes gráficas, papeleras, o en empresas agroalimentarias y de transformación de alimentos como, por ejemplo, la dedicada a la producción de piensos para animales?

¿Han evaluado cuál será el escenario de destrucción de ocupación del sector industrial derivado de la falta de agua?

¿Qué previsión de ayudas o de subvenciones prestarán a los sectores económicos primario, secundario y los sectores afectados por la sequía y de servicios?

Por último, vamos a gastar, conseller, 83,5...

Fitxer 7

...millones en desnuclearizar la región. Cuando en toda Europa se está haciendo todo lo contrario. Francia, Alemania, Europa, está invirtiendo en nucleares, energía limpia, barata y sostenible. Pero los catalanes, que somos una raza superior, vamos a desnuclearizar. No sé si esto es muy buena idea, ¿eh?

Ustedes, con estos presupuestos, no están apostando por el crecimiento y la mejora de la competitividad, no están reforzando la inversión productiva, esa, que es la que crea riqueza y empleo.

Ustedes lo que hacen es disparar el gasto público estructural basándose en unos ingresos coyunturales. Es decir, se han inventado lo que van a ingresar y, en base a ese invento, van a gastar. Consecuencia: más deuda pública, miseria y ruina.

¿Queremos una Cataluña próspera, competitiva, industrial, con empleo de calidad y con un fuerte tejido empresarial? ¿Sí o no? Con estos presupuestos está claro que no. Para ello, deberíamos conseguir una estabilidad presupuestaria, cumplir con la regla de gasto e impedir que el gasto público crezca anualmente por encima de la tasa de referencia del crecimiento del PIB. Deberíamos dinamizar la economía, el mercado de trabajo y la industria en pro de un verdadero proceso de reindustrialización en Cataluña.

Miren, señores, en VOX, nos gustan las cosas bien hechas. Mientras ustedes orienten las cuentas a ese rosco multicolor de su agenda 2030, multicultural, globalista y totalitaria, en lugar de preocuparse por los problemas de verdad del sector primario, del sector industrial, de las pymes, de los trabajadores y de las familias, no avanzaremos. Todo se ha dicho de paso, por abrazar la nueva religión ideológica, a la que nadie se puede oponer sin ser lapidado en la plaza pública.

Mientras ustedes no se centren en abordar de verdad los principales problemas de los catalanes, mientras no lo hagan, seguiremos contribuyendo a la ruina de Cataluña.

VOX no se resigna a que nuestros compatriotas vivan peor en aras de esos bienes supremos. Ahí nos van a tener enfrente, ejerciendo una oposición firme, contundente, seria y especialmente fiscalizadora.

Nos jugamos mucho, nos jugamos el presente de un tejido productivo que se ahoga ante el retraso de una recuperación que no llega. El futuro de los jóvenes, que no merecen tener su futuro hipotecado y sí merecen tener unas perspectivas mejores que las que les ofrecemos.

La industria. Nos jugamos la industria. El tejido empresarial catalán en la Cataluña despoblada.

VOX ha venido a decir la verdad a los catalanes y la verdad es que es urgente, muy urgente cambiar el rumbo 360 grados, sin complejos, sin concesiones ni a

globalistas, ni a separatistas, ni a comunistas. No se trata de gastar más, sino de gastar mejor. Se llama gestión eficaz de recursos. No puede haber peor momento para aprobar unos presupuestos tan dañinos.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula pel Grup de la CUP la diputada Laura Fernández.

Laura Fernández Vega

Bones, moltes gràcies. Nosaltres també volíem començar parlant una mica de context, perquè estem parlant, com ja han dit altres diputats, que hi ha un atur que està per sobre de la mitjana, que els salaris en els últims deu anys han pujat un 2,9 i, en canvi, tenim la inflació desbocada, que estem parlant d'un quart de la població al llindar de pobresa i que més del quaranta per cent d'aquesta població, si no hi ha unes rendes que es desplacen, és a dir, que no hi ha un sistema de seguretat social al voltant, estan també al llindar de pobresa, que tenim el que es concep ara ja com els treballadors pobres, és a dir, hem generat una nova categoria sobre una cosa que no hauria de passar, i això també indica que el treball ja no és una bona eina de redistribució i que l'ascensor social està trencadíssim, estem parlant de cent vint anys, quatre generacions perquè hi hagi canvis d'escala, segons percentils de renda. És a dir, que tenim un problema seriós i, a més, no tenim les competències moltes vegades, i això nosaltres ho sabem també, per poder incidir-hi.

Això no treu que creiem que aquesta legislatura que va començar com la legislatura que plantejava una energètica pública potent, que això no vol dir només energia verda potent, també vol dir llocs de treball, que això és el que nosaltres volem situar, que quan parlem d'ecologisme, parlem també de tota una forma de reindustrialització i tota la forma que hauria de pensar l'economia els propers cent anys, si volem que la societat pugui sobreviure cent anys.

Però és que també la legislatura de renda bàsica universal era una legislatura que havia d'anar molt més enllà.

A nosaltres que, aquest any, siguin els pressupostos més amplis i l'any passat fossin els pressupostos més socials, al final, el nom no fa la cosa, el que volem és veure

realment quines polítiques aquí es poden desenvolupar i saben que hem sigut especialment propositius en aquest sentit.

Estem parlant que és necessari que aquest Govern tingui alternativa a la resignació i això té molt a veure que considerem que podem ampliar els àmbits del treball en tots aquells llocs on no podem ser-hi.

És a dir, si estem veient que és el sistema públic l'únic que està podent garantir drets en aquest moment, és la sanitat, és l'educació, malgrat no estiguin prou ben finançades, no tinguin unes bones situacions laborals les persones que estan treballant allà i això impliqui també que no hi ha un bon recurs pels usuaris, i per això tenim les mobilitzacions que hem tingut durant aquest any, hem de poder tenir també en què és allò públic el que podrà garantir-ho també en l'àmbit del treball. És a dir, hem de poder saltar aquesta barrera en la que pensem que l'àmbit del treball només són inversions.

Perquè quan veiem els números, poden semblar molt interessants els milions ara que destinarem als polígons industrials, i nosaltres estem a favor de la reindustrialització, òbviament, i hem estat donant suport a això. El problema és que podem posar un cas pràctic, el que va ser la Nissan, 25.000 llocs de treball, entre directes i indirectes, perduts, un set per cent menys de teixit industrial, un 1,3 menys del PIB i, en canvi, sí que hi havia hagut una gran inversió. Des del 2009 havien sigut 179 milions d'euros.

Què és el que volem dir amb això? Que quan pensem en desplaçar capital públic al capital privat, això ha d'anar condicionat d'una manera clara i dura, que són les esmenes que hem anat presentat en els últims plens. Nosaltres hem de poder pensar que ha d'haver-hi una expansió del treball que és públic i que sinó ha d'haver-hi una condicionalitat absoluta a aquelles empreses que venen aquí, perquè sinó l'únic que estem fent és un desplaçament d'uns diners públics que paguen els treballadors a Catalunya a unes mans privades, que en un moment determinat deslocalitzen. I això ens preocupa seriosament.

Creiem que, precisament, el que hem de fer és generar aquests llocs de treball. Era l'energètica pública, però és la distribuïdora de la que parlàvem en el darrer ple, i que hem proposat també mentre estàvem negociant els pressupostos, i tots els

sectors auxiliars que se'n deriven. Pensar que necessitarem una logística, que això és el que són la gran majoria o molta part dels polígons industrials d'avui i aquesta ha de ser auxiliar a tota forma econòmica que estiguem desplegant ara. És a dir, que hem de poder pensar uns pressupostos que vagin molt més enllà en aquest sentit.

A nosaltres hi ha coses que ens han preocupat d'aquest acord. Com, per exemple, la correlació entre ajuntaments i millores específiques que hi havia en alguns municipis, en els que, precisament, governa només un dels partits que estan en aquesta cambra actualment. Això ha sigut una cosa que ens ha amoïnat una mica.

Però, en tot cas, creiem que quan s'està presentant aquesta forma de treball d'economia hem de poder pensar que genial que sigui la legislatura de l'FP, però ha de ser una FP que estigui vinculada als llocs de treball que volem fer, que han de ser, precisament, per a una economia productiva, no per a una hostaleria. No existeix un turisme real responsable i ecologista.

Si estem fent una FP per després pensar que el que serà el motor del nostre país seran les fires d'economia #7.02) o serà una copa d'Amèrica o serà que seguim amb el Hard Rock o seran tots aquests models, que entenem que poden ser un ingrés de diners en un moment determinat, però que en el fons, en l'última instància, acaben sent una pèrdua.

Pensem que és, per tant, important que situem si el nostre model és seguir apostant per una fórmula 1 que no té res d'ecologista i que no podem parlar que això és economia verda ni res d'això, són diners per avui i pèrdues per demà, que és el que ha anat destinant, i que, a més, estem competint amb un model econòmic, que és el del Madrid de Ayuso.

I una de les preguntes que tenim és que hi ha una inversió d'onze milions d'euros, correcte, però s'estan reclamant ara uns setanta milions d'euros. No sabem ben bé d'on haurien de sortir aquests diners ni qui ho pagarà. Llavors, volem saber si en aquesta competició per veure qui es queda el model de fórmula 1, com es situarà la Generalitat.

En el cas de Comforsa, que creiem que és molt interessant una empresa de capital del cent per cent públic, valorem positivament, no?, que això s'hagi tingut en compte en aquests pressupostos, però pensem, es farà un topall de les relacions salarials?

Hi haurà una correlació salarial? Perquè hi ha una diferència abismal, i ha tingut a veure amb tots els governs, vull dir, que aquí no ho direm..., no serem tramposos, no direm que el problema és Esquerra Republicana, però tots els governs que han passat per aquesta Generalitat, perquè Comforsa els ha anat vivint a tots, el que hem vist és que hi ha una diferència salarial enorme i que aquest és un dels grans problemes que hi ha hagut, més enllà d'altres que s'han vist en l'auditoria.

Això és una cosa que s'hauria de tenir en compte perquè creiem que aquest és el model, empreses cent per cent públiques que cuidin dels drets laborals dels seus treballadors i que realment estiguin teixint país, en la indústria productiva, en la indústria auxiliar que es requereixi en aquest sentit, que sigui realment l'única cosa que podrà disciplinar un mercat que, d'una altra manera, està desbocat, perquè la gent no pot deixar de consumir determinades coses.

Si es vol fer primer d'economia, a primer d'economia és que hi ha demandes que no es poden decidir deixar de fer, la gent no pot deixar de menjar, la gent no pot deixar de viure a algun lloc, la gent necessita acudir al mercat de treball per poder accedir a una renda. I per tant, tot això és el públic qui ho ha de disciplinar, és la política que ho ha de disciplinar, perquè si esperem que ho faci el mercat i les empreses privades d'Amèrica de Xina o d'on sigui o del sud-est asiàtic, m'és igual, això no passarà, perquè el mercat mateix no ho pot permetre, no perquè siguin males persones, no és una qüestió que siguin bons o dolents. Aquí del que es tracta és que tinguem una política activa que vagi en aquest sentit.

I nosaltres vam començar aquesta legislatura d'una manera que creiem que era positiva, precisament, per avançar en aquest sentit, i el que estem veient és que no és això, que és un tipus de política econòmica i de treball, perquè això s'ha de llegir de manera conjunta, que el que està fent és precaritzar. El Hard Rock generarà llocs de treball de què? Què farem ara, només FPs d'hostaleria al Camp de Tarragona? Hem de poder pensar, realment, com és un model que vagi molt més enllà.

I després hem d'abordar altres qüestions. És cert que no tenim les competències en termes de..., o no tenim moltes competències en termes de fiscalització, de com estarà assegurada als llocs de treball, però això no treu que tenim cent tres accidents mortals l'any passat, als llocs de treball.

Llavors, és necessari raons de més, u, perquè comencem a impulsar una economia que puguem controlar, que si hi entra de capital privat, sigui minoritari i que sigui amb unes condicions específiques i que no es pugui deslocalitzar. Però, dos, també un treball de qualitat en totes aquestes empreses. Hem de poder fer d'alguna manera perquè hi hagi un major control. I amb això volem veure també quines campanyes es voldran desenvolupar, quin projecte hi ha en aquest sentit, perquè són uns números molt alts i ens preocupen moltíssim.

I en última instància poder pensar això, que quan parlem de treball, no podem deslligar-ho de l'ecologista, i això no és donar-li una pàtina de color verd, no és fer una política verda. És que hem de poder pensar que una bona política ecologista i que també serà una política de treball és com abordem tota la qüestió del transport i com demanem poder electrificar de nou i poder fer un país que realment tingui un bon transport, perquè això són llocs de feina i perquè això és una política verda.

Com pensem una reindustrialització, agafant un model com el de Comforsa, i seguim avançant en aquest sentit productiu.

I fem que la pagesia que està reclamant, precisament, que les grans distribuïdores no els ofeguin, puguin tenir una alternativa que agrupi tota aquesta petita mitjana empresa, que agrupi tota l'economia social i solidària i que pugui realment incidir en els preus, perquè el contrari, sinó, és que es desplacin aquestes càrregues. Si simplement el que fem és subvencionar o posar, per exemple, no?, la possibilitat que s'ha de pagar una determinada quantitat als pagesos, el que passa és que tu acabes desplaçant això als consumidors perquè no tens control. I al revés, si reclaméssim que es baixessin els preus en els consumidors, però no tenim un control sobre la mitjana, el que passarà és que baixaran els preus dels pagesos.

Si no intercedim realment amb una economia i amb una política econòmica dura en aquest sentit, no podrem fer-ho, i això són coses que es poden seguir avançant.

Nosaltres el que demanem és que en totes aquestes partides, quan s'estiguin pensant, no siguin només d'inversió en aquest capital privat, sinó que siguin realment perquè la Generalitat de Catalunya pugui avançar en un millor control d'aquest mercat perquè les dades que tenim socioeconòmiques són realment preocupants. I a nosaltres ens amoïna especialment perquè no podem anar separant les esferes

com si fossin les conselleries. De què hi hagi un bon treball depèn de la salut mental, de què hi hagi un bon treball depèn de la qualitat de vida, de què hi hagi un bon treball depèn que puguis pagar o no pagar l'habitatge. Perquè ara mateix és l'única font de renda, una mica seriosa, perquè tenim com tenim les rendes garantides i companyia, perquè la gent sobrevisqui.

Per tant, creiem que tot això és fonamental i que, realment, per molt que sigui molt golós un Mobile World Congress, una Copa Amèrica o tot d'altres esdeveniments, no haurien de ser el model d'una Catalunya que ha de poder pensar en el seu teixit econòmic i en què d'això depèn la qualitat de vida de les persones.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara té la paraula el diputat d'En Comú Podem, el senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bona tarda. Agrair, d'entrada, al conseller l'explicació exhaustiva que ens ha fet del pressupost en general i del seu departament. I agrair a tots els homes i dones del seu departament que l'acompanyen, que d'alguna manera també és positiu que puguin estar aquí compartint amb nosaltres aquesta tarda i el debat, perquè crec que també el debat pot ajudar a què el propi departament vegi quines són les nostres preocupacions i, per tant, entomar també alguns dels reptes que plantegem.

Agrair-li que hagi situat, d'entrada, el conseller en l'explicació alguns elements de context perquè, certament, no hi ha text sense context o el text sense context és pura ideologia, per entendre'ns, no? Per tant, des d'aquest punt de vista, agrair la situació del context.

Ara bé, crec que valdria la pena que, quan analitzéssim el context i les dades econòmiques, que, certament, són positives, les dades econòmiques són molt positives avui, en termes de creixement econòmic, en termes d'ocupació en termes d'exportació, però hauríem de veure quines d'aquestes dades econòmiques s'expliquen per polítiques pròpies i quines corresponen al vent a favor de polítiques i situacions exògenes. Què té a veure, diguéssim, l'efecte rebot després de la

pandèmia? Què té a veure l'efecte d'arribada dels fons europeus? Què té a veure l'efecte de la suspensió dels #13.42 fiscals? Què té a veure la magnífica reforma laboral que va aprovar el Govern d'Espanya, que ha afavorit, diguéssim, un model d'ocupació diferent? Què té a veure, en definitiva, un seguit de qüestions que valdria la pena que les analitzéssim per veure, realment, què és allò que hem fet de manera pròpia per impulsar aquestes bones dades, no?

Perquè jo crec que és cert que hi ha coses que hem fet i són positives. El diàleg social, crec que s'han fet bones coses, s'ha reforçat aquest espai de diàleg social i això és bo. S'han fet polítiques d'innovació. S'han millorat els nivells, diguéssim, d'estabilitat i de gestió des del punt de vista institucional. Crec que ajuden.

Però val la pena que sàpiguen què ve de fora també perquè ens hem de situar en quines són les perspectives que avui té l'economia catalana. I, malauradament, les perspectives que avui té l'economia catalana no són aquestes dades bones d'avui, les perspectives no són bones, malauradament. Vull dir, no és que m'agradi que no siguin bones, però tot ens indica que no són bones perquè hi ha un context geopolític a nivell global que ens marca i hi ha vents de desacceleració a nivell europeu que sabem que es van acostant a poc a poc.

Perquè, a més a més, s'assenten en una realitat de desigualtats socials creixents.

Fitxer 8

Les desigualtats socials creixents no és només major despesa pública per atendre les dificultats, sinó que també és menor demanda interna, que és, precisament, un dels motors fonamentals de l'increment del creixement econòmic del nostre país. És també una crisi climàtica o una emergència climàtica que no s'atura, que va a més i que ens obliga a fer transformacions estratègiques profundes del model productiu, del model econòmic, si ens en volem sortir. I això té costos i això també generarà problemes i, per tant, necessitats d'acompanyar els trànsits i els canvis que s'han de produir.

I també, diguéssim, hi ha un context de crisi demogràfica que no l'hem d'obviar. La crisi demogràfica vol dir que tenim menys població, en general, per tant, la

perspectiva, a mig termini, és que la població activa pot variar a la baixa. Tenim un major envelliment, però sabem que necessitem acollir noves fornades de persones que vinguin de fora, que ens ajudin a crear riquesa i les condicions materials d'existència millors. I per tant, aquí tindrem també alguns elements que val la pena que els tinguem presents perquè són reptes que haurem d'abordar i, evidentment, aquests reptes no els podem obviar perquè és aquí on haurem d'analitzar si realment aquest projecte de pressupostos avança en aquesta línia o no.

I quan parlem de reptes, tenim reptes en el terreny de la qualitat de l'ocupació, és cert que l'ocupació ha millorat, però és cert que la qualitat de l'ocupació encara té espais importants per desenvolupar.

Alguns són referents, evidentment, del marc legislatiu, caldrà abordar-los en els diferents àmbits, sigui a l'Estat o sigui aquí. Altres tenen a veure també amb les dinàmiques pròpies empresarials, que caldrà intervenir-hi per evitar que hi hagi alguns elements d'aquests.

Hi ha elements de cohesió territorial, diguéssim, aquesta disintonia o aquesta diferència de desenvolupament econòmic en els territoris de Catalunya, aquesta desertització industrial en determinats espais o sobresaturació turística en altres determinats espais, monocultius econòmics en determinats espais i diversitat econòmica en altres espais, i aquí hem d'actuar.

I la necessitat, insistim també, d'aquest canvi de model productiu quan parlàvem de l'emergència climàtica. Quan parlem de canvi de model productiu parlem també, evidentment, del canvi del model turístic i, per tant, parlem d'innovació, d'eficiència energètica, d'eficiència hídrica també i de justícia social.

Per tant, aquests són els reptes, i jo crec que el pressupost el que pretén és, intueixo, donar resposta a això. Perquè entenc que el pressupost és una voluntat de fer política, entesa per política allò de fer possible el necessari.

Ara bé, fer política per fer possible el necessari i reclamar-nos de la política útil vol dir que, si volem fer política útil, hem de fer política coherent i política transformadora. Hem de fer uns pressupostos que siguin coherents amb les accions de Govern i que abordin els problemes de fons que generen els problemes i els reptes que tenim. Perquè els pressupostos no són només números, no és només gestió de les

partides, és també estratègies de transformació, no és, insisteixo, gestionar el dia a dia, sinó que..., o corregir els errors que es produeixen, per entendre'ns, en el mercat, sinó que és, precisament, intentar també evitar que es generin aquestes externalitats negatives que el funcionament lliure, a vegades al mercat sense regles o sense controls, generen.

I és aquí on apareix el tema del Hard Rock com un d'aquests elements que evidencia una certa incoherència en la proposta pressupostària que se'ns presenta, perquè és un model que és depredador recursos naturals, per un cantó, i és externalitzador de..., o externalitza costos econòmics, socials, pressupostaris, diguéssim, en el territori.

És un model que cultiva aquest monocultiu turístic en una zona que només té aquesta activitat econòmica i, per tant, la deixa al albur dels canvis que puguin haver-hi, i, per tant, molt feble des del punt de vista de la capacitat de respondre als canvis, però és un model, a més, molt consumidor de recursos hídrics en un context de sequera i és un model que externalitza problemes de salut mental, lligats a les addiccions o a les ludopaties o problemes de seguretat, perquè estem parlant d'un model del gran casino, el casino més gran d'Europa, que és evidentment que sabem que al voltant d'aquestes activitats del joc generen doncs problemes de delinqüència, de seguretat, i que això acabarà detraient recursos pressupostaris per dedicar-los a solucionar aquests problemes. Quan després resulta que és un projecte que des del punt de vista ocupacional no generarà més de 1700, 1800 llocs de treball i, malauradament, llocs de treball precaris, però, a més, cultivant aquest monocultiu que deixarà sense perspectiva també la gent d'allà.

Però, bé, tot i això considerem que el projecte que se'ns ha presentat és, en aquests moments, poc ambiciós i poc responsable, eh?, des del punt de vista de la transformació.

Però, tot i així, nosaltres, des dels comuns, volem contribuir a millorar aquesta proposta que s'ha presentat. Voldríem contribuir a donar-li coherència transformadora i a donar-li més ambició estratègica. Una mica per allò que no diguis blat fins que estigui al sac i ben lligat. Nosaltres volem contribuir a omplir el sac,

volem contribuir a omplir el sac d'ambició estratègica i el voldríem buidar d'incoherències, no?

És des d'aquest punt de vista que quan parlem de treball digne, clar, estem d'acord, el treball digne ha de ser un dels eixos motors del departament, només faltaria. El treball digne també és que l'administració pública, amb el seu treball, amb els seus treballadors i amb la seva activitat econòmica, sigui exemple i motor. Sigui exemple doncs, evidentment, millorant les condicions de treball dels treballadors públics, per exemple, començant a parlar de la reducció de jornada per fer de taca d'oli també a les negociacions que s'hauran de fer en el sector privat per generar una reducció de jornada. Fem d'exemple en el sector públic, fem de motor a través de la licitació. Forcem la homologació de les condicions de treball també d'aquells que presten serveis públics per compte d'altri de manera externalitzada. Introduïm clàusules socials en les licitacions.

Hem de parlar de la formació professional, continua, ocupacional... També hem de parlar de l'Institut obert de Catalunya. També hem de parlar de la formació professional a distància, que és un element que val la pena que el tinguem present.

Hem de parlar del SOC. Estem fent coses, la descentralització, la territorialització, importantíssima. Però també hem de veure com clarifiquem les relacions entre el SOC i l'acció social, els serveis socials. Per exemple, no pot ser que el SOC gestioni la renda garantida de ciutadania i detraquem recursos que hauríem de dedicar a fer polítiques actives d'ocupació, precisament per a aquestes persones que necessitarien aquest complement d'acompanyament, d'orientació per a la inserció. Hem de clarificar coses.

Hem de parlar de digitalització, que també vol dir que els sistemes informàtics es parlin entre ells, els diferents departaments de la Generalitat, precisament per desburocratitzar i per facilitar i per simplificar.

Hem de parlar, evidentment, del nou model turístic. Ja en parleu, cent vuit milions d'euros pel nou model turístic. Però com podem parlar de nou model turístic consolidant un model obsolet que no té res a veure amb els canvis estratègics que necessitem, com és el Hard Rock? Abordem un nou model turístic, però un nou model turístic vol dir que és un model que ja no és el de sol i platja, és un nou model

turístic que pivota sobre el dret social al turisme, però també sobre l'equilibri territorial, la cohesió territorial, la diversificació de l'oferta també turística, introduint elements de culturals, etcètera, etcètera. Perquè està molt bé això de Catalunya capital gastronòmica del món, però no m'agradaria haver d'anar a menjar el Hard Rock, per entendre'ns, no?

I una última cosa, i perdoni, vicepresidenta, que m'allargo ja ho sé. Hi ha un concepte que no introduïm en les propostes del pressupost des del Departament d'Empresa i Treball que fa referència al concepte de democràcia econòmica. Jo crec que o comencem a parlar ja de democràcia econòmica, amb tot el que això vol dir, que la democràcia ha d'entrar també en el món del treball, en les empreses, en el conjunt de la gestió de l'economia del país, o parlem de democràcia econòmica o tenim un problema. Aquest és un concepte que a nivell europeu se'n parla i és un concepte que ha de fer avançar la justícia social, necessàriament.

Res més i gràcies i perdó que m'hagi allargat.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Ara té la paraula pel Grup de Ciutadans el diputat Joan Garcia.

Joan García González

Gracias, vicepresidenta. *Conseller*, bienvenido, primero, gracias por venirnos a hacer esta presentación, que me suena mucho a la que presentó o la que hizo el año pasado, casi con los mismos acompañantes, pero está bien, al menos, que sea coherente desde el Gobierno pues aquello que se va a presentar, con algunos cambios que creo que son importantes.

Es, sobre todo, muy parecida en cuanto a la efusividad de explicación de aquello que cree que supone que está generando su Gobierno en el contexto positivo actual que vive Cataluña. Realmente, me preocupa o me ha preocupado bastante que tenga ese mensaje tan entusiasta sobre..., y ese relato, que para mí es algo fantástico, sobre la situación socioeconómica de Cataluña.

Yo también quiero poner sobre la mesa que el futuro nos depara peligrosas curvas y creo que tenemos que tenerlo de acuerdo. Y yo siempre, al menos, aviso, de que este tipo de presentaciones, que son muy parecidas, todas las que he vivido son

muy parecidas, evidentemente, vienen aquí a explicarnos lo positivos que van a ser estos números y estas cifras para seguir apuntalando lo bien que lo están haciendo, es decir, es algo totalmente inigualable, pues creo que son peligrosas porque también se lanza un mensaje a la ciudadanía, creo que equivocado, y hay que ser responsable en eso.

Nosotros consideramos que este acuerdo de Gobierno lo único que hace es apuntalar, como he dicho, insistir en los errores que el presupuesto, en general, los presupuestos de los últimos años han venido llevando o trayendo a la sociedad catalana en muchos aspectos.

Y creo que el señor Canadell, con el que casi nunca coincido, ha dicho una frase que creo que nos vale o, al menos, vale como resumen de todo lo que se ha dicho hoy, es que hemos crecido durante muchos años sin necesidad de presupuestos. Esa es una realidad que puede también aplicarse el propio señor Canadell porque han estado gobernando durante muchos años. Da igual lo que ustedes traigan aquí porque la sociedad catalana es resiliente, cierto, el tejido empresarial catalán es resiliente. Por lo tanto, con esto ya descontextualizamos el contexto que nos ha venido a explicar hoy en la presentación de sus presupuestos.

La verdad es que estos presupuestos, en realidad, no mejoran o, por lo menos, si revisamos las partidas de otros departamentos, no ha salido, o esta vez no ha habido suerte, pero creo que la Conselleria de Empresa i Treball no ha tenido las mejores aportaciones o los mejores crecimientos de todo el presupuesto.

Y eso me preocupa porque nosotros llevamos tiempo, pero sobre todo este último mes, defendiendo propuestas alternativas, cómo creemos que tendrían que ser los presupuestos de la Generalitat y porque creo que, precisamente, la Conselleria de Empresa, que es, para nosotros, la que tendría que incentivar el crecimiento económico o, por lo menos, ayudar a que eso o acompañar, como ha dicho usted también, el crecimiento económico en Cataluña, debería ser el centro, precisamente, de esa transición hacia un modelo económico diferente, distinto.

Hemos defendido, y lo sabe el señor Torrent, varias veces, que incluso debería incluir la Conselleria todo lo que tenga que ver con conocimiento, desde las universidades hasta la investigación, el desarrollo, la innovación, todo, la formación

también, todo debería estar en una misma gran Conselleria, que tendría que ser el centro donde pivote, precisamente, las políticas de creación de riqueza.

Esencialmente, es eso a lo que venimos y es eso lo que creemos que, al menos desde Ciutadans, debe hacer un gobierno. Y a partir de ahí, evidentemente, el resto de políticas de todo tipo, de infraestructuras hasta sociales, que lo acompañen.

Creemos que no..., o hemos visto que este no es el objetivo de este Gobierno y no ha sido el objetivo de los gobiernos en los últimos, podemos decir, diez años, en esa década perdida, que también el PSC en algún momento ha comentado, lo que pasa es que luego participa de esa década perdida, pero, bueno, esa incoherencia tampoco nos vamos a extrañar ahora mismo. Esa década perdida en la que creemos que no ha sido, precisamente, esa voluntad de crecimiento el centro de las políticas de los gobiernos de la Generalitat.

Sobre lo que creemos que debemos apuntar y sobre algunos de los detalles que nos ha presentado en sus presupuestos, pues algunas preguntas y algunas consultas casi que también que se han comentado aquí, y me gustaría también conocerlo.

¿Qué creen o cuál es la opinión del conseller sobre las infraestructuras? Porque, evidentemente, las empresas no son lo que son sin su ecosistema, sin todo lo que acompaña al crecimiento de una empresa. Ha hablado del éxito, del récord de creación de empresas, pero esas empresas, esto de aquí, esta trampa que ustedes siempre utilizan de récord en creación de empresas, muchas no llegan a los dos años de subsistencia. Y nunca hablamos de las que marchan cuando ya tienen un capital realmente de crecimiento, un capital incorporado muy importante y que, al final, acaban siendo una pérdida de oportunidades para los catalanes.

Por lo tanto, a lo que vengo a referir es, de ese entorno, en las infraestructuras, sobre el aeropuerto. ¿Qué piensa el conseller de Empresa sobre la ampliación del aeropuerto?

¿Qué piensa el conseller de Empresa sobre la Ronda Nord B-40 y su ampliación, como dice el proyecto inicial, hasta Granollers? No la Ronda Nord de Sabadell, sino hasta Granollers.

¿Qué opina el *conseller* de Empresa sobre, llamémosle complejo de ocio de Tarragona o Hard Rock o sobre la inversión, la gran inversión que llevamos tiempo esperando? Que ustedes han comprometido a hacer, al menos esto es lo que aparecía en el acuerdo con el PSC del año pasado. ¿Se va a hacer? ¿No se va a hacer?

Fitxer 9

Creemos que debemos tener esa respuesta porque es importante, porque cuando hablamos del cambio de modelo y hablamos también de la evolución de algunos sectores, como el turístico, tenemos que tener claro qué grandes proyectos vamos a tener en Cataluña, con qué infraestructuras contamos y qué piensa el *conseller* de Empresa, que es donde estamos, el *conseller* de Empresa sobre la importancia que tiene para el crecimiento del tejido empresarial catalán.

Ha hablado también de reindustrialización. Mire, yo, buscando..., le voy a leer un pequeño texto, simplemente, y luego lo contextualizamos. «La Generalitat de Catalunya ha definit una nova estratègia per al coneixement que situa la indústria com a motor de l'activitat econòmica del país i la creació de nova ocupació. L'estratègia de política industrial, alineada amb la que impulsa la Unió Europea, és una aposta per fer de Catalunya un país capdavanter a Europa a partir d'una tradició i base industrial sòlides per tal de recuperar l'activitat industrial fins a assolir, el 2020, que la indústria sumi el vint-i-cinc per cent del PIB». ¿Li sona? 2020.

Este es un texto de la Generalitat del 2014. Estaba el señor Canadell, pero sus antepasados estaban gobernando y ya definían, se ponían como gran objetivo el veinticinco por ciento del PIB, fuera industrial en Cataluña.

Usted nos ha hablado de que será en el 2030. ¿Nos encontraremos un *conseller* en el 2030 que nos diga que será en el 2040?

No nos ha dicho qué evolución hemos tenido del PIB industrial en Cataluña. Cuando miro algunos datos, como, por ejemplo, el índice de producción industrial, prácticamente no hemos crecido en este año pasado.

Hay pocos datos actualizados en el IDESCAT sobre industria, porque muchos de ellos pues no se han actualizado a 2024 o a 2023, pero uno de ellos es este. Me preocupa que la política industrial que hemos llevado y la inversión que estamos haciendo en políticas industriales, en el plan industrial, en el que muchos de nosotros hemos participado, no esté dando sus frutos y me gustaría saber si es así.

Desde nuestro punto de vista, por lo menos, los datos nos dicen que crecemos, pero no crecemos en la dirección adecuada y, por lo tanto, la reindustrialización, a día de hoy, está siendo un fracaso. Lo he de decir, o por lo menos eso es lo que nos parece.

Creemos también o queríamos saber qué se va a hacer o cómo va a evolucionar, desde otro punto de vista. Pues inversiones como la Copa América, nos parece magnífica y es una buena noticia para Cataluña. La Fórmula 1. ¿Vamos a mantener, precisamente, ese gran premio de Fórmula 1 en Cataluña? Para nosotros es importante. Y si vienen más grandes eventos, pues mejor, porque creo que los catalanes necesitamos precisamente de esto.

Y, finalmente, no tengo mucho tiempo más, luego si puedo hacer alguna apreciación más... Pero sí que le tengo que hacer una pregunta, *conseller*, ¿se han impuesto muchas lingüísticas a los negocios catalanes por parte de la Agencia de Consumo?

Usted ha hablado de aquello que está haciendo la inspección de la Agencia de Consumo sobre algunos incumplimientos en materia de vivienda, que nos puede parecer bien, pero usted lo ha puesto como buen ejemplo, para nosotros es un mal ejemplo que se multen a empresas, pequeños negocios casi todos, por etiquetar o poner en su establecimiento pues es que es una panadería en lugar de poner un forn de pa. ¿Vale? ¿Se han impuesto, se siguen imponiendo ese tipo de multas lingüísticas, *conseller*?

Nada más. Yo para acabar, básicamente, simplemente un comentario. Ha hecho una última petición de apoyo al Gobierno. Lo que me preocupa de todo es que las únicas alternativas que tienen nos llevan hacia esa teoría del decrecimiento, o de la CUP o de los comunes. Tiene dos opciones, desgraciadamente tienen dos opciones, y me preocupa que escoja cualquiera de ellas porque nos seguirá conduciendo hacia el camino que no consideramos que sea el adecuado para los catalanes.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Finalment, pel Grup d'ERC, té la paraula, en primer lloc, el diputat Engelbert Montalà i després en Jordi Albert.

Gràcies.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, i per no esgotar el poc temps que tindrem, en tant que ens partim la intervenció amb el company Jordi Albert, un agraïment, en aquest cas al desplegament informatiu que ha fet, en aquest cas, l'honorable conseller Roger Torrent, el secretari, i sobretot a l'equip que ens acompanya, perquè l'elaboració dels pressupostos comporta una feina que és d'agrair.

I a respostes del que ens posava el senyor Ordeig sobre la taula, què és el que fem aquí. Jo crec, senyor Ordeig, que el que fem aquí és celebrar, al final, una molt bona notícia, i és que aquest Govern, el Govern republicà, el Govern d'ERC ha aconseguit per tercera vegada tirar endavant uns pressupostos, a l'espera... *(Veus de fons.)* Espera, senyor Ordeig, no se m'avanci. A l'espera que els companys de la CUP, que els companys de comuns, que els companys de Junts per Catalunya, inclús que els altres companys de la sala entenguin que el pressupost va més enllà de la política, que el pressupost és un acompanyament al dia a dia dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país. Per tant, jo crec que avui estem aquí per celebrar aquesta notícia.

No és fàcil, no és fàcil i s'ha de dir, i s'ha de dir en tots els àmbits possibles. Tirar endavant uns pressupostos, trobar aquestes transversalitats en un ambient polític com el que vivim, on moltes vegades vivim de les visceralitats i dels titulars curts, allò té mèrit, i s'ha de dir i s'ha de dir en tots els llocs que puguem dir-ho.

Són els tercers pressupostos que, segurament, i si tot va bé, es tiraran endavant i això ajuda el conjunt de la ciutadania. Perquè al final els pressupostos pel que es fan és per ajudar la gent, perquè hi hagi més partides, per tirar l'habitatge endavant, per tirar l'educació endavant, per tirar, al final, l'habitatge endavant.

Són els millors pressupostos que tenim? Són els millors pressupostos que podríem tindre? No, clar que no, perquè no tenim totes les eines que podríem tindre en tant

que les voldríem, per això el meu grup és independentista, perquè les necessitem i les volem totes.

I en aquest sentit, allò, agrair, al final, la bona predisposició per fer pedagogia del que ha sigut una sèrie d'anys en el Departament d'Empresa i Treball, on des del 2020 fins al 2024 s'ha pujat les aportacions pressupostàries un cinquanta-quatre per cent. Poca broma. És que estem parlant que el Govern hi creu, amb el Departament d'Empresa i Treball. Pujar un cinquanta-quatre per cent, o sigui, de nou-cents i escaig milions a 1.472 milions la dotació pressupostària per aquest Departament, és que al final ens ho creiem, i ens ho creiem de tal manera que hi apostem. Per això cada vegada pugem les aportacions que hi ha en aquest Departament.

I, atenció, hi ha una altra dada que, a més, molt interessant i que l'hauríem de posar sobre la taula, quan parlava els companys de comuns de responsabilitats i corresponsabilitats i efectes exògens. Al final, el Departament i la Generalitat assumeix amb fons propis el que deixem de percebre de fons Next Generation. I això també s'ha de dir, en un percentil de sobre el 9,5 per cent, eh? Poca broma. I l'assumim amb musculació pròpia, amb aportacions pròpies, és clar que ens ho creiem. Perquè la Generalitat hi aposta, tot i que, si parlem de corresponsabilitats i d'efectes exògens, no ens arribaran aquests fons, que abans, en períodes anteriors, sí que teníem.

Per tant, a grans xifres, l'aposta amb un vint-i-nou per cent més en la reindustrialització del país és una aposta que és palpable. És que és palpable, és que ens ho creiem. És que és una aposta que, a més, es veu en el territori a efectes de crida, també, de grans inversions, com la que veiem al Camp de Tarragona, a Mont-Roig. Per tant, no és una cosa que diguis, ostres, és que no ho acabem de veure. Doncs sí, és palpable i es veu.

Torno a repetir, es podria fer millor? Oh, i tant que es podria fer millor. Hi podríem abocar més? Oh, i tant que podríem abocar més, però tenim els recursos que tenim.

Un altre dels aspectes fonamentals, en aquest cas també, és l'aposta decidida, en aquest cas pel Departament, sobre un disset per cent de la societat digital. O sigui, reindustrialització i, sobretot, acompanyat també de la digitalització, d'aquest gran context que ens vindrà a sobre, que és que ens hem d'anar actualitzant i ens hem

d'anar posant sobre la taula amb partides concretes. Per això pugem més d'un 124 per cent amb Igualtat Digital i amb NewSpace un set per cent. I clar que ens volem convertir en el *hub* digital més important del sud d'Europa.

I així ens ho diuen les dades, i així, al final, és el que anem anant fent i el que anem posant sobre la taula.

Al final, en definitiva, són, reconeixem-ho, eh?, són 9,2 per cent més amb fons propis, de coses que no ens vindran, que abans ens venien, molt important, de fons de la Generalitat; aposta decidida per la industrialització del país, aposta per la indústria i la competitivitat, i polítiques digitals amb la llengua catalana, amb el NewSpace.

Per acabar. I per contestar, ràpidament, sinó el Jordi em tallarà el cap. No cal que els anem dient cada dia a les comissions que els vam fer fora, senyor Canadell. Vostès es van votar, fer-se fora, no? No els vam embotxar nosaltres a fora.

I als empresaris els agrada molt que hi hagi aquesta pau pressupostària, que cada vegada hi hagi pressupostos. Per tant, quan els senten a vostè que no voten els pressupostos, aquestes reunions no li deuen anar gaire bé. És important que hi hagi pressupostos per a un país.

I això que diu vostè que no calen pressupostos perquè les coses no vagin bé i perquè les exportacions vagin normal, doncs, home, no. Si hi ha pressupostos, les coses aniran molt bé.

Per tant, li deixo la paraula al Jordi i que segueixi a l'àmbit.

Moltes gràcies.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies, company Montalà. Jo crec que agrair al conseller la seva exposició, també la presència del secretari de Treball i de tot el seu departament i també d'altres companys i companyes d'altres organitzacions.

Les dades que ha expressat i que determinen el context crec que també són rellevants. Abans deia el company Gallego que el context és important, però, alhora, també és el context en el marc del seu aspecte més global, no?, i que, per tant,

aquestes dades també tenen elements que no són propis únicament de l'acció de Govern de la Generalitat de Catalunya ni, segurament, de l'acció legislativa d'aquest Parlament.

Però aquestes dades i aquesta globalitat quan s'aterren i quan es concreten segons territoris, aquests territoris sí que tenen una acció de Govern determinada i tenen una capacitat legislativa determinada que poden fer que aquestes dades puguin ser encara millors. I això és el que està passant aquí.

Quan nosaltres diem que la taxa d'atur ha baixat fins al 9,1 per cent de mitjana l'any 2023, que, en efecte, són més de 363.000 persones que ens preocupen i ens ocupen, i quan les posem en un context respecte a la resta de l'Estat o a la zona euro, les millors dades en atur són les catalanes, amb la mateixa normativa bàsica, amb les mateixes modificacions i amb les mateixes reformes a la normativa laboral que hi ha hagut a l'Estat. Les millors dades són les catalanes. Per tant, sí, l'acció de Govern es nota.

Quan fem una comparativa respecte al valor afegit brut industrial, les millors dades són les catalanes. Perquè, en efecte, el creixement del 2,8 per cent del #12.02 en comparació amb el 1,9 per cent de l'Estat o amb el menys 2,8 per cent d'Europa, reflecteixen, clarament, que aquí a Catalunya l'acció de Govern es nota i es nota en positiu i es nota en la generació de riquesa i en la millora del teixit econòmic i social.

I aquestes dades quan, a més, també les comparem amb el creixement del producte industrial brut, doncs també són millors que a la resta de l'Estat i també són millors que la zona euro perquè el 2,6 per cent està per sobre d'aquests dos espais.

Per tant, és evident que hi ha una acció de Govern que és decidida i hi ha una acció de Govern que acaba aconseguint bons resultats, i per això és important elaborar tots aquests contextos.

Però, d'altra banda, aquesta acció de Govern s'ha d'anar consolidant amb exercicis pressupostaris perquè no és cert que les coses millorin o deixin de millorar si hi ha o no pressupostos. No, no, són necessaris els pressupostos perquè millorin. No és un condicionant, no. Calen pressupostos perquè millorin les coses. Calen pressupostos perquè en els pressupostos també hi ha reflectida la política i sense política creixen les desigualtats.

Quan parlem de posicionaments tècnics, com aquests que pot haver un pressupost però és insignificant perquè les coses continuen endavant, no és cert, perquè el pressupost és política. I aquí estem, precisament, per donar valor a la nostra feina, que som representants electes de la ciutadania de Catalunya.

Per tant, sí, calen pressupostos i cal incidir en aquells aspectes que requereixen una intervenció més urgent per part de l'acció legislativa i també de l'acció del Govern.

Quatre àmbits molt ràpids perquè, a més, només em queden quaranta segons, però molt destacable que en l'àmbit del treball digne i de la qualitat aquest quaranta-cinc per cent del pes en el pressupost total. Aquests 663,7 milions d'euros, que es distribueixen, en efecte, en aquestes polítiques actives d'ocupació, de les quals 239 milions que es destinen a la formació professional en ocupació i en CONFORCAT, eh?, amb aquests 69,2 milions d'euros.

És imprescindible, però també pels processos de reindustrialització. En els processos de reindustrialització, davant del nivell de conflictivitat laboral que hi pugui haver en el nostre país, doncs, bé, trobar solucions, aportar solucions i abordar les problemàtiques. I per tant, des de l'àmbit de la formació, però també abordar la problemàtica des de l'àmbit de la capacitació per generar i..., trenta segons només, vicepresidenta, de generar aquests espais perquè es puguin millorar aquestes xifres que he explicat a l'inici de la meva intervenció.

Però també en canvi de model i en canvi de mentalitat, en la recerca de la responsabilitat...

Fitxer 10

...social també del nostre teixit econòmic i del nostre teixit empresarial.

I per tant, enfocant 231,1 milions d'euros als àmbits de l'economia social i solidària, també és un canvi de mirada i és un canvi de model, molt diferent del que hem estat vivint en els darrers anys en aquest país, perquè estem donant potencialitat a aquells sectors econòmics que tenen una major responsabilitat social. I això és important perquè enviem un missatge molt clar que en el nostre país ningú pot quedar enrere

i, per tant, també són uns pressupostos que són uns pressupostos destinats també a la classe treballadora.

Són uns pressupostos pensats també en aquest vell concepte, però que tant ens agrada reivindicar alguns de nosaltres, com és a la lluita de les classes, perquè volem que la classe dominant deixi de dominar, perquè volem que, en efecte, la classe treballadora, la majoritària al món, sigui la que acabi dominant l'acció econòmica i social en el nostre país.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. No sé si volen fer una pausa, un recés de deu minuts o continuem? No? D'acord.

Doncs li dono la paraula al conseller per trenta minuts per fer la resposta.

Gràcies.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, vicepresidenta. Intentaré respondre bona part dels comentaris i les preguntes que feien els grups parlamentaris.

En tot cas, agrair les aportacions, amb matisos, després hi entraré, però, per regla general, agrair el to i la confrontació d'idees, que, efectivament, això és la política útil, eh?, que reivindicava el senyor Gibert, i així ja entro a respondre el que plantejava el Grup del PSC.

Reivindicar la política útil, que es manifesta, sobretot, a través dels pressupostos, és l'eina màxima que tenim el Govern i el Parlament, en tant que és qui l'aprova, per condicionar polítiques i per fer totes les transformacions de fons que calen en cada moment, especialment en aquests moments de transició i de moment xarnera, diguéssim, no?, de moment cruïlla entre el segle XX i el segle XXI.

I, en aquest sentit, vostè apuntava, senyor Ordeig, a banda del paquet de polítiques del Departament d'Empresa i Treball, altres elements, com sequera, amb una lògica estructural, no conjuntural. Malauradament, els episodis de sequera sembla que han

vingut per anar-se reproduint. L'habitatge, el dret a l'accés a l'habitatge. I esmentava també vostè un tercer pilar, que és el de seguretat, no?

Efectivament, són tres eixos bàsics, jo aquí afegiria infraestructures, eh?, que també absolutament són molt necessàries per garantir la competitivitat de la nostra empresa.

I en aquest sentit, efectivament, és una molt bona notícia que ens haguem posat d'acord per parlar de polígons, eh?, de fer una política de polígons, després de, deixi'm-ho dir així, de molts anys de desendreça en això, eh? I aquesta és una de les dificultats en les que ens trobem.

I és cert que, efectivament, doncs hem de vetllar per l'autonomia local des d'un punt de vista urbanístic, només faltaria, jo he estat alcalde, i per tant ho reivindico com el que més. Però, al mateix temps, és important que siguem capaços de fer aquestes estratègies més generals de quin tipus de polígons volem, amb quines disponibilitats i, sobretot, amb quines condicions. Més en un moment en el que anem cap a, i de fet ja ho estem vivint, eh?, i ho veurem més en els propers anys, amb una certa competència pel sòl.

Què vull dir? Que el sòl de Catalunya és el que és, tenim un país, com li agrada dir al president, arrugat, eh?, és un país en el que no tenim grans extensions de plana com sí tenen altres realitats territorials properes a nosaltres. I amb aquestes condicions doncs cada vegada s'afegeixen més usos potencials del territori, el sòl. Els usos econòmics, ja els teníem, diguéssim, però cada vegada més, amb aquest procés de reindustrialització, serà més necessari més metres quadrats de sòl industrial. Els usos residencials, evidentment, a més en un país de vuit milions de persones, que creix. I els usos alimentaris, de producció alimentària, per una banda. I una nova dimensió, que són els usos energètics, eh?

Per tant, en aquest mix, efectivament, hem de racionalitzar aquest tipus de polítiques i hem de desplegar aquesta mirada, diguéssim, més general i estratègica, eh?, que s'ha de determinar en uns pressupostos, però no només en uns pressupostos, no és només una cosa d'un exercici, sinó que això ha de tenir una continuïtat més enllà de qui hi hagi al capdavant del Govern.

Però tornem als pressupostos del 2024. Deia el senyor Gibert, ara l'únic que ens queda és desplegar els recursos. Primer s'han d'aprovar els pressupostos, eh? Per tant, evidentment, torno a fer la crida a aprovar els pressupostos perquè sense aquests pressupostos tot això de què hem parlat és impossible desplegar-ho, sense aquests o qualsevol altres, però sense pressupostos és absolutament impossible.

És impossible, per exemple, doncs preparar-nos estratègicament per fer arribar amb una expressió literal que deia vostè, que la recuperació econòmica arribi a tothom. Efectivament, perquè arribi a tothom cal fer polítiques de fons, eh? No és només una qüestió de redistribució de la renda en funció d'unes dinàmiques i d'una realitat actual, sinó sobretot com ens preparem per transformar aquest model productiu, per fer que el nou model productiu sigui molt més equitatiu pel que fa a la distribució de la renda i, sobretot, generi més oportunitats de futur.

I aquest és l'element fonamental d'aquest pressupost, és a dir, això és el que volem, això és el que busquem amb el pressupost d'empresa i treball del 2024. I sobretot se centra... Abans parlava dels set eixos, si volen els resumeixo encara una mica més. Se centra en indústria, transformació del model productiu i formació, són dos elements fonamentals que expliquen la raó de ser d'aquests pressupostos i l'agenda política del Departament d'Empresa i Treball, grosso modo, estic simplificant, certament, però aquests són dues de les grans paraules claus o de les idees força que hem reivindicat durant tota la legislatura.

Pel que fa a la formació. Vostè parlava del SOC. Efectivament, és una eina fonamental, i en aquest sentit dir que aquests pressupostos ens permeten desenvolupar el pla de transformació del SOC, en el que es contempen, per exemple, la incorporació de més de tres-cents orientadors nous, eh?, bàsics. És a dir, si el que estem dient és que hi ha una part de la població amb recerca activa de feina i que encara no té la formació necessària com per ser competitiu en determinats sectors, i al mateix temps tenim empreses que busquen determinats perfils que no troben, és bàsic la figura de l'orientador que els posa en contacte, fa el *matching*, diguéssim, entre les dues demandes. De fet, és un sistema de doble demanda, sempre diem, no?, el SOC. I aquí és clau el paper de l'orientador, que, a més a més, acompanya individualment a cada un dels usuaris o usuàries del SOC.

Això per la banda dels treballadors i treballadores, però és que per la banda de l'empresa també es desplega el SOC empresa, eh? En som conscients i de fet ho posem sobre la taula, la necessitat d'apropar encara més el Servei d'Ocupació de Catalunya a les empreses, que el vegin més útil, que el vegin una via franca per trobar els perfils que busquen, en definitiva, que hi hagi encara més interlocució de la que hi ha ara. En aquest sentit el SOC empresa és un instrument bàsic.

Per posar només dos dels exemples que ens permetran aquests pressupostos pel que fa al desplegament de la reforma del SOC, que, torno a dir, és essencial per millorar l'ocupabilitat i això passa per la formació.

Pel que fa al turisme. Vostè comentava, són 500.000 llocs de treball directes, grosso modo, sí, 500.000 llocs de treball directes. Que volem ampliar amb condicions laborals dignes, certament. És a dir, si volem ampliar el pes laboral és amb unes condicions de treball digne i no precàries. Sobretot indirectament, perquè en la mesura que estem apostant per un model de turisme de més qualitat, més responsable, també això alimenta tots els llocs de treball indirectes, sobretot aquests llocs de treball indirectes es nodreixen d'aquest turisme de qualitat que és capaç de generar més despesa en més territori del país i, per tant, impactar, induïdament, diguéssim, no?, molt més enllà del que és estrictament i en termes, diguéssim, tancats, el sector turístic.

Per tant, per això també apostem per aquest model de turisme responsable, no només en termes de sostenibilitat ambiental, també sostenibilitat econòmica. I per tant, per respondre això que vostè posava sobre la taula i que hi estic completament d'acord.

En tot cas, ens calen polítiques transversals, deia el senyor Ordeig. Efectivament, transversalitat en la recerca d'una major productivitat, eh? I aquí torno a apel·lar i torno a nombrar les polítiques de formació bàsiques, innovació també, que no només desplega el Departament d'Empresa i Treball, eh?, aquí també el Departament de Recerca i Universitats, però també cada un de la resta dels departaments del Govern tenen les seves pròpies polítiques d'innovació en els verticals concrets en els que actuen, que s'estan reforçant.

Hem passat de ser un innovador moderat a ser un innovador fort, i això és gràcies a l'aposta pública, però, sobretot també, a l'increment de la dotació de recursos per innovació dels privats, que era el gran *gap* que teníem. Si ens comparem amb Europa, el nostre principal problema era l'aplicació de recursos públics en l'àmbit de la innovació.

Quan i com es gastaven les empreses en innovació? Això ho estem millorant i això és fruit també de les apostes públiques i d'aquest procés d'acompanyament per millorar les polítiques d'innovació, a més a més de les polítiques de formació, com he dit abans, i les infraestructures. Tot això és el que ens ha de garantir millorar la productivitat en els propers anys.

Parlàvem també dels fons de transició nuclear. Jo participo de la crida a presentar projectes. És una oportunitat, per tant, hem de saber transmetre bé el territori que ara hi ha un moment clau per definir les noves estratègies econòmiques de desenvolupament territorial en l'àmbit de les cinc comarques que formen part del PENTA1 i el PENTA2, que són els municipis susceptibles de rebre fons de transició nuclear.

Cada vegada que visito alguna de les comarques que estan dintre de l'àmbit, faig la mateixa crida. Ens calen projectes, eh? Per tant, jo també faig una crida al conjunt del Parlament a intentar aixecar projectes, perquè hi ha uns recursos que hem de saber aprofitar, amb voluntat transformadora i voluntat tractora. És a dir, no és un repartiment *per se* d'aquests recursos al territori, sinó que han d'anar dirigits, efectivament, a projectes que serveixin per fer el salt endavant.

Per tant, recursos per aquesta transformació econòmica i també per una qüestió que ha sortit, diguéssim, molt col·lateralment i que per a nosaltres és clau, destinats a la simplificació i agilització administrativa, eh?

El 2023, com saben, vam desplegar l'acord territorial de l'Oficina de Gestió Empresarial, de les OGE, que ara ja arribem gairebé a la totalitat del cent per cent del territori del país, a través dels convenis amb les entitats municipalistes i els ajuntaments. I, a més a més, vam incorporar vint-i-dos nous perfils en aquesta oficina perquè sigui encara molt més efectiva i sigui, veritablement, aquesta porta, aquesta

finestreta única empresarial en el marc del perímetre de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya.

Continuem treballant en aquesta línia, anem avançant, ja saben que no és senzill, perquè són dinàmiques molt establertes i, entre altres coses, cada vegada que normativitza aquest Parlament això té un impacte també, no?, en tots els processos administratius. Per tant, no és senzill en aquest marc i en aquestes circumstàncies millorar la simplificació administrativa, però ho estem fent i hi estem destinant recursos.

Per tant, comparteixo moltes de les qüestions que han comentat. Que vostès dos estiguin d'acord, diguéssim, no fa saltar cap sorpresa, però és veritat que hi ha molts elements que han posat sobre la taula en què estem d'acord i jo agraeixo la voluntat constructiva en aquest procés d'elaboració i negociació dels pressupostos, vostè ho ha destacat, gràcies als equips negociadors, certament, m'afegeixo a aquest agraïment.

Evidentment tenim visions diferents, matisos diferents, però aquest és un bon acord de pressupostos, un molt bon pressupost pel que fa al Departament d'Empresa i Treball. I jo també aquí vull agrair la mirada de transformació econòmica i industrialista que sempre han posat sobre la taula i amb la qual hem coincidit, no només amb el Grup del PSC, amb una majoria del Parlament de Catalunya, però, efectivament, sí volem materialitzar aquesta voluntat, els pressupostos són bàsics, i per tant agraeixo la seva predisposició a consensuar-los i aprovar-los, eh?

Molt bé, passo ara al senyor Canadell, a Junts per Catalunya. M'ho he apuntat, eh?, senyor Canadell, fins al minut vuit de deu no ha parlat dels pressupostos del 2024, eh? Deu ser que no... De fet, ja hem vist que no li dona gaire importància als pressupostos perquè ha arribat a dir que és igual els pressupostos, eh?, que és igual aprovar o no aprovar pressupostos. Llavors, què fem aquí? Perquè, clar, si és igual aprovar pressupostos, escolti'm, no té cap sentit que fem aquesta comissió, que els portem a votació i que vostès presentin esmenes perquè tant és, és a dir, els pressupostos no serveixen absolutament per res des de la lògica que plantejava el senyor Canadell.

Els pressupostos serveixen, i tant que serveixen. I, efectivament, són una agenda política, una prioritització de les nostres voluntats en un marc polític i temporal concret, i la nostra és la reindustrialització amb un alt component tecnològic, ara en parlaré, verda, per tant, vinculada al repte de la sostenibilitat, i que sigui tractora de tota la resta de sectors econòmics, especialment també el turisme, que ha de viure també aquest procés de transició.

I això és el que fem amb aquests pressupostos i això és el que ens dediquem durant tota aquesta legislatura i ho fem amb tots i cadascun dels set eixos que he anomenat, també i especialment en l'àmbit de polítiques digitals.

Deia, què han fet en polítiques digitals? Doncs, miri, d'entrada el que fem és incrementar un vint-i-dos per cent els pressupostos de l'any passat. Podria dir: en voldríem més. Sí, aquest és l'etern debat, que jo també he estat diputat i, fins i tot, he estat portaveu de qüestions econòmiques. Ja sé que és molt fàcil dir: «No, és que els pressupostos han de contemplar això, han de créixer amb això». Sí, però a costa de què? Perquè, clar, quan fem els pressupostos hem de prioritzar perquè, efectivament, els recursos són finits i, a més a més, no només són finits a escala del Departament d'Empresa i Treball, sinó que hi ha molts altres departaments que despleguen polítiques, moltes de les quals vinculades a la competitivitat empresarial del...

Fitxer 11

...nostre país i amb la qual hem d'arribar a un encaix, una entesa que permeti desenvolupar totes les polítiques. També insisteixo, les digitals, que s'incrementen un vint-i-dos per cent, eh?, respecte a l'any passat.

També en el *blockchain*. Fixi's, diu, no prioritzen el *blockchain*. No, escolti'm, hem passat de 200.000 euros a 250.000 euros, de 200.000, 200.000. Ara vostè riu i fa que no amb el cap, però, escolti'm, 200.000 són els que hi havia, eh?

Quan aquí ens deia el conseller de Polítiques Digitals en el seu moment, el senyor Puigneró, també feia que no i reia amb el cap quan destinava menys recursos dels

que estem destinant ara al *blockchain*? Nosaltres no hem tancat cap centre, qui l'ha tancat, en tot cas, deu ser el titular, que és la Cambra de Comerç.

El que hem fet... Suposo que hi estarà d'acord, suposo que hi estaran d'acord tots. El que hem fet és, allà on hi havia una subvenció directa, fer-la competitiva, concorrent. Hi estem d'acord amb això, no? O no estem d'acord que siguin concurrents les subvencions? No estem d'acord que siguin concurrents les subvencions? Home, doncs llavors, així, ja estem parlant d'una altra cosa.

El que hem fet és que siguin concurrents i que s'hi puguin presentar molts altres projectes. Però nosaltres no hem tancat res, al contrari, hem passat de dos-cents a 250.000 euros invertits en *blockchain*.

Però *blockchain* no és una estratègia. N'hi ha moltes més. El NewSpace. Jo recomano als diputats, també al senyor Canadell, que vagin a Alguaire a veure com s'està desplegant, precisament, aquest vertical, amb una infraestructura de la Generalitat de Catalunya, que pot ser clau en els propers anys, en aquest sentit.

O els recomano, ara ja no hi som a temps perquè acabava aquesta tarda, però de visitar el Mobile i veuran empreses com Sateliot o Open Cosmos, que són dos clars exemples de com està creixent a marxes forçades tot el sector del NewSpace al nostre país. Estimulat també per la política pública i per la inversió pública, per exemple, amb els nanosatèl·lits. De fet, com saben, estem en el marc de desenvolupament del quart concurs per fer el quart nanosatèl·lit de la Generalitat de Catalunya.

I els recomano també que vegin les aplicacions que a efectes públics, a efectes de sector públic, i per tant d'administració, i per tant pel conjunt de la ciutadania tenen aquesta política de New Space. Per exemple, doncs en l'àmbit de l'Institut Cartogràfic, eh?, que està aprofitant, justament, les dades que proporcionen aquests nanosatèl·lits, que són importants *per se*, pel projecte en si, però sobretot són importants perquè arrosseguen un sector que serà clau en els propers anys. Segons la Comissió Europea, serà dels que més creixerà en els propers anys i estem ben ubicats i, a més a més, hi estem fent apostes que es reafirmen amb aquests pressupostos.

Igualment, en l'àmbit de la cadena dels semiconductors. Tenim l'aliança dels semiconductors, que estem treballant diferents projectes de la cadena de valor, no ens centrem només en un element, en l'element manufacturer. Volem empreses que acumulin, que integrin verticalment tot el procés, que són les que aporten valor afegit, des del disseny, des de la investigació respecte al producte, fins a l'aplicació concreta a la indústria finalista d'aquests semiconductors.

Semiconductors que no tots són de *high performance*, no tots són de menys de tres nanòmetres, eh? N'hi ha de molts tipus, jo recomano, per exemple, també, que coneguin el projecte d'IDEADED, que és una aposta claríssima per microxips flexibles, aplicats en àmbits que fins ara podríem considerar que són *commoditys*, però que cada vegada, més amb l'internet de les coses, estaran connectats, i per tant es necessitaran. Hi ha un ampli ventall d'empreses que estem captant, algunes d'aquí que estan creixent i d'altres que venen de fora, al nostre país.

Un cas paradigmàtic en aquest sentit és la reindustrialització de la planta de Mahle a Vilanova i la Geltrú. Passen de fer components per vehicles de combustió, pistons, a fer màquines per fer microxips. A mi em sembla un retrat perfecte de quina és la transició i de quina és l'evolució que està fent el país i que nosaltres hem d'incentivar.

A través, insisteixo, d'aquestes estratègies nacionals, a la de la intel·ligència artificial NewSpace, semiconductors, sumem-hi ara la de la quàntica, que fem també col·laborant i treballant amb l'ICFO, en definitiva, fomentar la innovació.

Cal recordar que en els últims anys Catalunya ha captat el 4,5 per cent dels fons dels projectes Horizon. És tres vegades més del nostre pes a la Unió Europea. Per tant, captem tres vegades més projectes d'alta innovació, d'innovació de frontera, la més disruptiva, del que som, del que representem a la Unió Europea. Per tant, això diu molt d'aquest procés de millora de la innovació al nostre país i de com l'estem acompanyant.

Innovació, per exemple, aplicada al sector de l'automoció. Deia el senyor Canadell que no va bé el sector de l'automoció. Home, per no anar bé, és el protagonista de l'increment d'exportacions, del rècord d'exportacions. El quaranta per cent de les exportacions de l'any passat, que vam batre rècords, era el del sector de l'automoció. Si no anés bé, diria que les dades serien unes altres.

A més a més, hem fet una altra cosa més de fons i que explica en bona part això, perquè aquest salt també és, sobretot, protagonitzat per el gran OEM que tenim al nostre país, Seat Cupra, l'últim any, el 2023, especialment Cupra, que, gràcies a la feina feta també pel Govern de la Generalitat de Catalunya, en un context d'una primera edició del PERTE del vehicle elèctric desastrosa, vam aconseguir fixar la presència de la cadena de valor del vehicle elèctric a Seat, a Martorell, amb l'ajuda i amb l'impuls del Govern de la Generalitat de Catalunya. La part central. És a dir, si no es fan plataformes elèctriques, tota la resta perd valor, tota la resta decau. L'element nuclear de la cadena de valor és que es facin cotxes elèctrics. Després parlarem de bateries i en parlem. Després parlarem de l'elecfoil, que és l'element inicial de les bateries que es farà a Montroig del Camp. Després parlarem del reciclatge de bateries. Després parlarem de tot l'ecosistema de components, d'aquestes més de tres-centes empreses, de tot l'ecosistema, de Tiers 1 i Tiers 2 del sector de l'automoció. Però si no hi ha un vehicle elèctric, la producció del vehicle elèctric, tota la resta no té sentit. I això ho vam garantir, malgrat, insisteixo, el despropòsit de la primera edició del PERTE del vehicle elèctric.

Per tant, el sector de l'automoció és clau i per això vam fer l'Òptima, que és una oficina que agrupa sector públic i sector privat, per marcar les estratègies de futur, en aquest sentit, en un marc, per cert, regulatori, que no ens correspon a nosaltres.

Les ajudes al vehicle elèctric, el MOVES, no el dissenya el Govern de la Generalitat de Catalunya. Les polítiques respecte a l'entrada de vehicles elèctrics d'altres mercats, tampoc ho marca el Govern de la Generalitat de Catalunya, ni tan sols el Govern de l'Estat, en aquest cas, sinó el marc europeu. Però en aquest context, nosaltres tenim veu i tenim un paper protagonista en l'àmbit de l'automoció.

Com també el tindrem en l'àmbit de l'energia. I aquí, la setmana passada, crec que era, precisament, protagonitzàvem, perquè acollíem la trobada del corredor de l'Ebre d'Hydrogen verd, eh? Un corredor que agrupa Catalunya, Aragó, Navarra i País Basc, justament, com un corredor referencial a nivell europeu de producció i consum d'hydrogen verd.

En el marc energètic, en el model energètic del segle XX, nosaltres no comptàvem, perquè no tenim grans extensions o grans salts d'aigua com poden tenir els

escandinaus, no tenim carbó, no tenim gas natural, no tenim petroli. Però en l'actual model, el del segle XXI, el renovable, tenim un paper crucial.

Perquè podem ser un actor referencial al sud d'Europa, fins i tot generant indústria i tecnologia pròpia, per exemple, per la generació d'hidrogen verd.

En la tecnologia de les plaques fotovoltaïques, malauradament, arribem tard. La major part, el vuitanta i escaig per cent, ve o de Xina o d'Estats Units.

Però en la tecnologia de l'hidrogen verd podem ser referencials. I, a més a més, és una oportunitat per al pol petroquímic i l'entorn de Tarragona. I, justament, jo no em resigno a pensar que hi ha població que encara no està prou preparada per treballar a la indústria i, sense preparar-la, perdre oportunitats a la indústria. Perquè el meu model és reindustrialitzar Catalunya i, sobretot, aprofitar aquells *assets* positius que tenim en el marc de, ara, en aquest cas, de l'àmbit del Camp de Tarragona i l'entorn de la petroquímica. I per això apostem per aquests projectes.

Per exemple, allà s'instal·larà el més gran electrolitzador de la península ibèrica, eh? O podem parlar, també, del projecte de l'Ecoplanta. Que necessitaran perfils laborals formats.

I l'estratègia de l'hidrogen verd i l'estratègia del Centre Català de Descarbonització, precisament, també van en aquesta línia, a generar estudis necessaris, formació necessària per generar la possibilitat d'accedir a aquests llocs de treball. Com, per exemple, la càtedra d'Hidrogen verd de la Rovira i Virgili. Aquesta és la nostra aposta.

Com també ho és, per exemple, a les Terres de l'Ebre, aquesta reindustrialització que exemplifica Kronospan. Vostè parlava d'algunes, en fi, d'algunes de les vicissituds de Kronospan. Les conec perfectament. Les coneixem tant com que nosaltres hem acompanyat tot el procés d'establiment de Kronospan i les ampliacions posteriors, eh? I amb totes les necessitats, per exemple, d'infraestructures vinculades a la infraestructura ferroviària que necessita Kronospan per poder ampliar la seva activitat. Per cert, la principal inversió industrial de tota la història a les Terres de l'Ebre.

Però no només de grans empreses vivim, certament. De fet, el 99,8 per cent del teixit empresarial del país són petites i mitjanes empreses, que necessiten aquests pressupostos.

Fixem-nos, l'any passat vam desplegar la línia d'ajuts a la indústria més gran de la història d'aquest país, quaranta-sis milions d'euros. Vam començar amb deu milions, vam haver d'ampliar a quaranta-sis milions perquè vam tenir un allau de sol·licituds. La major part, per no dir pràcticament tots, els 205 projectes que subvencionem són petites i mitjanes empreses industrials, que ho van poder fer, els vam poder ajudar gràcies als pressupostos del 2023, i ho volem replicar el 2024. Per això són importants els pressupostos, perquè determinen una agenda política concreta i ajuden a uns determinats sectors.

Miri, no em sentirà a mi mai marcar un límit, una ratlla i dir, escolta'm, anteriors governs feien això molt malament, en canvi, ara... No ho solc fer ni crec que sigui oportú fer-ho i no m'agradaria caure mai en la temptació de fer-ho. Però el que és cert és que les xifres de creixement econòmic, els rècords, s'han produït els dos últims anys. Rècord d'exportacions? Els dos últims anys. Rècord de captació d'inversió estrangera? Els dos últims anys. Rècord en *hubs* tecnològics? 2022 i 2023, i veurem el 2024.

Des del 2021 fins al 2024, hem creat 190.000 llocs de treball. I això és gràcies als pressupostos, no només, està clar, però gràcies als pressupostos.

Quan els agents econòmics i socials ens reclamen pressupostos i que aquests pressupostos tinguin un determinat accent és perquè són conscients de com d'importants són per al teixit econòmic i empresarial del país. I això és el que defensem i és el que podem desplegar amb aquests pressupostos. Els agradaran més o menys, però són uns pressupostos que tenen un horitzó clau i, en tot cas, són imprescindibles per fer aquesta evolució.

Continuo. En fi, m'he apuntat aquí algunes de les coses que deia la diputada del Grup Parlamentari de VOX. I, de fet, anava pensant com es rebut això, però és que no cal, perquè no ha dit cap dada. O sigui, ha repetit l'argumentari de partit, això que fa l'extrema dreta d'anar repetint una mentida una vegada i una altra i una altra, fins que agafarà, segur, el vídeo i el passarà en les seves xarxes socials, això arribarà a

una part de la població i... Però, escolti'm, infern fiscal, com ho acredita? Que el Pacte Nacional per la Indústria no evoluciona bé, com ho acredita? Que no s'estan generant llocs de treball industrials, com ho acredita?

És que ha dit una sèrie de barbaritats sense posar cap dada, ni una. I, escolti'm, jo he desplegat tota una bateria de dades, algunes millors, d'altres millorables, certament, però en base a dades, rigor. Clar, és molt fàcil fer política així. I per això l'extrema dreta acaba contaminant el debat i hi ha gent de bona fe que hi cau, perquè és aquest simplisme, és aquesta absurditat política d'argumentaris absolutament mentiders que van repetint una i altra vegada.

Vostè tenia la intervenció feta abans que jo fes la meua. Perquè eren tots els tòpics, vinga, tots els tòpics, va, infern fiscal, vostès no... Com ho ha dit allò? Ideologia de... No sé com en diuen, diguéssim, la religió... En fi, és igual, no hi entro. En fi, perquè li desmuntaria un per un, però crec que no val la pena.

La diputada de la CUP. Ha començat parlant de Nissan. Per a nosaltres hagués sigut molt més senzill, li dic honestament i amb el cor a la mà, haver optat, per exemple, per un projecte logístic per generar activitat a Nissan.

És fàcil, segurament és la parcel·la logística més llaminera diria, del sud d'Europa, segur, gairebé de tota Europa. O sigui, no hi ha una parcel·la tan llaminera per la logística com la que ocupava Nissan a la Zona Franca. Per tant, hagués sigut facilíssim.

Ara, l'impacte en els llocs de treball hagués sigut molt diferent. L'impacte en el valor afegit, també. I, sobretot, l'impacte en aquesta pretensió que l'automoció, i vostè també ho reconeixia, sigui un element de futur essencial, també hagués desaparegut. Per tant, hem optat per una solució que no és fàcil, que no és fàcil, és veritat, ja ho reconec i ho hem reconegut des de l'inici. Però que és imprescindible si realment volem més d'un manufacturer de vehicles.

Estàvem acostumats a tenir-ne dos de grans, un plega i se'n va, i en queda un. Llarga vida a aquest un, eh?, i el cuidarem tant com puguem. Però si n'hi ha d'altres, millor. Ara, que en vinguin d'altres, és molt difícil.

I és veritat que les barreres d'entrada amb el vehicle elèctric s'han democratitzat. No són tan complicades o no són tan costoses com en el cotxe de combustió. Però, tot i així, no és senzill, eh? I per tant, és un projecte que s'ha de treballar, que estem treballant, que avança bé, que avançarà encara millor i tindrem bones notícies aviat, però que, evidentment, ha hagut de fer un periple, perquè no és gens senzill, però ens semblava que era la millor aposta pel país.

Perquè la millor aposta és la reindustrialització, amb projectes estratègics que creïn llocs de treball i que estiguin...

Fitxer 12

vinculats al futur. De fet, quan nosaltres, per exemple, generem aquesta possibilitat que alguns projectes siguin projectes estratègics, que ho determina el Govern de la Generalitat de Catalunya, en virtut del desplegament, del reglament que desplega la Llei de Facilitació de l'Activitat Econòmica, ja ens fixem en algunes de les coses que deia vostè. Quants llocs de treball es creen? Quina vinculació amb els proveïdors locals té? I llavors, territorialment, també prioritzem les comarques menys industrialitzades. Per tant, ja hi ha un paquet de clàusules socials en aquest cas, en la determinació que un projecte sigui estratègic, que vol dir que els *fast tracks* administratius són més ràpids.

Per tant, és una lògica que ja apliquem i que forma part també de les nostres pretensions a futur en noves línies que puguin anar sortint. Pel que fa al circuit i com força, al circuit, sempre fem el mateix, obviem la capacitat de generar ingressos pròpia del circuit. Parlem dels costos i de l'aportació del Govern de la Generalitat com si fossin la mateixa cosa. No són la mateixa cosa, perquè entremig hi ha tota la generació d'ingressos que fa el circuit i, de fet, nosaltres volem que encara sigui major. I perquè sigui major, hem apostat per la infraestructura, per les activitats que s'hi fan i perquè sigui referencial encara més a nivell internacional. Però no és el mateix el que destinem pressupostàriament al circuit amb el que costa l'activitat al circuit, perquè hi ha tota la part d'ingressos propis que genera.

Comforsa, hem fet una cosa que no havia fet cap Govern i que no és una altra cosa que no és gens senzilla, que és aplicar les regles del sector públic amb una empresa

que competeix en el mercat. Això és la quadratura del cercle, és un equilibri molt complicat i l'estem fent i no és senzill, perquè efectivament sabem que com força és una peça industrial clau pel Ripollès, pel Campdevàrol, per la seva implicació a Ripoll, però per tot el conjunt del Ripollès.

I evidentment que som conscients d'aquest pes social i laboral i precisament per això estem buscant aquest encaix que ens permeti balancejar el fet que s'ha d'adequar la normativa pública sí o sí i al mateix temps ha de competir amb altres empreses en el mercat privades que tenen unes altres regles del joc. I això és el que estem fent, no està essent senzill. I de fet, com deien també els diputats, aquests pressupostos haurien de contribuir a garantir això.

Seguretat en el treball, seguretat i salut laboral. Tenim una estratègia, una estratègia pactada amb els agents socials, amb l'horitzó 2026, que és l'Estratègia catalana per la seguretat i la salut laboral, que estipula tota una sèrie de mesures per millorar en aquest sentit. I han millorat una mica, ho dic amb la boca petita, perquè qualsevol accident laboral ja és massa, diguéssim. Però del 2022 al 2023 hem baixat un 6,35 per cent més o menys els accidents laborals. És veritat que va haver-hi un repunt postpandèmia, també lògic per l'increment de l'activitat econòmica, i ara aquest últim any l'hem baixat. El 2024, òbviament, l'objectiu és anar-lo baixant amb aquesta estratègia que és compartida.

El Mobile, que també ho comentava, el Mobile ens posiciona internacionalment, sense cap mena de dubte, i té un impacte econòmic brutal al país i a Barcelona. I aquestes són les dues principals, no les dues principals, però són dues de les gràcies que té tenir el Mobile, que és una referència a nivell internacional. Si algú vol saber què s'està coent en tecnologia avui, però sobretot què passarà en els propers anys, ha de visitar el Mobile. Si algú vol ser algú en aquest entorn, ha de ser present en aquest esdeveniment a Barcelona, a Catalunya, durant aquests dies. Però no només és important això, sinó que és important el Mobile com a tractor, com a motor de les empreses catalanes del propi ecosistema. De fet, aquest any hi ha hagut més empreses catalanes que mai entre el Mobile i el 4YFN, tres-centes seixanta.

D'aquestes, dues-centes noranta-una són startups que estan al 4YFN. Per tant, spinoffs universitàries, idees de jovent que està desenvolupant el seu primer projecte

d'autoocupació, idees molt innovadores, vinculades amb aquestes tecnologies disruptives. Això és el que sobretot hem de saber regar, perquè això és el que transcendeix després i és el que genera aquest ecosistema tecnològic que al mateix temps també és de tractor per rebre projectes d'inversió. Si els *hubs* tecnològics venen a Catalunya, és per una sèrie de condicionants, sens dubte, però un dels quals és el dinamisme del sector de les startups. Per tant, el Mobile és molt important des d'aquest punt de vista com ho és l'ICE i com ho és l'Alimentària que tindrem d'aquí unes setmanes. Molt bé.

El senyor Gallego dels Comuns –i vaig acabant–, parlava de..., hem de discriminar bé què és l'efecte rebot, o l'efecte de la com ha dit, extraordinària reforma laboral, aprovada pel Govern espanyol, què és, per tant, allò que és exogen i allò que és endogen. Si tot fos exogen, les xifres de Catalunya serien similars a les de l'Estat i a la zona euro. També ho explicava el diputat Albert. Però resulta que nosaltres creixem el PIB per sobre de la zona euro i la previsió del 2024 és un creixement de l'1,8, mentre la zona euro és del 0,8. Per tant, si fos tot contextual, hauríem de seguir la mateixa dinàmica que la zona euro, i no està passant.

I hauríem de crear molta menys ocupació del que estem fent, i la indústria hauria de créixer molt menys del que estem fent. Per tant, alguna cosa entre tots, i vostè també hi ha participat perquè va aprovar els pressupostos de l'any passat, hem fet bé, diguéssim. Està bé que relativitzem el poder de l'Administració i de la política respecte la realitat, però no ho menystinguem, diguéssim, perquè si no acabem dient que els pressupostos no serveixen per res, (*El conseller riu.*) i efectivament que serveixen.

Per tant, home, mèrit d'algunes de les polítiques que hem desplegat hi és. Ara, és veritat que també hi ha molts reptes. Vostè parlava, per exemple, del monocultiu econòmic, efectivament. De fet, fixi's que quan nosaltres parlem de reindustrialització ho fem en paral·lel a la transformació del model turístic, perquè estan lligats, perquè se sobreposen, i perquè en alguns llocs haurem de desenvolupar la indústria a nivell territorial, fomentar allò que hi ha de positiu, i en d'altres hi haurem de saber estendre el turisme per desconcentrar-lo, perquè és evident que volem minimitzar les

externalitats negatives del model, i per fer-ho hem de balancejar bé per no caure en el monocultiu en cap de les zones del país.

Per tant, indústria moderna, sostenible, digital, arreu del territori, i un nou model turístic també desplegat per tot el territori, amb una política transformadora, perquè en ambdós casos són models transformadors. I, en aquest sentit, jo crec que tenim una ambició estratègica molt evident. Si no, el Pacte Nacional per la Indústria per exemple, no definiria guanyadors, verticals guanyadors. Si parlem de ciències de la vida, del sector salut, d'automoció, de química-energia, o de microelectrònica, per dir les grans famílies o les grans cadenes de valor que volem apostar, és perquè estem fent una aposta estratègica.

Perquè, on dic aquests sectors, podria dir-ho d'uns altres, i dic aquests perquè som conscients que són els importants, i en tot cas són les nostres apostes a industrial. Per tant, ho estem fent en un model polític que recupera la política industrial. Per tant, en un model polític d'orientació econòmica, que és el que ens inspira una mica Europa amb els seus matisos, i que nosaltres estem aplicant, jo crec, amb molta intensitat. En tot cas, evidentment, torno a insistir en la idea, més enllà dels accents, és important tenir pressupostos per poder fer bona part de les coses que vostè ha posat sobre la taula i que, en gran mesura, també comparteixo.

Vaig acabant, només em queda el Grup Parlamentari de Ciutadans i el d'Esquerra. Vaig molt ràpid. El Grup Parlamentari de Ciutadans deia que no ens ha tocat la loteria en el repartiment. Home, hem crescut un 9,2 per cent. Un 54 per cent tota la legislatura. Home, més declaració d'intencions que això, més que qualsevol altre departament. La mitjana, ja ho he dit, són 34 per cent. Nosaltres, 54 per cent. Home, doncs si diu això creixent un 54 per cent, què diria creixent un 34 per cent? Claríssimament, aquesta és la política econòmica fonamental del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa a les infraestructures, escolti'm, més important que la meva opinió, podríem parlar, vostès n'han comentat algunes. Com a criteri general, òbviament que les infraestructures són claus per la competitivitat de les empreses. El que està clar és que amb mi no trobarà un fervent defensor, com fan vostès, del model d'infraestructures del segle XX. El que no podem fer és dir, no, ens hem de preparar

i transformar el model productiu i encarar-lo al segle XXI, i al mateix temps tenir un esquema d'infraestructures del segle XX. És que això no..., és una incoherència brutal, que ens penalitza, no només teològicament, sinó que ens penalitza a la pràctica, perquè al final aquestes infraestructures no són les adequades per afrontar els reptes que tenim al segle XXI, per exemple, de descarbonització.

I descarbonització vol dir menys mercaderies per carretera i més mercaderies per trens, per tant apostem pels trens. Però és que a més a més ens ho està dient Europa, i aquest és el criteri d'infraestructures del segle XXI que jo defenso i que aquest Govern defensa.

Ha esmentat el Pacte Nacional per a la Indústria del 2014. Quina és la diferència? Doncs la diferència és que aquest Pacte Nacional per a la Indústria té cent cinquanta-dues accions executives amb els seus indicadors, amb les seves mètriques per avaluar-ne el seguiment, i sobretot que mobilitza 3.000 milions d'euros. No havia passat mai, 3.000 milions d'euros. És a dir, al final és un document que és executiu i que té la seva translació pressupostària. Entenc que per això també el van votar a favor, vostès. Perquè és un molt bon document i és un molt bon full de ruta.

I escolti'm, ara perquè ens toca governar-lo nosaltres, però en les properes legislatures, hi hagi qui hi hagi assegut en aquesta cadira fora bo que mantingués un Pacte Nacional per a la Indústria, amb la seva actualització, certament, però ha de ser la bíblia, el Vademècum, diguéssim, de les polítiques industrials d'aquest país. Perquè, a més a més, té efectes. Vostè deia no, ha estat un fracàs. Home, doncs si acumular dos anys seguits de valor afegit brut industrial per sobre del 20 per cent, quan feia molts anys que no hi érem, quan feia molts anys que no es mantenia dos anys seguits, perquè sempre hi ha l'efecte rebot del terciari respecte a l'industrial.

I tot i això, tot i l'efecte de creixement del terciari, ens hem mantingut al 20 per cent del valor afegit brut durant dos anys, i com no havia passat durant molts anys, home, és claríssimament un símptoma que anem en la bona direcció. Parlava vostè de l'índex de producció industrial, sí, però és clar, ha de tenir en compte totes les ruptures de les cadenes de subministrament, que això afecta, però l'índex de producció industrial mundial, no de Catalunya, global, afecta. Ara, en canvi, el pes

en el valor en el PIB s'ha incrementat, està al voltant d'aquest 20,3 per cent, creixent només l'any passat un 2,8 per cent, molt per sobre de la mitjana de la zona euro, que va baixar. De fet, va ser negatiu la zona euro i molt per sobre de la de l'Estat, i no només això, sinó que ha sigut la indústria motor d'ocupació.

Hem incrementat l'ocupació a la indústria un 2,7 per cent, no respecte al 22 o respecte..., respecte abans de la Covid, o sigui, d'abans de la Covid, 2019 amb ara, hi ha un 2,7 per cent més, ja ho diré bé, de població ocupada a la indústria.

I pel que fa a l'Agència Catalana de Consum, doncs sí, l'Agència Catalana de Consum es dedica a garantir els drets dels consumidors d'aquest país, entre d'altres els drets lingüístics, i ho continuaran fent.

En tot cas, al Grup Parlamentari d'Esquerra, gràcies per la intervenció, i compartim completament les propostes.

La vicepresidenta

Gràcies, conseller, s'ha menjat els deu minuts de pausa que no hem fet. (*La presidenta riu.*) Ara passo la paraula als grups, si volen alguna pregunta o un aclariment, per un temps màxim de cinc minuts.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, vicepresidenta. Bé, conseller, ha parlat d'una hora i quaranta minuts, vostè, avui. Vull dir que tenim..., amb cinc minuts intentarem fer el que podem per fer-hi una mica de rèplica. Primer deixi'm que li faci rèplica al senyor Canadell, perquè ha dit, més que un govern alternatiu és un govern útil. I li vull agrair les paraules que ha tingut amb nosaltres, crec que és el que buscàvem i, per tant, anem en la bona línia. I també li volia fer una pregunta, vostès tenien la Conselleria d'Indústria, no fa gaire temps, farà tres anys que la tenien, i aquests recursos que avui hi són, abans no hi eren. Per tant, la pregunta és on eren, que no estaven aquí a disposició de la indústria, com ara sí que estan, gràcies també a la incidència del nostre partit.

Sí que volia fer un crit, si no més no, d'alerta, no caiguem en el to aquest triomfalista, i no ho dic tant pel conseller, sinó pel Jordi Albert que feia com, bé, si estem molt bé, tot va perfecte, anem com un tiro, no?, perquè tenim molts problemes evidents ara mateix, i reptes per endavant, una llarga llista. Jo apuntava alguns reptes evidents,

la formació, competències, polígons, productivitat, Servei d'Ocupació, tramitació, mida empresarial.

Tenim alguns que són, diguem, palpables al territori. I tenim tres sectors amb un impacte directe d'aquestes transformacions, que és la química, l'automoció i l'agroalimentari. Ens impacta directament la transició ecològica amb els tres, diguem-ne, d'una manera bastant important. El conseller feia referència a algun exemple de transició entre sectors nous. I posava Mahle com a exemple. Mahle ocupava abans 345 persones. D'aquestes 345, un 7 per cent s'han quedat a l'actual empresa que agafa l'activitat. Això pot passar en part, canviant el sector productiu, canviant el tipus de gent que hi ha. Però la resta de la gent, una part s'ha prejubilat, evidentment, però encara estan buscant sortides laborals.

Per tant, aquesta transició ha de ser no només de l'activitat productiva, sinó també de la gent que hi treballa. Per això ha de ser justa i no pot ser de qualsevol manera. I el cas de Nissan, que vostè defensava, que intentem com a país, que no sigui logística intentant aportar un valor diferencial a Nissan, segurament ho acabarem aconseguint. Costa molt, però ho acabarem aconseguint. Però hi ha moltes petites...

Fitxer 13

Nissans pel territori que no ho aconsegueixen. Acaben sent logística. I en podem veure. Jo soc del Vallès i puc fer una llista de deu ràpidament. Acaben sent logística, amb la qual cosa aquí tenim un toc d'alerta important de com abordem aquesta problemàtica, perquè és molt llaminer acabar amb una logística perquè és fàcil i té un recanvi econòmic molt important.

Ara bé, davant d'aquesta llista de reptes que li he fet així breument i que impacta en transicions diverses, les renovables, la sequera, la transició digital i ecològica, hi ha dues coses que podem fer com a grups parlamentaris, jo crec, no? Una és, tot està malament, res és suficient i per tant ens quedem amb el lament, la queixa i la crítica, que evidentment és legítima, i hem d'intentar incidir, negociar, acordar, millorar en el que puguem aquest pressupost i incidir en positiu en la vida dels ciutadans, que ens sembla que és, amb totes les limitacions possibles del món, la millor manera

d'intentar ser útils i intentar millorar la vida de la ciutadania, que és el que al final hem vingut a fer tots plegats aquí.

I aquesta és la posició que nosaltres hem adoptat, la posició d'intentar ser constructius, intentar incidir amb el límit que tenim, evidentment, com a grup de l'oposició, per intentar millorar aquest pressupost perquè impacti el millor possible en la vida dels ciutadans. Cal fer polítiques de fons? Evidentment, s'han de fer transformacions molt profundes del teixit productiu i social d'aquest país. Nosaltres ho faríem diferent? Doncs també, evidentment, seria un govern diferent amb una altra aproximació amb aquests debats. Però com dèiem, estar passius al cent per cent o aconseguir tot el que volem, intentem tenir un punt mig que és, en coses concretes, acordar mesures que puguin millorar la vida de la ciutadania d'aquest país.

Nosaltres creiem, i ho hem dit públicament, per tant, no és cap novetat, que el país no té el Govern que nosaltres creiem que es mereix. Però també creiem que aquest país es mereix un pressupost per abordar aquests reptes. Perquè sense fer-ho, evidentment, estaríem molt pitjor del que estem actualment i, per tant, no podem perdre pistonada. I ja no internament, sinó perquè competim en un món global en el qual els nostres competidors no estan aturats, estan avançant diàriament. Estem veient territoris propers i llunyans amb unes apostes decidides en aquests sectors claus.

Territoris que abans no estaven al nostre nivell tecnològic, d'infraestructures o de formació, que van molt ràpids competint amb nosaltres. Per això com a país, com a conjunt de país, crec que també hem d'estar a l'alçada en aquests moments que són cabdals entre un canvi de segle i l'altre, segurament, en canvis molt profunds que ens afecten. Hem perdut molt de temps en aquest país, recentment, per això jo crec que qualsevol temps que es perdi de nou serà difícilment recuperable. I hem tingut elements cabdals, simbòlics, d'aquesta pèrdua de temps. I n'he comentat alguns llargament, com el Centre d'Automoció de Martorell, que és ja com un clàssic simbòlic d'aquesta pèrdua de temps i d'incompetència segurament manifesta de poder tirar endavant un projecte que era tractor, que era simbòlic i que era cabdal pel sector de l'automoció.

Però no en podem perdre més. Nosaltres, el nostre objectiu és que aquest país funcioni el màxim possible. Com deia, no per fer-li cap favor al Govern, que al final això és el de menys, sinó per fer-li un favor o ajudar en el que puguem a la ciutadania, que al final és el que estem aquí escollits tots per intentar representar.

I amb aquesta voluntat, el nostre grup donarà suport al pressupost.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Pel grup de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, vicepresidenta. Miri, m'ha faltat temps per parlar, a la part de model, que hi ha un tema que trobem a faltar molt important, que és protegir i cuidar el nostre teixit empresarial. Els darrers mesos han passat coses molt preocupants i no hem vist que vostè liderés amb la força que cal. Per exemple, hem perdut Celsa, el principal grup industrial català, ja no és català. I amb això, ni el PSC no ha fet res, perquè aquí tenia la clàusula de salvar-ho en el Consell de Ministres i ni vostè, pel que ens consta, ni el PSC, ni el PSOE, no han fet res. Danone ha anunciat el tancament de la planta. Danone, que és una empresa que es va fundar a Catalunya, emblemàtica, fa més d'un segle i escolti'm, no veiem que aquí s'hagi fet res per detenir-la.

Grífols. Avui Grífols val la meitat que el que valia fa tan sols dos mesos i mig, a final d'any. Ha sigut atacada per un fons voltor i no ens consta que vostè hagi sortit a protegir-la i, sobretot, a emplaçar el Govern i la Comissió Nacional de Mercat de Valors perquè actués com s'havia d'actuar. La sequera, el sector turístic, miri, se li han avançat els de Lloret que van veure estorats, com inclús se'ls posava en dubte. Al final, sembla que això es posarà al seu lloc, però són vostès qui han de liderar, no hem d'esperar que el sector ho faci.

Fórmula 1. Escolti'm, la gent del..., els treballadors i els empresaris de la zona estan preocupats perquè no veuen realment amb confiança que això tingui futur a Catalunya. A Madrid sembla que sí, a Catalunya ja ho veurem. Per tant, això, més altres temes de país, com he dit abans, com el dels semiconductors, que el sector està preocupat perquè és una oportunitat única. Tenim el PERTE i ja veurem què

passa amb això, però si vostès no exigeixen que això, aquesta inversió vagi a parar a Catalunya i es faci la planta de semiconductors de 20 a 28 nanòmetres, quan en té França, en té Portugal, en té Alemanya, doncs escolti'm, si no ho demanem, no es farà.

L'aeroport, el món empresarial està molt preocupat per l'aeroport, perquè hem perdut tres anys des que vam sortir nosaltres de Govern i no se'n parla. Se'n parla, però no es fa res. Sobre els UTS, un altre sector turístic, en què quedem? Perquè l'Agència Catalana de la Competència va semblar que feia un informe desfavorable amb el decret llei, però el decret llei s'ha aprovat. Per cert, aquest decret llei ja no es complirà el termini que havíem previst amb els socialistes. Això, que ho sàpiga tothom, ja ho vam avisar, però ara ja es constata que no es complirà.

Salari mínim interprofessional, veig el senyor Vinaixa, l'hem insistit manta vegades. Hem d'anar cap als 1.320 euros. S'ha de preveure una partida en els pressupostos per ajudar els sectors que no poden arribar-hi, però si no hi ha la partida, evidentment és perquè realment no tenen la voluntat de fer-ho. Per tant, escolti'm, en resum, i intento anar ràpid, vostès, al final, han pactat uns pressupostos amb el PSC per continuar amb la idea de fer un tripartit, que és l'únic que assegura la seva governabilitat els propers quatre anys. Al PSC ja els hi va bé, segurament això ja els hi tornaran. Això de la crossa avui són uns, demà poden ser els altres.

Però, mentrestant, Catalunya no té model de futur i no treballa per un futur que realment lluiti i defensi el benestar, el joc de treball qualificat, les pensions pels propers anys. I això es diu anar cap a la societat del coneixement. I quan vostè parla de polítiques digitals i diu que ha posat 29 milions, ens sembla que ha dit un 22 per cent més, escolti'm, de 1.472, 29 no és gaire. Però és que la previsió que havia fet el vicepresident Puigneró en aquest moment, el 24, era de 43 milions, d'acord?, un 50 per cent més del que el que hi han posat vostès.

I quan parla de blockchain, escolti'm, això ho conec prou bé, dos-cents mil a blockchain, de 450.000 que era el conveni. Aquest conveni del primer any es convertia el segon any en 1.600.000 i l'any 24 en 2.500.000. I, per tant, hi havia molts més diners pel blockchain i vostès el que han fet és ja ni assegurar-los, per tant, si

tu crees un centre, el que no pots fer és dir, ara sí, ara no, o hi ets o no hi ets. Per tant, ara, evidentment, s'ha anat a l'aigua perquè vostès no han cregut en el centre.

Per tant, escolti'm, nosaltres ho tenim clar, cal un canvi de rumb, un canvi de model econòmic de país basat en la societat del coneixement per generar més riquesa, per pagar menys impostos a les classes baixes i mitjanes, per potenciar la formació, que és clau, per atraure millor talent, per potenciar grans projectes de país com l'ampliació de l'aeroport, la fàbrica de semiconductors o la transformació del sector automòbil, i nosaltres estem per reduir la pressió fiscal a la gent perquè no pot ser que la comunitat que més aporta a l'Estat sigui la que paga més impostos els ciutadans.

Per tant, no podem solucionar l'infrafinançament amb més espoli als catalans. I tenien una alternativa, pactar els pressupostos amb nosaltres, però senyor Montalà, no sé si és que no l'han informat, però amb els Socialistes han tingut quinze reunions i amb nosaltres, tres mesos més tard, n'han tingut només dos o tres per no dir que no s'havien reunit amb Junts. Però, escolti'm, la prioritat era absoluta la d'anar amb els Socialistes i suposo que els Comuns o qui sigui. I, escolti'm, jo li asseguro que el sector empresarial, que conec prou bé, està preocupat perquè més aviat està allunyat el conseller del sector empresarial.

Junts estem per solucionar d'una vegada l'infrafinançament a curt termini, per resoldre el conflicte polític amb l'amnistia i l'autodeterminació en el centre i aquesta és la nostra principal raó de ser del nostre espai. I, per tant, nosaltres treballarem, seguirem treballant per uns pressupostos que vagin en la línia de reduir la pressió fiscal i fer un model de país basat en la societat del coneixement.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Seguidament té la paraula pel Grup de VOX la diputada Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Buenas tardes de nuevo. *Conseller*, me ha sorprendido mucho que me contestara, pues no suele hacerlo. Yo había llegado a pensar que no entendía el español. Mire,

sí, vamos a hacer cortes, los vamos a publicar y vamos a cortar también su respuesta. Y en esas publicaciones haremos constar datos concretos, pero no los nuestros. Nosotros no tenemos datos, los suyos. Los que usted nos proporciona respondiendo a nuestros cientos de preguntas por escrito de fiscalización y control. Habla usted de mantras y nos llama extrema derecha. ¿De verdad? ¿Quiere que hablemos con datos y conceptos de lo que es la extrema derecha? Si quiere, hablamos. No creo que sea este el lugar ni el momento, pero si quiere hablamos porque ¿sabe qué? Ahí, justo ahí, es donde se encuentra su formación, Esquerra Republicana Catalana. Históricamente y ahora mismo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Seguidament pel Grup de la CUP té la paraula la diputada Laura Fernández.

Laura Fernández Vega

Bé, agraïm la resposta a algunes de les preguntes que hem plantejat. Sí? Gràcies. Tot i això creiem que hi ha una tendència a pensar l'economia molt separada de..., i el treball molt separat de la societat, que ens preocupa. I ens preocupa que llavors es plantegin, encara que sigui per respostes a altres diputats, a segons quines qüestions d'una manera que sigui com quasi d'orgull, no? Vull dir, el rècord en *hubs* tecnològics o el rècord de les exportacions quan tenim la RB de la meitat de la població de Catalunya que no pot arribar a final de mes, a nosaltres ens preocupa. Creiem que aquesta legislatura no estava pensada per ser com el que ha de ser, per això va començar aquesta legislatura amb els vots favorables de la CUP en aquest sentit.

Jo no sé si són aquests rècords els que es recordaran d'aquí a uns anys o el que recordarem és que el lloguer ha pujat més d'un 68 per cent en els últims anys i llavors eixa angoixa de buscar pis. O recordarem que hi ha una inflació desmesurada i que no hi ha una política estatal, que és qui tindria les competències d'entrada, però tampoc estem tenint una política a la Generalitat com per disciplinar-los i cada

vegada és més difícil arribar a final de mes i el 26 per cent de la cistella de la compra se l'està emportant per les rendes més baixes.

O que estem en una situació en la que tenim un atur que és igual que si comparativament hi ha d'altres regions de l'Estat espanyol en les que es troben pitjor, aquí el que tenim també és que estan fent nous contractes i que un de cada tres, segons Càritas, estan sent de menys de set dies. Tenim una situació de precarització molt gran. I entenem que hi ha una part de tot això que no és controlable amb les competències que hi ha, però també és cert que hem de poder començar a plantejar la política econòmica molt vinculada a tota aquesta qüestió.

Que, com deia, aquesta legislatura començava amb els vots favorables de la CUP perquè es plantejaven unes raons molt clares. I això és el que es posa en dubte als tipus de pressupostos que s'estan plantejant, perquè aquesta havia de ser la legislatura dels desnonaments zero i no la que hàgim d'estar celebrant que hi ha setanta-nou sancions a grans tenidors quan tenim un desnonament cada hora. I és cert que hi ha una part d'això que no es pot controlar, però també és cert que ho hem de poder dir. I en aquest sentit, perquè ara és quan toca també parlar d'aquest tipus de polítiques de nou.

Perquè era la legislatura d'invertir en habitatge públic, que és el que nosaltres plantejàvem. Aquest milió d'euros que ja és una rebaixa respecte al que hauria de ser, perquè si no hi ha habitatge públic i no se'n controlen els preus, perquè tenim l'índex que tenim i perquè no hi haurà capacitat real d'estar controlant que això es compleix *ex ante*, el que ens passa és que l'habitatge segueix pujant com està pujant.

Llavors, creiem que ha d'haver-hi una intervenció pública que disciplini aquests preus, que això és el que estem plantejant tota l'estona quan parlem que l'exemple de Comforsa hauria de ser l'exemple de la reindustrialització. Tendir a que hi hagi aquest tipus d'empreses públiques cent per cent que puguin fer-ho i per això aquest és el model. Eixa no hauria de ser la legislatura de la Copa Amèrica d'inversió en diners públics per beneficis privats, i ja entenem que hi ha uns ingressos en aquest sentit però no és real que això després redistribueixi. De fet, no és real tampoc que

quan hi ha o sigui, el mantra que quan li vagi bé a la patronal i als empresaris ens va bé a tothom, no existeix.

Vull dir, Oxfam Intermón que tampoc seria, no ho sé, el diari en el que pugui escriure jo demà, el que plantejaven és que el que hi ha és una concentració de capital i que això no està significant que hi hagi ni més llocs de feina, ni més qualitat laboral. Per tant, aquesta idea del que és la Copa Amèrica, el que van intentar ser els Jocs Olímpics, tota aquesta lògica política no és la que haurien d'estar fent.

Aquesta era la legislatura de la renda bàsica universal. No la de que tinguem el port ple de creuers, que estiguem fent unes coses que realment tenen un impacte en el canvi climàtic enorme i per tant hauria de ser la legislatura que volia repartir la riquesa i no la culpa moral fent creure a la gent que el problema és si no recicla bé el tetra brik i no que estiguem fent unes polítiques que realment no avancen en un terme climàtic. Si volem macroprojectes, si volem macroesdeveniments, jo crec de veritat que una bona política industrial, ara ecologista, seria el millor macroprojecte per Catalunya i no és el que estem tenint aquí davant.

I fa uns moments ens parlava de jocs de treball. En hostaleria, no sé si es va escoltar les declaracions infames del representant de la patronal hostaler, en la que parlava que el normal és treballar de dotze a dotze a hostaleria. Llavors, clar, estem parlant que al Mobile hi ha gent jove que està representant startups. A mi em sap bastant greu que tinguem un problema molt seriós en què es divideixi la societat i el que tinguem és una gran part del jovent, al voltant de dos terços, servint-li les copes a l'altre jovent que està presentant startups al Mobile World Congress. Crec que hem de poder quan parlem de treball hem de poder parlar de més coses, diguem-ne, que el que ens està sortint bé. Hem de poder parlar de com posarem remei.

No pot ser, aquesta separació entre drets socials d'una part de la societat només es pot mirar les compareixences de drets socials, on estan les ajudes, on està tot això i el treball. Semblaria que res té a veure amb ells, perquè crec que no podem comprar el relat en què hi ha una part de la societat que no haurà de treballar en aquesta indústria. Llavors, per tant, hem de poder començar a parlar aquí també de quines són aquestes formes de treball en les que hi formaran part.

Parlava del PERTE i gràcies per contestar això. Intentaré anar ràpid. Del vehicle elèctric de Cupra i de Seat. M'amoïna bastant que a la Fira Automobilística de Munic va ser el CEO de Volkswagen i després es va retirar, però les declaracions van quedar allà. La que parlava que l'horitzó del Seat era Cupra. Jo vinc del Baix Llobregat, llavors tinc bastant clar que ja no tenim a Nissan, per això apostava l'exemple i no pot ser que ara no hi hagi Seat.

Quins problemes podem tenir? El que estava intentant plantejar és quines polítiques podem fer per collar aquest capital públic que desplaçem al privat. Per això, quan parlem de canvi de model ho fem en aquest sentit, que el que no pot ser és que estem fent grans inversions en una sèrie de projectes dels quals després no controlem ni quina distribució de la riquesa dona això, ni quin impacte tindran, ni si decideixen deslocalitzar-ho perquè hi ha unes condicions laborals més míseres a un altre país d'Europa o no que s'ho puguin emportar. Jo crec que això s'ha d'acabar i que hem de poder plantejar que no hi ha grisos en aquesta qüestió.

Vull dir que ha d'haver una política que no sigui gestió, que no estigui absolutament collada, com ens està passant al legislatiu, al Parlament, en què no hi ha santa manera d'aprovar una sola qüestió –i acabo– que realment avancin segons quines polítiques, que ens trobem que mira, que Comuns, Esquerra i la CUP es poden trobar d'acord en fer una xarxa de distribució pública o almenys un estudi, que també d'això ja hauríem de parlar-ne i que puguem intentar avançar en disciplinar el mercat i que en canvi ara que sembla que als pressupostos tot anirà ideal perquè no és cert, necessitem una política de part i aquesta part no pot ser una minoria, ha de ser una...

Fitxer 14

majoria.

I per tant ja no estem dirigint-nos a Esquerra Republicana sinó també al PSC que el que s'hauria de fer és pensar aquests pressupostos amb la mateixa lògica que estàvem plantejant l'altre dia al Parlament, una disciplinació del mercat, perquè si no és que no s'hi pot viure en aquest país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Seguidament té la paraula pel Grup d'En Comú Podem el diputat Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Segueixo agraint les respostes del conseller encara que fos sense micro abans. Bé, a mi sempre em preocupa que els polítics, diguéssim, els polítics que estan en responsabilitats de govern no facin l'exercici de la humilitat i la prudència a l'hora d'explicar, diguéssim, les qüestions, no? Perquè és cert que hi ha un projecte de pressupostos, és cert que hi ha moltes propostes, moltes iniciatives, és cert que la situació econòmica no és dolenta, però jo insisteixo, siguem prudents perquè l'entorn en què es mou la nostra economia és complicat i venen corbes.

Malauradament venen corbes perquè els reptes són importants, perquè la realitat de desigualtat social existent i les dificultats també que té una part dels sectors econòmics existeixen, existeixen entre altres coses perquè ha estat la demanda interna qui ha fet créixer en bona part l'economia, però també és cert que la gent s'ha gastat els estalvis i això vol dir que estem en una altra situació. És cert que l'activitat empresarial ha funcionat, però és cert que l'accés al crèdit està més difícil i és cert que l'endeutament els darrers mesos ha pujat precisament per això. Per tant, aquí venen maldades i els reptes que tenim són importants i molt importants des del punt de vista de les transformacions estructurals que ha de fer la nostra economia.

Les ha de fer inevitablement perquè tenim una emergència climàtica i per tant hem de ser prudents i hem de saber on volem anar. Jo crec que el Govern sap on vol anar, només faltaria, però el problema és si entenem que aquests són els pressupostos útils en aquests moments o no i a mi això és el que em preocupa, és el tema de la utilitat dels pressupostos, perquè els pressupostos són útils si orienten estratègies i si les orienten de manera coherent amb el que diu el pressupost i l'acció de govern quotidiana. Si no és tan això i són simplement uns pressupostos de gestió, doncs miri, per uns pressupostos de gestió no cal discutir gaire, perquè amb la pròrroga pots gestionar el dia a dia de l'Administració i si cal alguna urgència, un decret i punt.

Per tant, nosaltres necessitem uns pressupostos que siguin ambiciosos des del punt de vista estratègic i coherents, sobretot coherents, i és per això que situem el tema del Hard Rock, no és que sigui la nostra mania, no és que sigui la nostra dèria, és el problema que quan parlem de la necessitat de fer un procés de reindustrialització, de canviar el model productiu i quan parlem de canviar el model productiu també estem apostant per un nou model turístic, sostenible, responsable, tot això. Però, què diem? No podem al mateix temps reforçar un projecte que és d'un model turístic no sostenible, no responsable, etcètera.

Quan parlem de cohesió territorial i per tant d'evitar els monocultius econòmics en determinades zones territorials, no podem llançar una zona determinada que només visqui del model turístic, en aquest cas, de grans projectes, Port Aventura en un cantó, Gran Casino a l'altre cantó. Tenim aquí un problema. Per això hem de buscar alguns elements de coherència i això és el que nosaltres volem arromangar-nos per treballar conjuntament amb el Govern i amb els partits que donen suport en aquests moments als pressupostos perquè creiem que podem trobar algun desllorigador per donar-li més d'ambició i d'estratègia en aquest projecte de pressupostos.

Hi ha algunes qüestions que han sortit que voldria apuntar també. El tema de Comforsa no és un tema baladí. No es tracta només de salvar la situació amb el pedaç. Ara cal fer una modificació important pel que fa a les possibilitats de gestionar el dia a dia d'una empresa que actua en el mercat privat que no pot estar sota la brida d'unes normes que li dificulten. Hi ha exemples. El SEPI té unes possibilitats de funcionament com a empresa, o les empreses públiques sota els paraigües del SEPI tenen una norma de funcionament que hauríem d'estudiar, veure com les podem també traslladar en el cas de les empreses públiques catalanes, especialment com aquesta, de Comforsa, que, evidentment, compra i ven en el mercat i necessita una flexibilitat i una agilitat que no la tenen.

I en el tema del SOC, jo crec que és important el tema del SOC, s'estan fent coses, els tres-cents orientadors són molt importants i hem de pensar que és cert que l'atur ha disminuït, que l'atur està a uns nivells positius en relació..., encara estem lluny del que seria l'atur friccional que ens agradaria i tal, però l'atur està millor però està pitjor. O sigui, hi ha menys atur però l'atur que tenim és pitjor. Pitjor des del punt de

vista de la qualitat de la persona aturada de les dificultats per la seva ocupabilitat. Tenim sectors de joves que necessiten major acompanyament perquè molts d'ells venen de l'abandó escolar i per tant venen de les dificultats.

I tenim gent gran, difícilment recol·locable. Primer per un problema d'edat, que a vegades les empreses no els volen, però també per un problema de requalificacions professionals. I són col·lectius uns i altres que necessiten d'acompanyaments individualitzats molt personalitzats que els ajudin a fer els itineraris i que els ajudin a fer la inserció, més enllà dels compromisos socials i responsables que han d'assumir les empreses. Però el SOC crec que ha de focalitzar la seva funció. Crec que els professionals del SOC i els directius del SOC ho tenen clar, però volia també reforçar aquesta idea.

Res més i gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Seguidament pel Grup de Ciutadans té la paraula el diputat Joan García.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies per les respostes, conseller. Començaré per la última per nosaltres i després parlaré del restant de temes. Multar algú perquè posi al seu establiment lliurement *panadería* em sembla una autèntica aberració i que qualsevol persona que vingui de qualsevol lloc d'Europa no ho entendria més, encara quan aquesta llengua que està utilitzant és una llengua oficial allà on viu. I encara és més dur veure com s'assenyala treballadors per utilitzar una llengua que també és oficial a Catalunya. Per tant, nosaltres com a liberals, de fet, perquè ens agradaria que això es pogués deixar la llibertat d'empresa de qualsevol ciutadà, doncs és una aberració que continuarem denunciant tantes vegades com faci falta.

Per cert, una llei que va crear en el seu moment el PSC. Però bé, això ja ho parlarem al seu moment, perquè sempre s'acaben amagant sobre això. Sobre les infraestructures que deia vostè, conseller, ja sé, què vol dir infraestructures del segle XXI. Com anirem a Berlín amb tren o a Moscou. Necessitem tren, necessitem també avions. I intentem que volem desenvolupar l'aeroport del Prat com un hub

internacional. I perquè hi hagi un hub internacional hi han d'haver altres vols de curta durada o de curta distància que alimentin aquests *hubs*.

Hem parlat moltes vegades i de fet el seu grup inclús ha estat d'acord en potenciar aquesta realitat del Prat. Inclús hem parlat d'altres iniciatives, com podria ser la de la creació de grans plantes de SAF, de *Sustainable Aviation Fuel*. Això crec que és important. Són iniciatives que també formen part de la transformació econòmica, per tant, això és important i també pot ser compatible amb el quart cinturó o la B-40, o amb la Ronda Nord i una orbital que passi pel Vallès, ferroviària. No és de cap de les maneres contradictòria. Per tant, al segle XXI els trens van aparèixer el segle XIX i no per això ningú deia al segle XX que eren mitjans de transport del segle XIX i continuarà el segle XXI i els avions també.

Per tant, no optem per aquest discurs, perquè aquest discurs és un error i acaba fent que moltes inversions acabin sortint de Catalunya en altres llocs. Per tant, jo crec que hem de ser responsables sobre aquest tema i crec que és important. Un altre tema que vostè ha parlat abans, sobre els polígons. Està bé que tinguem una inversió en polígons, però no ens ha dit o no sabem quina serà la inversió, per exemple, en desenvolupament de la xarxa de fibra òptica per tota Catalunya.

Per arribar, per tenir polígons que siguin útils, hem de tenir les connexions ja no només a polígons, sinó a tota Catalunya de la fibra òptica, que crec que és important, tot i que no és directament, en aquest cas, en part sí que ho és, responsabilitat seva, jo crec que és important, que és una d'aquestes variables d'aquest ecosistema empresarial que hem de tenir en compte i que és important que nosaltres també remarquem aquí.

No s'ha parlat, jo tornaré des de l'altre punt de vista, no s'ha parlat del complex d'oci de Tarragona. Què pensa la conselleria sobre aquest tema, sobre el Hard Rock o com li vulgui dir. A nosaltres ens agrada més parlar del gran complex d'oci de Catalunya, perquè sí, nosaltres reivindicuem el turisme com a transformador de les últimes dècades de Catalunya. La Catalunya dels anys vint i trenta no és la Catalunya que tenim ara i en part és gràcies al turisme. Per tant, també té un impacte cultural. Ens hem obert al món també. Bona part de les exportacions que fem ara o

les importacions o inclús les inversions que fem ara és perquè algú ha vingut alguna vegada a Catalunya i ha vist on invertir, per exemple.

Per tant, és important. Jo sempre reivindico el sector com això, com el que és. I sí, podem parlar de sostenibilitat, podem parlar de responsabilitat. Jo crec que el sector ja ho sap. Però quan comencem a parlar de temes molt concrets, com el Hard Rock, ens amaguem. Què pensa vostè, conseller, sobre aquest tema? Ens agradaria conèixer aquest punt, perquè per nosaltres també és important.

I un últim punt ja, per acabar, ha parlat del Fons de Transició Nuclear. Ho ha posat inclús a les presentacions, però el seu grup està en contra. De fet, al final aquest fons, tal com es va aprovar al Parlament fa uns mesos, va ser una iniciativa que va tenir el suport del PSC, de Junts i de Ciutadans, tal com es va aprovar al final el Fons de Transició Nuclear. Vostè parla de l'increment d'inversió del fons, i aquest increment és gràcies a aquell acord que es va fer.

Per tant, vull dir que vostès posen a vegades xifres i millores, i no sempre s'ha de donar suport als pressupostos per millorar el dia a dia dels catalans. I aquí ho deixo. Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I finalment, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Albert. Engelbert.

Engelbert Montalà i Pla

Engelbert. Però li deixaré també un parell de minuts al meu company, en Jordi Albert, perquè l'han interpel·lat des del Grup Socialista, i per tant li donaré. A veure, al final, quan ens posem aquí i parlem d'intentar confrontar diferents models a l'hora d'elaborar uns pressupostos, uns poden posar tota una sèrie i un reguitzell de dades d'empreses que tanquen o d'empreses que no han anat bé, i nosaltres també en podem posar un de reguitzell de dades de coses que sí que s'han fet bé. Al final, no es tracta de jugar a pàdel d'aquesta manera, sinó d'intentar portar de la millor manera possible si els increments pressupostaris del departament són bons o no, però el bon devenir al final del funcionament del mateix.

I jo em quedo, i perquè em pertoca fer-ho, perquè per molt que es digui que no hem de ser triomfalistes, ens pertoca, com a grup que dona suport al Govern moltes vegades, intentar posar sobre la taula les dades que han anat bé. Vostès ja se n'ocuparan de posar les que no han anat bé, però a mi em pertoca també fer les que han anat bé. I al final, quan el conseller ens diu que hi ha 18.941 societats mercantils més, és una bona dada, és una bona notícia. Quan el conseller ens diu que estem en 3.700.000 en dades d'ocupació que no s'havien registrat mai, és una bona notícia, i s'ha de posar damunt de la taula.

Quan el conseller ens diu que hi ha un 6,1 per cent més d'exportació respecte d'altres anys, i cada vegada anem assolint màxims històrics, és una bona notícia que s'ha de posar damunt de la taula. I tot això s'aconsegueix perquè hi ha uns pressupostos que ajuden a aconseguir-ho. I aquí el que ens pertoca fer és dir si aquests increments són coherents, com deia el diputat d'En Comú, o no són coherents. I jo crec que sí, jo crec que la conselleria sí que posa sobre la taula quina és la seva estratègia bàsica. Perquè, en el fons, quan et diu que el Pacte Nacional per la Indústria, que el procés d'industrialització del nostre país és el pilar fonamental acompanyat d'aquesta transformació verda i digitalitzada que ens ajudi a portar aquest país endavant, crec que sí que està ben orientat i et diu més o menys quina és la línia bàsica a seguir.

I s'ha de parar molta atenció quan ens diu que hem de ser coherents a l'hora d'establir processos dintre d'un pressupost. Perquè tothom que governa i tothom qui aprova pressupostos i en tota negociació hi ha espais on a vegades s'aconsegueixen reptes i hi ha altres espais on s'han de cedir en reptes. Jo crec que al Govern d'Espanya el Grup de Comuns segurament està en contra de la majoria de polítiques militars del Ministeri de Defensa incloses dintre del pressupost espanyol. Ostres, però a vegades allò, les coherències, costen una miqueta. Quan governes, moltes vegades has d'estar a les dures i a les madures.

Jo no veig cap partida pressupostària en el Departament del Hard Rock. No l'he vist enlloc. I mira que l'he llegit del dret i el revés. És un tràmit administratiu i no cal posar-ho més sobre la taula. Però el que sí que està clar és que sí que s'ha de dir que som coherents i sí que tenim estratègia i sí que en aquest cas el Departament té molt clar

les línies a seguir dintre de la reindustrialització del país. Crec que aquest pressupost el que ens indica i el que ens posa sobre la taula són partides concretes que hem d'acabar discutint si ens agraden o no ens agraden. El 12 per cent d'ACCIÓ, el més 134 per cent en emprenedors, el més 232 per cent en fons nuclears, el més 22 per cent de formació continuada, en el més 90 per cent de turisme responsable.

Aquí sí que podem arribar a discutir, però posar en dubte si som coherents o no hi ha estratègia, escolti, al final ens pertoquen altres. Jo crec que en definitiva a Catalunya som la primera...

Fitxer 15

regió europea a l'hora d'atreure en base a infraestructures, en base a talent, i a la possibilitat de crear economies d'escala i abast arreu de la cadena de valor i en base a la competència fiscal. I això crec que en el fons hauria de ser un punt molt a favor.

Jordi Albert i Caballero

Un minutet i prou. I no me'l robeu ara els dotze-catorze segons que em sobren del minut. No, jo simplement volia puntualitzar dos aspectes. Un és que explicar les dades tal com són, com hem fet, no és triomfalisme. Simplement és dir que anem pel bon camí. Hem de continuar anant pel bon camí. I per consolidar aquesta bona trajectòria és imprescindible tenir pressupostos en aquest país. I en això estem d'acord. Per tant, no és triomfalisme, és posar les dades amunt de la taula i no hem de confondre això amb triomfalisme.

La segona qüestió és que tampoc hem de confondre la prudència amb el pessimisme. Tot sovint, també des d'alguns grups que estan a l'oposició o no donen suport al Govern, activen discursos que tendeixen a un pessimisme irreal. Una cosa és ser prudent i l'altra és esgrimir o dissenyar uns escenaris de futur que siguin de caràcter pessimista. Per tant, això tampoc va bé. La prudència pot ser bona, però quan la prudència aporta el pessimisme, s'ha de canviar la mirada. Des d'aquest punt de vista, és important que destaquem que l'acció del Govern i sobretot la successió consecutiva de diversos pressupostos ajuda també a crear estructures prou estables per encarar el futur amb optimisme.

I això és el que hem fet a partir de la nostra intervenció.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Seguidament, el conseller té un temps de quinze minuts per contestar.

El conseller d'Empresa i Treball

Intentaré no exhaurir-los. Faré alguns missatges molt telegràfics. Per part del PSC, el senyor Gibert, que comentava que hi ha moltes petites Nissan al país, quan parlàvem de la Nissan. Jo aquí li vull fer una reflexió de fons, que segur que tindrem oportunitat. Segurament escapa el marc estricte dels pressupostos, tot i que hi està vinculat, i que és una reflexió de fons que poso sobre la taula i que, torno a dir, segurament haurem de recuperar en algun moment. Una premissa a la reflexió que faré. La premissa és la següent. La logística és necessària sobretot si ens volem reindustrialitzar? Per descomptat. És una part essencial de la indústria. És una part essencial d'aquesta activitat econòmica vinculada a la producció.

Entre altres coses, aquesta logística relocalitzada a Europa és fruit d'aquest procés de *reshoring* de la producció. Si precisament hi ha moltes empreses industrials que abans produïen a Àsia i ara volen produir a Europa, és per estar més a prop dels mercats, més a prop del seu consumidor final. I això també té un impacte a nivell logístic. Per tant, vagi per davant que la logística és una part essencial del procés industrial. Dit això, és veritat que hi ha una activitat logística que no necessàriament està vinculada a la producció industrial que es fa al país.

I que és un sector en auge, que està creixent i que s'estan fent moltes inversions, per exemple, vinculades a l'*ecommerce* o vinculada a tots els nous models de consum o vinculat a això que dèiem que les cadenes de valor s'escurcen i es concentren en una zona geogràfica determinada. I aquesta logística que està amb auge és veritat que pot, perquè ens hi hem trobat, pot aportar un procés d'inflació dels preus del sòl industrial.

I clar, davant d'això, nosaltres podem fer com en el cas de Nissan, dues coses. Escolta'm, ens agafem a això, perquè és inversió, per tant, comptabilitzaria en els

rànquings d'inversió, de fet, inversió industrial, o tenir en compte que a vegades hi ha activitats de més valor afegit i, per tant, no agafar d'entrada i ràpidament aquesta opció, encara que a curt pugui semblar perjudicial, a mitjà i llarg termini és molt més beneficiós. I aquesta és la lògica amb què ens hem d'acostar, efectivament, amb aquesta anàlisi dels polígons industrials que tenim al país. Del sòl privat, en aquí podem entrar menys, però a les polítiques municipals també ens hi hem d'ajudar, i en el sol públic.

El sòl, per exemple, que té disposició a l'Incasòl, que ha de ser una eina bàsica també per aquest procés de reindustrialització de valor afegit. Per tant, totes aquestes petites Nissan que vostè diu que hi ha a tot el país, crec que li hem d'aplicar aquesta lògica, que és la correcta, que és la bona pel país, que és apostar per la indústria de valor afegit. Però, efectivament, és una situació que es dona i que hem de posar sobre la taula, com vostè feia.

Respecte Mahle també comentava que, clar, el nombre de treballadors no és el mateix. És veritat. A curt, no és el mateix, però no ens moguem només, i aquesta reflexió val també pel que deies sobre la logística, en la creació dels llocs de treball immediatament després de reconvertir l'activitat, sinó en el potencial de creixement. I l'empresa que ha agafat el relleu de Mahle, avui ocupa el que ocupa de llocs de treball, però en el futur això pot créixer molt. De fet, és una empresa estratègica, en un sector estratègic. El que segur que no passarà és que en el món, i, per tant, també a Catalunya, creixin els llocs de treball vinculats a la producció de pistons de vehicles de combustió. Això no passarà.

Per tant, això té data de caducitat. Llavors, si té data de caducitat, malgrat que generi més llocs de treball avui dels que pot generar una altra activitat, si aquesta altra activitat és estratègica i té recorregut de futur, crec que hem d'apostar per aquesta altra activitat. I això és el que hem fet, no només a Mahle sinó, per exemple, en el procés de reindustrialització de Robert Bosch o la mateixa Nissan, com abans comentaven.

El senyor Canadell diu, que no li consta que haguem fet moviments en determinats casos. És que no és a vostè a qui li ha de constar. A qui li ha de constar són els interessats. Per exemple, el Comitè d'Empresa de Celsa, amb qui ens hem reunit

més d'una vegada des del Departament d'Empresa, quan feia molts anys, no sé si mai, potser mai és exagerat, però feia molts anys que cap govern de la Generalitat s'hi havia reunit, cap Departament d'Empresa i Treball en les seves successives formacions s'hi havia reunit.

En el cas de Danone també qui ho ha de saber és la direcció i és el Comitè d'Empresa que, per cert, l'altre dia vam tenir l'oportunitat d'estar molta estona parlant amb ells a Parets mateix, amb el propi president Aragonès. Qui ho ha de saber és la família Rubiralta i els fons d'inversió amb qui, òbviament, tenim converses. El que no faré jo és radiar tots aquests processos perquè, efectivament, ni els interessats volen –si parlen amb els interessats li diran–, ni els interessats volen, ni és convenient pel país. En tot cas, la nostra manera de fer política és una altra. La nostra manera de fer política és reindustrialitzar el país.

Ara estem parlant d'empreses que estan en situació de dificultat, però, miri, quan jo vaig entrar al departament em vaig trobar, per exemple, el tancament de Robert Bosch, a Lliçà i a Castellet. L'anunci del tancament de Mahle, la Nissan, va tancar en l'anterior període i ens ho vam trobar nosaltres. Què hem fet en tots aquests casos? Reindustrialitzar. Telegrafiant els processos? No. No, perquè, normalment, si es telegrafien i s'expliquen, i tenim casos, a nivell territorial, molt propers a Catalunya, que s'han frustrat inversions per parlar massa. Per voler-se posar massa medalles. I nosaltres no ho fem.

I, en tot cas, acompanyem qui hem d'acompanyar, ho sap qui ho ha de saber i, finalment, els resultats són els que són. Insisteixo, aquesta legislatura cent noranta mil llocs de treball més dels que hi havia inicialment. Parlava de la fórmula 1 i de la inquietud. Home, doncs, si ara hi ha un teixit empresarial del Vallès Oriental i de l'entorn del Circuit que està inquiet, imagini's com devia estar a l'anterior etapa, que es renovava any rere any de manera agònica i s'havien fet zero inversions al circuit les últimes dècades i no hi havia pla estratègic. Llavors, pla, devien estar inquietos.

Ara vam renovar per cinc anys. Estem en aquest període de renovació de cinc anys, que vam fer quan vam entrar i vam assumir la situació i vam dir, escolta'm, això no pot ser, eh?, no pot ser aquesta agonia, no pot ser aquesta precarietat. El que hem de fer és estabilitzar el projecte per permetre'ns fer el pla estratègic. És justament el

que hem fet fins al 2026 i, evidentment, ja ho hem explicat, estem negociant per ampliar aquesta relació fent les inversions que toquen. Els convido a conèixer les inversions que estem fent al Circuit de Catalunya i amb un pla estratègic claríssim que estableix nous verticals de negoci que ens han d'ajudar, com dèiem abans, a reduir l'impacte en les arques públiques del circuit.

Deia vostè, salari mínim interprofessional. Nosaltres no tenim, malauradament, competències per fer un SMI. Sí que podem pactar amb els agents un salari mínim de referència, però, torno a dir, la interpel·lació que ens feia a nosaltres l'hauria de fer als sindicats i les patronals, que és qui s'han de posar d'acord en el marc del Consell de Relacions Laborals per actualitzar el salari mínim de referència, perquè per més que ho posem als pressupostos, escolti'm, si no ho pacten en el marc de la negociació col·lectiva, patronals i sindicats, això no serveix absolutament de res. En tot cas, podria servir com a salari de referència a l'Administració pública, però i prou, perquè en el sector privat, qui mana, i això és sagrat, i com que sagrat nosaltres no serem heretges en aquest sentit, és la negociació col·lectiva.

Per tant, entenc que és una crida que fa als agents socials. M'ha estranyat que a la primera intervenció no ho fes, ho ha fet a la segona, i que sortís –en fi– aquest equilibri màgic que fan entre exigir reducció de la pressió fiscal i incrementar la inversió. Clar, aquí el barret de copa, aquí el conill i aquí la vareta de mag. És que no pot ser. És a dir, escolta'm, o baixem la pressió fiscal o incrementem la inversió pública. Les dues coses alhora, mentre no tinguem concert econòmic, mentre no tinguem la capacitat de recaptar i decidir què fem amb els nostres impostos, és impossible. Per tant, digui'm exactament a què renuncia.

Perquè clar, està molt bé dir, no, és que faríem..., molt bé, doncs digui'm els mil i pico milions d'euros que vostès reclamen, d'on els treu? Que els traiem de política industrial, de polítiques digitals, del SOC, d'on els traiem? Perquè a més a més, ja he dit abans, no és només el perímetre del Departament d'Empresa i Treball, sinó que és el conjunt del Govern. Clar, des de l'oposició és molt fàcil, no sé si encara es fa allò de fer esmenes segons disponibilitat pressupostària, que era molt fàcil, perquè és un comodí, vinga, anar fent propostes, però clar, d'algun lloc han de sortir a les misses, diguéssim. (*Fortes rialles.*) Quins temps aquells, eh?

El senyor Gallego, dels Comuns. Miri, prudència tota. Tanta prudència, no només prudència, anticipació, diguéssim. De fet, també fa unes setmanes vam fer públic un exercici que ha fet Acció, que és, conjuntament amb el teixit empresarial, identificar els riscos que tenim aquest 2024. No m'estendré, diguéssim, en tot cas, tenen a disposició el document, que per altra banda intuïtivament segur que poden ja arribar a les mateixes conclusions. Hi ha tres grans famílies de riscos en aquests moments.

El repte ambiental, claríssimament, l'emergència climàtica, estem en un procés de sequera, la més severa que hem viscut mai. Malauradament, això tindrà continuïtat. Hi haurà més episodis d'aquests. Per tant, ens hem d'adaptar a aquesta nova realitat. La Conca Mediterrània és la zona zero de l'emergència climàtica. Per tant, és un repte global, però ens afecta especialment a nosaltres.

Segon, família de riscos, els geopolítics, que, a més a més, aquests són cada vegada més impredecibles. Pot passar un problema al canal de Suez i tenim un impacte en el comerç mundial. Rússia envaeix Ucraïna i això impacta en la tarifa energètica, etcètera. Per tant, la geopolítica, tot el que fa referència a geopolítica és l'altra gran família de riscos en un món cada vegada més fragmentat. Hem entrat a una nova globalització amb un paradigma molt més fragmentat i això també dificulta l'activitat de les empreses i dels governs.

I un tercer nivell de riscos, aquest que afecta especialment Catalunya, que és el demogràfic, l'envelliment de la població, que sempre sobrevola i en parlem poc, però també hi és. Per tant, aquests riscos, més tots els propis o inherents a la nostra realitat, són els que avui detectem pel que fa a l'activitat econòmica. Per tant, prudència, sens dubte, posar les dades sobre la taula amb rigor i al mateix temps anticipar-nos al que pot venir. Aquesta és la nostra obligació. I a tot això que pot venir creiem que la resposta estratègica és els pressupostos. És a dir, jo he anat explicant que les polítiques que fem responen a aquests reptes.

És una resposta concreta a aquests reptes, que no acaba el 2024 ni tampoc ve del 2022 i 2023, sinó que haurà d'anar molt més allà. I han de ser apostes estratègiques, sí, de canvi, per tant, però estables en el temps, perquè si no, no serveixen absolutament de res.

Atur de llarga durada. Efectivament, el repte és com reinserim en el món laboral, sobretot els aturats de llarga durada i majors de quaranta-cinc anys. Les altres bretxes també, eh?, atur juvenil i dones en situació d'atur. Però, en aquest cas especialment, els majors de quaranta-cinc anys i de llarga durada, perquè, a més a més, a mesura que es va transformant el model productiu a marxes forçades, cada vegada més ràpidament es van introduint noves tecnologies, aquell que està fora del món laboral, cada vegada li costa més tornar a entrar, perquè cada vegada ha de fer un esforç més gran en adquirir noves habilitats.

Per tant, per nosaltres, aquest risc d'exclusió s'ha d'atacar des de les polítiques actives d'ocupació, no només, però des de les polítiques actives d'ocupació també, especialment en l'àmbit de la formació ocupacional, a través del SOC, i els certificats de professionalitat, que ja saben que estem desplegant tota una estratègia per incrementar la generació de certificats...

Fitxer 16

de professionalitat, que, en bona part són els que han d'aprofitar i han de requalificar i millorar l'ocupabilitat dels majors de quaranta-cinc anys.

I, finalment, Comforsa, i val per vostè, i tots els que han reclamat aquest equilibri, que no és fàcil, també tenen una oportunitat d'aprovar la llei d'acompanyament, que és un pas en la direcció que vostè reclamava. Precisament, a la llei d'acompanyament fem un pas en aquesta direcció, no serà el darrer ni el definitiu, però sí que és un pas necessari per anar cap a l'escenari que vostè plantejava respecte Comforsa.

Ciudadans, tan important com l'asfalt, tan important com el ciment; no, de fet, més important que això és la governança de les infraestructures. Quan jo parlo del segle XX i segle XXI, no només parlo de quina modalitat de transport. Evidentment que hi ha un mixt variat i continuaran havent-hi avions i trens i camions, però bona part de la mercaderia que avui porten els camions l'haurien de portar els trens i perquè la puguin portar els trens fan falta vies i fan falta combois. Per tant, una cosa no és incompatible amb l'altra, certament, però els recursos són finits i hem de prioritzar.

Per tant, prioritzem una mirada del segle XXI que inclou la governança, com també de l'aeroport, perquè sigui un hub no n'hi ha prou a parlar de pistes. És important parlar de com es gestiona aquesta infraestructura, de quines polítiques es fan per atraure determinades companyies, amb quins objectius ens marquem a nivell geogràfic, a nivell mundial. Per tant, el que defensem nosaltres és una governança de les infraestructures i en el cas de l'aeroport això és una obvietat.

I després hi ha projectes de la cadena de valor, sens dubte, els projectes de SAF, per nosaltres també són una prioritat. Ja he parlat abans que l'entorn quimicoenergètic és un vector fonamental de creixement en els propers anys, perquè a més a més, aquí sí que hi podem incidir. No podem fer querosè, perquè no tenim petroli, però podem fer SAF i aquí hi hem d'apostar, certament.

Xarxa de fibra òptica. No tinc les dades aquí, en tot cas els hauria de preguntar la consellera Vilagrà, perquè això depèn de Presidència. Aquest matí les ha explicat. No les tinc aquí, no les tinc al cap, però el desplegament de la fibra òptica, en què sí que es fa un esforç molt important, està materialitzat en la part dels pressupostos de Presidència, perquè és a qui li correspon.

I fons de transició nuclear. S'ha de tenir valor per dir que no és una obra del Govern. Escolti'm, això el va impulsar el Govern, el 2021. Després hi ha hagut una llei, certament, però conceptualment qui dissenya els fons de transició nuclear i qui ho planteja és a l'anterior període, a l'anterior legislatura, definint l'impost sobre les nuclears, el Govern amb una conselleria d'Economia liderada pel mateix projecte polític que jo represento, i ara s'ha desplegat aquesta legislatura amb els fons de transició nuclear. És cert que s'ha incrementat els fons, fantàstic, i s'ha fet amb la llei que té molts altres vicis que hem intentat resoldre, però inicialment, originalment, qui ho posa sobre la taula és aquest Govern.

I la CUP, que no me l'he deixat, eh?, és que la tenia a l'altra pàgina, diguéssim, i he passat directament a Ciutadans. És cert, en molts casos ja el treball no és un antídote definitiu contra la pobresa. Hi ha la figura del treballador pobre, també, a Catalunya. Per tant, efectivament no és el mateix treballar que tenir un treball digne, diguéssim. En un anterior debat, vostè encara no era diputada, però en un anterior debat a la comissió jo citava la consellera Bassa, que deia allò que la millor política social és el

treball. Compte, perquè això també ho deia Reagan, sí, sí. Però el que diem nosaltres és la millor política social és un treball digne. Per tant, que efectivament sigui el millor antídote contra la pobresa.

Per evitar la polarització, estic molt d'acord amb vostè, és a dir, un dels riscos que tenen les societats occidentals i, sobretot, a mesura que es tecnifiquen, a mesura que aposten per la tecnologia, a mesura que hi ha introducció, per exemple, d'automatització de processos o robotització i d'intel·ligència artificial, és produir una polarització, una dualització de la societat. Amb uns llocs de treball molt ben remunerats, vinculats a la tecnologia, amb uns de determinats àmbits, fins i tot geogràfics del país, i uns altres llocs de treball vinculats al terciari, que donen servei a aquests primers amb sous precaris i amb moltes dificultats per arribar a final de mes i tenir un projecte de vida digne. Això és el que hem d'evitar.

I, per mi, la millor manera d'evitar això és vincular l'economia digital amb l'economia productiva. Dit d'una altra manera, la indústria. Jo soc fill d'un poble industrial. Jo m'he criat en uns anys vuitanta, on la fàbrica era l'element cohesionador social del poble, l'ascensor social. Els fills de la gent que va venir al meu poble des d'Andalusia o des d'Extremadura als anys seixanta o setanta i que treballaven a la fàbrica van tenir l'oportunitat d'estudiar i van passar per la universitat, com vaig poder fer jo, per la universitat pública, per l'escola pública. I això és gràcies a la indústria i a l'estabilitat que proporciona la indústria. Perquè els meus familiars, alguns dels meus familiars han passat quaranta anys treballant a la mateixa fàbrica.

Avui això és més difícil, però la indústria continua sent un factor de cohesió social, i per això apostem per la reindustrialització, perquè és la que genera llocs de treball més arrelats, de més qualitat i més estables. I, per tant, no em resigno a dir deixem de banda tots aquells que no estan formats per treballar a la indústria. No, no, jo vull reindustrialització i acompanyar tot el contingent d'homes i dones que hi han de treballar perquè tinguin les habilitats necessàries per treballar-hi, perquè si no tampoc no serem competitius per atraure inversions, perquè si anem pel món dient no, és que no tenim prou gent formada i, a més a més, no la volem formar, doncs resulta que no som competitius.

I, per tant, aquests grans projectes, doncs trio un altre lloc d'Europa, no trio Catalunya. Per tant, no em resigno i l'aposta és la reindustrialització. També en el cas de Seat, ja ho he dit abans, l'important en el cas de Seat i en qualsevol altre fabricant de vehicles, és que el centre de decisió estigui al nostre país i que el màxim de la cadena de valor estigui al nostre país.

Amb la plataforma elèctrica hem garantit que la part principal de la cadena de valor sigui aquí i que s'hagi fet amb una aposta que es fa des del centre de decisió d'aquí, que és el que hem de mirar de garantir, i per això sempre hem dit que Seat Cupra és un soci estratègic del Govern, claríssimament, perquè és la principal palanca per l'electrificació de la indústria del vehicle.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, conseller; al senyor Vinaixa i a l'equip que l'acompanya i s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...